

منالیک له گوندہ کورہ

وہرگیرانی : فہمہ شریف

> کتابخانه‌ی pdf

CLOSED GROUP · 122K MEMBERS

Announcements

Photos

Events

Files

Albums

Write something...

LIVE

منالینک له گوند هکوه

سید قطب

وهر گیرانی : فهمی شریف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتِ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتِ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتِ

مافی له چاپدانه وهی پارینژ راوه بو وه رگیپر

ناوی کتیب: منالیك له گونده که وه

بابهت : رۆمان

نووسینی: سهید قوتب

وه رگیپرانی: فههمی شهریف

تایپ: ریاز کاکه مهحموود

نهخشه سازی بهرگ و ناوه وه: شههرام عبدالله

سال و نۆرهی چاپ: ۲۰۱۲ ز - چاپی دووهم

چاپخانه ی ری نوی

له بهر یوبه رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۹۵۶) ی سالی (۲۰۱۰) پیدراوه

پيشكهش

به تو پيشكهشه نه زانم يه كسهر نه زانيت و نه لئى تو منم

پیشه کی

ئەم وینانە ی ژیانە گوند له ماوه ی چاره که سه ده یه کدا له گەل منایمدا
ژیان، بیجگه له گواستنه وه له په ره ی یادگاوه بو په ره ی تیانوس هیچی
ترم نه کردوه و نه نویسه، ئیستا که میک له م وینانە لا چون و وینه ی نوی
شوینی گرتونه ته وه تۆمار کردنیشیان لی ره دا پاریزگاری کردنه له
ژیان جقات و میژوی نوی له تۆمارگه ی هونه ردا، زۆریک له م وینانە
هیشتا ئەژین، به لام خه لکی شار زۆر خوشگوزه رانن ئەسته مه نه له
دونیای بویه ردا و وه نه له دونیای خه یالدا باوه ر به مه بکه ن

تۆمار کردنیشیان لی ره دا بو ئەوه یه که نه وه ی نوی وینه کانی جقاتی
لادیی به باش و خراپه وه بخوینیته وه، به و ئومیده ی راوبو چونیکیان
هه بیته له وه ی که پیویسته بمینیته وه و له وه ش که نه مینیته وه.

سه ید قوتب

۱

دیوانه

زیاتر له چاره که سه دهیهک به سهر ئەم پروداوانه دا تیپه پری به لام ئەو ئەم پرو
ناتوانی وینه یان بکیشی بیجگه له وهی که له جهستهیدا ههستی پی
دهکات و وهکو موچرکه یهک له بیدهنگی دا ئیسقانه کانی ده بزووینی
ههروهک ئەوهی که خوینی له ناو ئاویکی بهستوودا بیت و له دوخیکه وه بو
دوخیکی تر بگوپدری.

پیاوه قرژ بژو جل و بهرگ دراوه که که ههندی جار ئەوهشی له بهر نه بوو
که جهستهی بیوشی گه پروک به کووچه و کولانی گونده که دا وه گالوکیکی
به دهسته وه بوو که پیی ئەدا له هه موو شتیکی و له هه موو که سیکی
دهنگیکی تیکه ل و پیکه لی ترسینه ری دهرده کرد یان به دهنگیکی به رزی
توقینه ر قاقای لی ده دا!

ئەو منالیککی که متر له شەش سالان بوو کاتی که خه لکه که له گونده که دا
دهستیان کرده چرپه چرپه دهر باره ی (شیخ نه قیب) ، بیستی ئەلین: که
(قومیک) ی هه لداوه و زور له سهری قورس بووه ...

(قوم).؟ ئەو زور باش ئەزانی چیه تا ئیستاش بیریه تی که پروژیک تاگرتی
ئەو شله مه نییه تال و تام و بوون ناخوشه یان پی نوشی به هه موو
رینگه یه کی هه لخه له تاندن و هه ره شه ئینجا دوا ی ئەوه چی ئەبی با بی!

بهلام ئەم پیاوه (شیخ نه قیب) ئەو (قومه) چی بووه ئاوا ئەیکات بن
 شهیتانیکى سەرگەردان و ترسناک له ژیری دامانراو خه یال بردوو کردار
 نامۆ ئەوه چ (قومیکه) که ئاوا (کردارانیک) به خه لکی دهکات...؟!
 پیاوه که جل و بهرگه کانی پچر پچر ده کردو له قورپا خوئی ته تلاند یان
 خوئی ئە کرد هبه سهرو جهستهی خویدا تاوه کو پیستی خوئی به جل و
 بهرگیک له خول و قورپا داده پووشی جیا له جل و بهرگه دپاو و
 ده که نراوه که ی. له کوچه کانی گونده کهدا بوئی دهرئه چوو به دهنگیکى
 تیژی ترسناک هاواری ئە کرد: الله الله الله یان ههنگاوی به هیزی ئەناو
 نرکه و ناله ی لیوه دههات و له خویه وه دهیوت: بهلی. بهلی. بهلی.. یان
 سنگی پر له ههوا ده کرد وه سکی بچووک ده کرده وه خوئی سه ره و خوار
 ئە کردو ئە یوت: حه ی حه ی حه ی ههروه ها زور جار ئە چوو له ی
 (شوسته یهک) یان سووچیک سهری ئە کرد به ناو جله کانیدا له بیدهنگی دا
 خوئی مت ئە دا وه کو (بهنج کراو) به هیچ جوړیک جهسته ی نه ئە بزواندو وه
 هیچ چاویشی نه ئە ترووسکاند.. هه ندیک جار چند کاتژمیړیک به و جوړه
 ده مایه وه. ئاخو ئەو (قومه) چی بوو بیئت جا هه موو ئە مه له دهروونی
 مناله بچووکه کهدا بوو!

دواتر تیگه یشت که ئە مه (قومی سوئی گه رییه)! وه پیاو چاکه گه وره کان
 به سهر کردایه تی (قوتب غه وس) له سهر چیا ی قاف کو ئە بوونه وه. ئیتر
 ئە یان رووانیی به بارو گوزهرانی جیهان وه به ویستی خوئیان تییدا
 ده مانه وه! ههروه ها فیڕ بوو له و یاساو ریسیایانه ی که هه یان بوو دابهش

كردنى (قوم) بوو بەسەر ئەو كەسەي كە ھەلبېزاردەنەكەي بوۇ دەرنە چى
لەنئوان بەندە ھەلبېزاراۋەكانى خوادا. جارنىك (قورعەكە) بوۇ پىياۋنىكى باش
ۋە بە ئەمەك دەرنەچوو ۋە جارنىكەش بوۇ پىياۋنىكى خراب ۋە دل رەق
دەرنەچوو ئىترىيان ئەم يان ئەۋى (دېۋانە) دەكرد. يەكەمىيان قومەكەي
ئارام بەخش ئەبو ماۋەي بەسەر بردنى (دېۋانە بوۋنى) لەسەر ئاسان
ئەكرد ئىتر بە سەلامەتى ئەيگەياندە پلەي (ۋەلايەت) بەلام دووم
قومەكەي توند ئەبو ئىتر بوۇ بەسەر بردنى ئەم ماۋە قورسە توۋشى
سەختى ئەھات تاكو دەروۋنى پاك ئەكردەۋەسروشتى نەرم ونيان دەكرو
پوۋى پاك ئەكردەۋە، ئا بەۋ جوۋرە ئەگويزرايەۋە بوۇ قوناغى دووم ئىتر
ئارام دەبوۋىۋەۋە دۇنيا دەبوۋ!

ھەرۋەھا لىكدانەۋەيەكى تىرىشى بوۇ قورسى ۋە سوۋكى قومەكە بىست:

ئارامى ۋە شلەژان ئەگەرپىتەۋە بوۇ بېرى (قومەكە) جارى ۋا ھەيە قومەكە
گەرەيە خاۋەنەكەي بە ھەۋلدان ۋە شلەژانەۋە ۋەرى ئەگرى چونكە لە
پادەبەدەرى ھىزى خۆيەتى ئىتر ماۋەيەكى زور لە گەشكەۋ گيانەلاندە
ئەمايەۋە. جەستەي پەرت پەرت دەبوۋ ھىزى دەشىۋا تاۋەكو خەدا
لەكۆتايى دا سەلامەتى پى دەبەخشى جا ئىتر ئەۋ لە پلەيەكى بەزى
دېۋانى ئەۋلىياكاندا بوۋ!

ۋە جارى ۋا ھەبوۋ قومەكە بچوۋك بوۋ لە ۋەرگرتنىدا خاۋەنەكەي
پوۋبەپوۋى ھەۋلدان ۋە نارەھەتى ئەنەبوۋىۋەۋە ۋە ماۋە شىت بوۋنىش

زوری نه ده خایاند هر نه وهنده کاتیک که قومه که جیگیر ده بوو نارامی
ده گرت. وه خاوه نه که شی وهلی بوو به لام له دیوانه که له پله ی دواوه ده بوو

به لام هه زارو یهک لیکدانه وه بهس نه بوون بو هیورو دلنیا کردنه وی دلی
مناله بچوو که که. جاریکیان هر خوئی یان له گهل هاوړیکانی ریگیان
ده بری نه یان زانی له کوپوه (شیخ نه قیب) یان بو په یدا بوو!
به لام هر نه وه نه زانی که تفی ده میان وشک نه بوو یه وه پیکانیان له زه وی
گیر ده بوون کاتی که له سه ره تایی ریگا که وه (نه یقیراند) به سه ریاند. هر
چهنده نیوانی نه و نه وان ده یه ها مه تر بوو. پیکانیان له جووله
ده که وتن و چاویان بی تروو کاندن ریگ تیی بری بوو دلیان له ترس و
په شوکاوی دا لیلی نه دا به لام نه نه جوولان، ریگ له و بالنده داماوه نه چون
که له بهرانه بر ماردا وه ستابن که دلنیا یه ناتوانی بفرییت و یه کسه ر قوتی
نه دا. یان هر له و مشکه نه چون که له بهر ده م پشیله دا بوو که فریوی
نه دا پیش نه وه ی هی رشی به ریته سه ر و راوی کات.
نه مهش هر له بهر نه وه بوو که نه یان زانی هه ولی راکردن هیچ سوودیکی
تیا نیه. نه وان پییان و ترا بوو که شیخ (هه نگاو نه نی) وه کاتیک داوی
لیکدانه وه ی نه م (هه نگاو انه یان) کرد بوو ئیتر تی گه یشت بوون که به یهک
هه نگاو له پروژی هه یزی دا له گونده که وه نه رو بو که عبه له وی نویژی
هه ینی له گهل نه ولیکان و پیانو چا کاندان نه کات و پاشان نه گه ریته وه!

وه نهوان پینگه ی دورو نارہ حتی حه جیشیان بیستبوو که نهو پوزانهش
حج به وشر نهکرا پاش په پینه وه له (دهرباری سویر)..

به لام نه وه تا نیستا شیخ به یه که ههنگاو نه م هموو ریگا سخت و دورو
دریژه نه بریت یه که ههنگاو بو پوشتن و یه که ههنگاویش بو هاتنه وه..

جا نیتر پوشتن و ههلهاتن چ سوودیکی هه یه له کاتیکی که له
چاوتروو کانیکی (نه یانگاتی)..؟

ههروه ها بیستبوویان که گوپاله ترسناکه که ی دهستی شیخ چونی بوی
دریژ نه بیت و کورت نه بیته وه. وه ههروه ها هر کاتیک بیهوی به
ناره زوی خوی دهستی نه گاته دورو نریک.

جا نیتر پاکردن و ههلهاتن چ سوودیکی هه یه..؟

کاتیک که گالوکه که پشت و په راسوویان تیک نه شکینی وه بیاوه که ش

پیویست ناکا یه که ههنگاویش بنی به دوا ی ههنگاوه کورته کانیاندا! نه خیر

به لکو بیستبووشیان که نه توانی هر له شوینی خویاندا (شهریان

به سردا بهینی) نه گهر بیهوی جنوکه یه کی سه رسخت هه بوو که نه ش

له یه کیک له ریگا کانی گونده کهدا خه لکی نه ترساند وه نه جنوکه یه ش

هه تا به ره به بیان شه ونخونی ده کرد نیتر دواتر دهستی به پارانه وه له شیخ

ده کردو داوای لیخوش بوونی ده کرد. وه به لینی پی نه دا که گونده که

به جی بهیلی و خه لکه که ش تووشی زیان نه کات.. وه شیخیش به ری نه دا

تا وه کو په یمان و به لینی لی وه رگرت وه هه ره شه ی چاره ره سیش، لی کره

نه گهر سه ریچی بکات... هر له و پوژو و ئیتر جنوکه که به دهر نه که و ته وه
له و شوینه دا...؟!

نایا نه وان له جنوکه کان خیراترو به هیترن...؟

بی سووده.. بی سووده!

خهریک بوو دلیان دا که وی وه زمانیان له گو بکه وی وه تفیان به یه ک
جاری وشک بوو بوویه وه هیندی پیویست له ده میانا نه ما بوو بو جوولانی
زمانیان هر نه وه نده تفیان هه بوو که کویمان نه کرده وه بو پارا و کردنی
قورگیان له و وشک بوونه وه یه..

وه چاوه کانیشیان نه بله ق بری بوویه نه و پیاوه زه به لاج و ترسناکه!

پاشان نه که ویتته ری

یان لا نه دا پیش نه وه ی بیان گاتی له یه کی که له ریگا پیچا و پیچه کانی
گونده که دا... ئیتر نه و کاته ش هه ناسه یه کی قول هه لئه مرژن و نه و هیزه ی
که پییان ماوه دو باره کوئی نه که نه وه. پاشان هه وای سنگیان به ته وژمی که
به نه دهنه وه که گه واله هه وره کان نه جوولینی وه له تاو ترسیکی مرینه ر
تینویتی زوری بو نه هینان. وه یان پییان نه گه شت. ئیتر نه وانیش کو مه ل
کو مه ل کو نه بوونه وه سه ریان نه کرد به ناو یه کدا هه روه ک نه و مشکه
بچووکانه که پشیله یه ک هی رشی ده هی نایه سه ریان پاشان لیی نزی که
نه بنه وه و مه رای ی بو نه که ن و دا وای ده ست ماچ کردنی نه که ن وه چا و یان
به رزو نه بله ق نه بریه گالو که ترسناکه که ی ده ستی.. جاری سلأویان لی
نه کردو جاری کیش.. چیژیان له په نگه پا که که ی گالو که که ی ده برد...!

چونکه له گوره کانیان بیستبوویان که نه م گالوکه هی داریکی بهه شته.
 نه وانیش هر بهو داره پرووته له هی دار خورمایان ده بینی که خویمان
 نه یناسن. یان جهوت جار له ناوی زه مزه م هه لکی شراوه هه رکه سینکیش
 لیدانیکی نه م گالوکه هی بهر که وی نه وا خوشبه ختی خوشبه خته. وه تنها
 نه در له نه خوش - که ئیتر خاوه نه که هی ههستی به نه خوشی نه ده کرد
 وه هرکه گالوکه که هی بهر ده که وت ئیتر له هه موو نه خوشییه ک پاک
 نه بویه وه! هه ندی پیاویان نه بینی که له ریگه دا تووشی شیخ نه هاتن
 شه پریان پی نه فروشت هه تا نه وروژا تا وه کو بهو گالوکه چه ند لیدانیک بهر
 پشتیان بکه وی سهرو دم و چاویان له پیکان نه پاراست! پاشان به
 په زامه ندییه وه نه پرویشن وه بهو نازاره وه ده سووران وه که هه ستیان پی
 نه کرد تا وه کو بلین که هه روه کو لیدانی حه سحه سیکی بهه شته ههستی
 پی نه که ن! به لام نه وان چاک تامی نه م حه سحه سه ناسمانییه نه زانن!
 پیستیان له ژیر نه م گالوکه نه فره تییه دا گرژ نه بیته هه ولیان نه دا هه روه کو
 پیاوه کان خویمان پیشان بدن به لام نه یان نه توانی!
 سیمای نه م پیاوه و جووله و ده نگه کانی خووی بو خووی ترسی نه خسته
 دلیمان وه. وه مناله کهش به شتیکی تر سه رسام بوو جیا له وهی که
 پیاوه کان باسیان له تام و نه رمی گالوکه که ده کرد. که نه ویش نه و پیاوه
 زوربهی کاته کانی به پروتوقوتی به سه ر ده برد. قرژی جهسته و سه ری چود
 بوو به یه کا. له گه ل نه وه شدا هیچ ناته واوییه کی له م پیاوه به دی نه ده کرد
 وه هیچ ژنیکی به دی نه نه کرد که شهرم بکا له م پیاوه جهسته پرووت د

پښت چلکنه ! وه نه و هیش همیشه پرسپاری نه کرد وه پښی وترابوو:
بښهنگ به. نهو نیترو مروفیکي وهکو نیمه نییه ته کلیفی له سهر هه لگیراوه!
نهو نیستا ترخان کراوه بو ولایهت! نهو چیترو لهو جیهانهی سهر زهوی
نییه که نیمه ی تیا نه ژین!

پاشان نه خوش کهوت ... نهو یارییه کی نه کرد که پیویستی به
جهسته یه کی نهرم هه بوو وه ملی بو دوواوه نه سوپراند نیترو جومگه کانی
ملی تووشی لادان هاتن سهری بو لای شانیکي لار بوویه وه نیترو وای لی
هات که ته نها بو یهک لا نه یوانی ملی بجوولینی وه نه گهر بیوستیا به
سهری لایهک بکات ناچار نه بوو که هه موو جهسته ی بجوولینی هه وره کو
که متیار! نه خوشییه که دریژهی کیشا (داو دهرمانه کانیش)) زور بوون
نیترو کهس و کاره که ی ته و او نیگه ران بوون که و ا دیار بوو نه هه مه تییه
نیترو به رده و امه مناله هاوړیکانی له سهره تا وه به زه بیان به حالی دا
نه هاته وه .. به لام پاش ماوه یهک نیترو چاویان لیدا نه کرد وه کاتی که ناگای
لی نه نه بوو لاسایی سیما نا ناساییه که یان نه کرده وه پاشان پی نه که نین،
نای نه گهر به هه رخریک نه بوو چاره سهریکي بو نه م نازاره نه دوزییه وه.
نافره تیک هاته مالیان و چاوی پیکه وت پروی کرده دایکی و قسه ی له گهل
کردو وتی: نه ری ژنه که چون ناوا بښهنگ نه بی که نه م کوپه ناوا بی...؟
به هه ستيکی زور قورسه وه وتی: ده ی چی بکه یین.؟ زور هه ولماندا بی
سوود بوو.

وتی: من تا که چاره سهریکت پی نیشان نه دم.

دایکی به چه سره ته وه سهیری کرد - ههروه ها مناله که ش سهیری کرد -

وتی: یه که شه و لای شیخ نه قیب بهیله ره وه!

دایکی تی نه نه گه شت - نه ویش له سه ره تا وه تی نه نه گه شت - به لام

ژنه که هه موو شتیکی پوون کرده وه و وتی: یه کی که له خیز نه که تان شوین

پی شیخ هه لئه گری تا بزانی له کوی نه خه وی ئیتر مناله که له ته نیشتی

دانه نی و تا به یانی به جی نه هیلی ئیتر باش نه بیته وه!

چی؟ کاتی که نه پینیاره ترسناکه ی بیست مووی سه ری راست

بوویه و موچرکه یه که به له شیدا تیپه ری کرد نایا نه وه یه که شه وی ته و او لای

نه و پیا وه سهیره نه مینیتته وه...؟ مه گه ر بو ئیتر نه پوا بو کونی ماره کان یان

بی شه لانی شیر... به لکو نه ی بو ناپوا بو پووبه پوو بوونه وه ی

جنو که کان...؟ مه گه ر نه و شیتته...!؟

له گه ل نه وه شدا هه رگیز هه ستی به درووستی نه م قسه یه نه نه کرد به لام

ژنه که ش سووره له سه ر قسه که ی!

هه رچهنده به بیری بی هه رگیز وه کو ئیستا ترس نه چوته گیانییه وه وه کو

ئیستا که نه م گالته هیچ و پووجه ی بیست...!

له گه ل نه وه شدا دلنیا بوو که نه م پینیاره جی به جی ناکری هه ر جهنده

نه گه ر چهنده جاریکیش هه ولبدن زیاتر له وه ش که له کاتی هه لدانی

(قومه که) دا به هه لئه تاندن و په یمان دان پییان کرد....

چاوی بږی بوویه لیوی دایکی ههروهک نهوهی که چاوه پږی حوکمی
سینداره یان پاکیتی بکات.
تفی قوت داو به هیواشی هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا.. دایکی نه یوت: نا
نا مه گهر من شیت بووم کورپه کهم لای دیوانه یه ک بخه وینم..؟ کاره که
نه ده مه دهستی خودا نه و ناگای له هه موو شتی که!
بئجگه له خیرو باشه هیچی تر نه بوو.... به لام به رده وام نه و ساته ی
له یاده و له بیری ناچیته وه هه رچه ند چه ند سالیکی شی به سه ردا بچی..

ئه فسهری جومباز

له خیزانیکدا گه وره بوو زور دهوله مهند نه بوو به لام ديارو هه اکه وتوو بوو... له کاتی خویدا زور دهوله مهند بووه به لام سامانه که ی دابهش کرابوو سامانه کهش به هوئی میرات گرییه وه کهم بوو بوویه وه هه ندیک بز باوکی ما بوویه وه که خراپ نه بوو به لام هه همیشه کهمی ئه کرد... باوکی بوو بوویه راگری پاسپیردراو بو پاراستنی ناو چهقی خیزانه که ی وه له کاتیکیشدا تهنا به شیکی سنوورداری له میرات بهرکه وتبوو ئه وه ی پی را نه ئه پهری که سامانی خیزانیک فروان رای ئه پهرینی له هه مان کاتیشدا نه ئه توانی که هیچ شتیک له وانه کهم بکات که له گونده کهدا پیی ناسراوه.

وه ئه ویش که سیکی دهس کراوه و میوان دوست بوو ئه مهش زیاتر باری قورس کرد که سامانه که ی بهرگه ی نه ده گرت. به لام تا دوا ساتیش پاریزگاری له ناوبانگی خیزانه که ی ده کرد!

وه دایکیشی هاوشیوهی ئه و یان په سه ن تر بوو رییک ئه وه ی به سه ر هاتبوو که باوکی به سه ریا هاتبوو... به لام سه رباری ئه وه ش دوو خالیشی نیردرا بوون بو ئه زهر له قاهیره هه روهک له منالانی زورییک له خیزانه دهوله مهنده گوندییه کان. ئا بهم جوړه ئه ویش له خیزانه که یدا به جوړیک

له جوړه کان له پله و پایه یه کی زانستی دا گه وره بوو شان به شانی ناوبانگی گوندی. له گه له هموو نه مانه شدا باپیری له دایکیه وه له گه له ژنه که یدا به شینکی زوری ژیانیان له قاهره به سهر برد کاتیک که گه پرایه وه بو گونده که خانویه کی درووست کرد که تا راده یه که له خانویه کانی پایته خت نه چوون له پرووی ریساو پیک خستن و موډو ناسته وه وه سهره وت و سامانیشی هاوکاری بوو له به ده ست هیانی نه وه ی که ده یه ویت. نه و له م ژینگه یه دا ژیا وه هموو نه وانهی که له ده ورو به یی بوون وا هه ستیان پی ده که نه و له نیوه ندیکی تردایه نه که نیوه ندی گونده که. کاتیک که ته مه نی گه یشته شه ش سالی ئیتر که س و کاری بیریان له وه کرده وه که ده ست به ژیانی فیروونی بکات.

بوچوونه کان بوون به دوو به شه وه: دهسته یه که پشتگیری نه وه یان ده کرد که بچیت بو (حوجره) تا وه کو قورئان له بهر بکات هه تا وه کو سهر فراز بیت به و به ره که ته ی که نه و که سانه سهر فراز نه کا که کتیبه که ی خوا له دلایانا هه لنه گرن! وه دهسته یه کیش پشتگیری پوشتنیان نه کرد بو قوتا بخانه ی سهره تایی چونکه پیشکه وتوو ترو خاوینتره هه روه ها شان به شانی زانسته کانی تریش قورئانیش فیرونی...

له سهر نه و گفتوو گو که دریژهی کی شاو نه ویش ناگای لی نییه... له کو تاییدا دهسته ی قوتا بخانه سهر که وتن ئیتر فرمانیشی جیگیر بوو وه نه ویش نه م بریاره ناگادار کرایه وه یه کسهر قبوولی کرد به لام به بی درخستنی هیچ په روشییه که نه و به لایه وه نه وه باشتتر بوو بو ی که له

مالەو بە مینیتەو لە گەل خوشکە کەیدا یاری بکات کە کەمیک لەو گەورەتر بوو وە لە دەرەووش لە گەل مەزەلە ھاوتە مەنەکانی یاری بکات.

تا رادەیهک نازدار بوو چونکە ئاڤانە ی دایک و باوکی بوو لە گەل دوو کچدا کە ئەو ناوەنجیان بوو پرا ئەهاتبوو لە سەر ئەو ئەرکانە ی کە بی گومان خۆ لادانیمان ئی ئەبوو لە کاتی فیڕکردندا ئەخوازە لا ئەووشی لە خەلک ئەبیست کە حوجرە (نوقرچ) لە منال ئەگری واتە تەندرووستیان لاواز ئەکات وە پەکی گەشەیان ئەخاتن بە لام قوتابخانە شتیکی تری دەر بارە ی ئەبیست بە شیوہ یەکی گشتی بو ئەو بی ترس ئەبوو!

چەند پوژیک تی ئەپەری ئامادە کرا بو قوتابخانە و مینیستیکیان بو هینا کە لەو و پیش کلاویکی ئەکرده سەری قۆنەرە یەکی تازەشی بو کپرا لەبری قۆنەرە (نیوداشتهکانی) و کراسیکی جوانیان بو دووری لەبری کراسە پان و پۆرە کە ی وە ئەمەش پوژاکیکی نوی بوو کە لە قوتابخانە دا سەردەمی ئەهاتبوو ئەمانە ی بو هیئرا بو ناز کیشان و هەلنانی.

هەموو ئەمانە کاریگەرییەکی یە کجارەکیان هەبوو لە ئاراستە کردنی بو قوتابخانە ئەم هەمو پیزو شکۆیە بەهۆی ئەمەو بوو.

بو یەکەم بە یانی باوکی لە گەل ھاوپییەکی بردیان بو قوتابخانە کە...

وە بو ئەم قوتابخانە یەش میژوویە ک هەبوو:

لەپیشدا (حوجرەکان) تەنها خانە ی فیڕکردن بوون تاو و کو ئەنجوومەنی بەپیو بەری ئەم قوتابخانە یە ک کرده وە. وە فەرمانی فیڕکردن تیایدا سپێردرا بە فەقییە ک و عەریفیک فەقییە کە خەلکی گوندیکی دراوسی بو

قورئانی له بهر بوو ههروهك قورئان خوینه کانی تر. پاشان ئاماده ی چه ند وانه یهك بوو كه وهزاره تی ژمیاری و زانیاری گشتی پریکی خستبوو به ماوکاری پهروه ده پاشان به (فهقی) بو قوتابخانه که دامه زینرا. به لاک عریفه که یه کیك بوو له وانه ی که قورئانی له بهر بوو له گونده که دا وه خاوه نی حوجره یهك بوو تیایدا. وه ئه نجوومه نی به عریف دایمه زران د هه رچه نده ژماره یهك ته واو له په یمانگای ماموستایانی سه ره تایی ده رچوو بوون بو جیگرته وه ی فهقی و عریفه کان.

ئه م عریفه جیگه ی متمانه بوو لای خه لکی گونده که باوکی ماموستای شیخه کانی حوجره که ی بوو هه میشه ناوی به نمونه ی توندو تیژی و دلسوزی نه برا وه توندو تیژی له گه ل منالدا جیگه ی متمانه بوو لای باو باپیران. کاتی که باوکی مرد ئه و و براکه ی به ریوه به ریتی حوجره که یان گرته ئه ستو هه مان هه لس و که وتی باوکیان جی به جی ده کرد تیایدا. کاتیکیش که هه لبرژیردرا بو قوتابخانه که مانگانه یه کی بو بررایه وه که بره که ی سه دو به نجا قرش بوو کارووباری حوجره که ی به براکه ی پاسپارد پوشت بو قوتابخانه بو ئه وه ی ده سته که وتی قوتابخانه کو بکاته وه بو حوجره که وه ئه گه ر هه ندی قوتابیشی له ده سته بیته ئه و له قوتابخانه که کو یان ئه کاته وه به و پییه ی که شتیکی نوییه!

قوتابخانه که هیچ کاریگه رییه کی نه کرده سه ر کاری حوجره کان چونکه ته نها ئه و که سانه ئه چوون بو قوتابخانه که له حوجره دا سه رکه وتوو

نه بوون له له بهرکردنی قورئاندا وه گه شتبووشنه ئاستی هه رزه کاری یان تیشیان په راندبوو...

کاتیکیش قوتابخانه کرایه وه کهس و کاریان ناردنیان بو یان خو یان نه یان هینان بو زیاتر دلخوش کردنیان یان بو دووباره هه وئدانه وه یان له گه ل هیوایه کی کزدا ! وه له کاتیکیدا که قوتابخانه که پیویستی به راگیر کردنی دلی خه لکی و قوتابییه کان بوو ئیتر په پیره وی ریسایه کی زور سهیری کرد له دابه شکردنی قوتابییه کاندا:

پله ی زانست و زانیاری پیوه نه بو له دانانی قوتابییه کان له یه کی له گره و په کاندا به لام ته مه ن ده ست نیشانکه ری گرووی گونجاو بوو بو قوتابییه کان . قوتابییه دریزه کان هه لبرئیرا بوون بو پو لی چواره م هه رچه ند که سمیلیشیان هیلی دابوو پاشان نه وانهی که له مان بچوو کتر بوون بو پو لی سییه م ئیتر به و جوړه تا نه گه شته سالی ئاماده کاری که قوتابی ئاماده ده کرد بو سالی یه که م.

به لام هه میشه نه م یاسایه جی به جی نه ده کرا چونکه مناله کانی خیزانه ناسراوه کانی گونده که کورسی خو یان له گرووپه به رزه کاندا داگیر ده کرد هه رچه ند که جهسته یان بو نه م قوناغه نه نه شیا .

ته نانه ت به ده گمه نیش ریک نه نه که وت که باوکی قوتابییه ک بیت و شوینی کوره که ی له سالی یه که مدا ده ست نیشان بکات له کاتیکیدا که کوری فلان کهس له پو لی دووه مه و وه نه ویش له پرووی سامان و ده سه لاته وه هیچی له و که متر نییه ئیتر ده ست به جی داواکه ی جی به جی ده کرا ئیتر کوره که ی

ده گوینز رایه وه بو ئه و پولهی که داوای کردووه تا وه کو شه ره فی
خیزانه که یان له که دار نه بی!

به پینی ره چاو کردنی یاساکان نه ئه کرا - مناله که - هر له یه که م
پوژیه وه بخریته پوئی چواره م هر چه نده کوپی پووری له و گروپه بوو
وه وای به باش ئه زانی که له گهل ئه و دانیشی تا پیی دلخوش بی!

به لام به پیره بهری قوتا بخانه که دلخوش بوو به شتیک له زانست و زانیاری
بارکی ئیتر به پاشکاوای دهستی کرد به قسه کردن له گه لی و بوئی پوون
کرده وه له به رژه وه ندی مناله که یه که له سالی ناماده کارییه وه دهست پی
بکات له گهل مناله کاندای تا وه کو به ههنگاوه سرووشتیه کاندای پروات و
سوود وه ربگری... بویه قایل بوو ئیتر به جیی هیشت بو فهقی و بو
عریفه که که زور لای مناله که ناشنا بوون چونکه له مانگی په مه زاندا ئه و
له مالی ئه وان قورئانی ئه خویند!

بارکی و هاوړیکه ی پاش ئه وه ی ئه ویان به قوتا بخانه پاسپاردو له گهل
ناموژگاری پیویست ئیتر به جییان هیشت ناموژگارییه کی وه ها که
هستی به کاریگه ریه که ی کرد به هوئی پروو خوشی فهقییه که و گرنگی
پیدانی عریفه که وه گرنگی پیدانیک که گه یشته راده ی ناز.
به جییان هیشت تا نزیک کاتر میر ده بگه رینه وه بو لای جوړه ها خواردن و
شیرینی بو بهینن که دایکی به گرنگی پیدانه وه ناماده ی کرد بوو... ئه و

ماله نهو پوڙهه ههستاو دانيشتووي هه مووي مشور خور بوو هه روهو
نهووي شتيگي نوي پيدا تي نه پهي!

به لام ڪه دهگه پنهوه ده بينن له قوتابخانه نيه وه له هيچ شونينگيش
نيه! به لام بو نه مه بوو نه نيه ڪه لاي نه فسري جومباز بووا

هه بي و نه بي چيروگي تر هه به ده باره ي نه فسري جومباز!

نه نجو مهني به پنهوه به ري تي هه ميشه ته واوي ياساڪاني په روه ده ي په پره

نه نه ڪردا وه ڪاتيگيش ڪه ياربه وه رزشيه ڪان به شيگي جيا نه بووه ي

په روه ردهن وه نه شنه ڪرا ڪه قوتابيه ڪان نه نجامي نه دن.. به لام

فهقيه ڪه وه عريفه ڪه وه ڪو يه ڪه هيچيان نه نه زاني لهم ياربه

وه رزشيه ڪانه... نا ليره وه نه نجو مهني به پنهوه به ري تي چاره سه ريگي

سه رڪه وتووي و دلخوش ڪه ري نيشاندا.. بهوه ي ڪه سه ڪي ڪه له

سه ربازه ڪاني سوپاي ڪون به ماموستاي ياربه وه رزشيه ڪان دابمه زريني

بو هه موو قوتابخانه ڪاني نه نجو مهني به پنهوه به ري تي!

جا نه مه نه فسره - هه روه ڪه وا ناو ده برا - له سه ري پنهويست بوو ڪه

بگه ري به سه ر هه موو قوتابخانه ڪاني گونده په رزو بلاوه ڪاني

به پنهوه به ري تي به دري زايي سال سالي جاري ڪه ري ڪه وه ڪه وه ڪه سه ر داني

قوتابخانه ڪه بڪات وه يان وه ها ري ڪه وه ڪه وه ڪه سه ر داني نه ڪات.

له ڪاتيگدا ڪه گوندي مناله ڪه باشتريني گونده ڪاني ده وره به ري بوو

چه ندين خيزاني تي دا بوو ڪه ناسراو بوون به ميوان دوستي وه نه مه

(نه فسره ش) له ڪاتي هاتني دا بو گونده ڪه ميوانداريه ڪي باش نه ڪرا

به درنژایی پوژ وه خه لکه کهی به جوانترین شیوه پیشوازیان لی ده کرد.
 تهنها له بهر نه وهی که (نه فسه ره) رو له به ندره که وه هاتووه به جوریک که
 نه و پوژهی نه و له گونده که بوو شیوازیکی تایبته تی و هر ده گرت... نه مهش
 وای لی کرد که سهردانه کانی بو قوتابخانه که له سالی کدا دوو جار یان سی
 جار دوو باره بکاته وه! چهند جووله و بزووتنیکی دیاری کراو هه بوو که
 به قوتابییه کانی ده کردن نه وانیش: (سه غادون) واته بو لای راست وه
 (سولادن) واته بو لای چپ وه (مارش) واته بو پیشه وه برپو پاشان (بیر)
 واته بهرز کردنه وهی ههردوو دهست تا لای سنگ. وه (هیک) واته دهست بو
 سهره وه وه (نیچ) واته دهست بو لای ته نیشته وه نه مهش پیی نه و ترا
 مه شقی یه که م... وه سی مه شقی تریش هه بوون له یارییه سویدییه
 ناسراوه کان نه م ناماژانه یی یه که له دوای یه که جی به جی ده کرد: (بیر هیک
 نیچ) ! جا به دبختی بو نه و قوتابییه یی که له یه کی که له م جوولانه دا
 هه له یه کی بگردایه... نه و گالو که حه یزه رانه یی که به دهستییه وه بوو پشتی
 و لا ته نیشته ناگر تی بهر نه دا!

جا نه و پیاوه له خه یالی نه و قوتابییه گوندییانه وه کو شهیتانیک نه هاته
 بهرچاوه له خیرایی جووله یی و ئاسان بازدانی و جوان یاری کردنی له
 (جومبان) دا نه مهش له گهل سام و ترسی به سه ریاندا وه دان
 جیر کردنه وهی بو یان و وه نه و گالو که یی که به دهستییه وه پای نه وه شاندا
 نه یی ترساندن. هه موو نه مانه هوکاری ترس و توقاندن بوو ته نانه ت پوژی
 ناماده بوونی لایان وه کو پوژی حه شر بوو مناله کان، له تاو ترسی سه ریان

سپى نه بوا به هوى نه وهى كه كوږى پوره كهى قسه و باسى دهر بارهى نه م
 شه يتانه - نه فسرهى جومبار - نه دايه بهرگوښى نيتر نه مهش يه كيك بوو
 له و هوکارانهى كه ريگر بوو له پوشتنى بو قوتابخانه

سهره پاي هه موو هاندانه كانيش. باروودوخى خراپ واى ويست كه پوژى
 پوشتنى بو قوتابخانه هاوكاتى پوژى ناماده بوونى نه م ياريزانه بوو.
 نه وهى كه پيشتر دهر بارهى نهى بيست بهس بوو بو وروژاندنى ترس
 له دل به چووكه كهيدا به لام قوتابيه شه يتانه كان تازه يى نه و نه شاره زايى
 نه ويان له م باره قوسته وه نيتر ده ستيان كرد به ترساندنى به جوريك كه
 ميشكى بهرگه ي نه م زياده پره وييهى نه نه كرد... نه م نه فسره هه ر به وه وه
 ناوه ستى كه بدا له و كه سهى كه هه موو جووله قورس و نالوزه كان جى
 به جى ناكه به لكو به قاچى هه لى نه واسى به دارى قوتابخانه كه وه وه ناوا
 بو ماوهى يه ك كاتر مير به جى نه هيلى وه به گوښى يان به قرى به رزى
 نه كاته وه.. و له زهوى نه يبرى پاشان به رى نه داته وه نيتر ناوا بو چه ند
 جاريك... وه به به ردى بچووك توند به به په نجه كانى گوښى نه پروښى.. تا
 كو تايى هه موو نامرازه كانى سزادان كه هه نديكيان به پراستى به كارى
 نه مينان و هه نديكيشيان زادهى خه يالى مناله كان بوون.

له كاتيكدا كه نه و هيجى نه نه زانى له چوار مه شقه سه رنج پراكي شه كه به لكو
 (سه غادون سولادن مارش) ي نه نه زانى نيتر دنيا بوو كه دهر چوونى
 نيه وه نه و سزايه ي هه ر چه شتوه كه بهرگه ي ناگرى.

وه له کاتیکدا که نهو له ژینگه یه کدا که وره بووه که لیدان یه کیک نه بووه له نامرازه کانی په رورده تیایدا وه تا راده یه کی زور خوشگوزهران و نازدار بوو له ماله وه نیتر نه ویش هرگیز نه وهی به بیردا نه نه هات که بهرگه ی نه م سزایه بگری. جا که واته چاکترو باشتروایه که هه لیت له م دوزخه ... هر که زهنگ لی درا پاش وانهی دووهم - پیش دست پیکردنی چوار مه شقه که - قوتابخانه ی به جی هیشت و به مه بهستی ماله وه. به لام ریگه ی مالی نه نه زانی ... قوتابخانه که له لایه کی گونده که بوو وه مالیشیان له ناوه راستی گونده که بوو وه نه ویش منالیک بوو که که میک شش سالی تی په راند بوو وه وه وازیشی لی نه نه هینرا که له کولان یاری بکات و وه کو مناله کان شاره زای ریگا کانی بی نه مهش بو پاریزگاری له جل و بهرگه خاوینه که ی له پیس بوون وه پاراستنی له به دپره وشتی و دهم پیسی منالانی گونده که ... هر که قوتابخانه به جی نه هیلی و چند ههنگاویک نه پروا و پرو به پرووی دوو رییه که له دوو ریپانه زوره کان بوویه وه زانی که ون بووه وه به بی نیشان کرد ریگای ماله وه نازانی.

تهنها چاره سه ری شیاو نه وه بوو که بگه ریته وه بو قوتابخانه چونکه لییه وه نزیک بوو وه باوکیشی پی و تبوو که کاتر میر ده ناماده ده بیت ... به لام بیرو هوشه بچوو که که ی بهرگه ی نه مه ی نه نه گرت .. نیتر نا له و کاته دا چه کی منالانی وه بیر هاته وه ... دهستی کرد به گریان به دهنگی بهرز ...

یه کیک له پیاوه کانی گه ره ک پی گه شت و پرسپاری ناوی لی کرد هر که زانی کوپی فلان که سه نیتر به نازه وه خستییه سهر شانی و بردییه وه بو

نزیکی مال پاش نه وهی که دلنیا بوو که پئی مال ده زانی ئیتر به جینی هیشت .. وه کاتی که ئه م هاوړییه مان له دوزه خه که پزگاری بوو ورده ورده دهستی کرد به هیوړبوونه وهی میښک و دهروونی ئیتر ههستی کرد که چ نا به جینییه که له م کاره یدا هه یه - نه و له گهل بچووکي ته مه نی دا ههست به نا به جینی ئه م کاره ده کات - ئیتر به م کاره ی نه یئه توانی پووبه پرووی که س و کار بیته وه - نه که له ترسان چونکه زور له لیدان بی ترس بوو - به لام شهرم داینه گرت بو ئه م کاره ی! وای به باشتر زانی که خوئی له وان بشاریته وه وه بو خوئی بچیته (کادانه که وه) که له پال ماله گوره که یانه وه بوو به لام ده رگایه کی سه ربه خوئی هه بوو له سه ر خوئی دایخست له سه ر (کا) که پاکشاو خه وی ئی که وت ...

باوکی سه رسام بوو - پوشتبوو بو قوتا بخانه و خواردن و شیرینی له گهل خوئی هه لگرتبوو - به وهی که له قوتا بخانه رایکردبوو ئیتر گه پرایه وه بو مال تووړه بو بو نه و (خورگیرانه) که پووبه پرووی بوو یه وه .. گه پرایه وه بو مال به لام که س ناگادار نه بوو به ناماده گی مناله هه لها تووه که . به لام کاتی که نه یدوزییه وه وه هیچ هه وائی کیشی له باره وه نه زانی ئیتر تووړه ییه که ی گوړا به نیگه رانی بو چاره نووسی نادیار ی نیگه رانی سه روپای که س و کاری ماله که ی پرکرد باوکی پوشته دهره وه و له کوچه و کولانه کانی گونده که دا به شوینیدا نه گه را چند که سیکی تری نارد تا به و پینگایانه دا بگه رین که به ره و قوتا بخانه که ده پون پرسیاریان له هه مو که سیکی گونده که نه کرد هه تا یه کیکیان چاوی که وت به و پیاوهی که

تالای مال هاورپیه تی کردبوو ئیتر هه واله که ی پیدان و تا راده یه ک
دنیابوون ! له کاتی که دا له دهره وه نه گه پان دلی دایک دایکی به ره و
هه شارگه که برد بینی که له وی خه وتوو له باوه شی گرت و به سوزیکی
دیاره وه خستییه سه رسانی ..

نه ویش له خه وه ستا به لام نه یه توانی چاوی بو به رز بکاته وه .
سه ری خسته سه ر سنگی و دهستی کرد به گریان و هه نسک لیدان ..
یه کسه ر دایکی هه ولی دا که ریگر بیته له درکاندنی نهینی هه له اتنی
له قوتابخانه نه بادا یه کی که له کهس و کاری ماله که ی گالته ی پی بکات
کاتی که دهان بنی به وه ی که له (نه فسه ری جومبان) نه ترسی!

قوتابخانه پیروژه که

مانگیک و چند پوژیک تیپه پری به سهر هه لهاتنه که یدا له ترسی (نه فسهری جومبان). دایکی هه همیشه خه مبار بوو چونکه پریبازو پریچکه ی قوتابییه کانی نه گرتنه بهر هه روه که چاوه پری لیده کرد نه و له دلی خویدا چه ندین هیواو ئاواتی گه وره ی بو هه لگرتبوو هه مووشی به سستبووه وه به سهر که وتنی کوپه که یه وه له قوتابخانه ی سهره تاییدا تاوه کو بیته سهره تایه که بو گه شته که ی بو قاهره بو ته واو کردنی خویندنه که ی لای خالی نیتر نه و کات هه موو نه م هیواو ئاواتانه به دی ده هاتن که به منان بچوو که که یه وه هه لی واسی بوون...!

برا گه وره که ی - که برای شیر ی نه بوو - هه همیشه گالته ی پی نه کرد که له قوتابخانه هه لهاتبوو وه نه م گالته پیکردنه شی بریتی بوو له رق و کین هه تاوه کو وایان لیها ت که بویرن به هه موو جوړی گالته ی پی بکن به وه ی که په نای بو هه لهاتن بردوو ه...!

وه باوکیشی هیچ پووبه پووی نه نه وه ستایه وه نه مه ش وای لی کردبوو که زیاتر سووکایه تی به برا که ی بکات. له کو تاییدا بریاری دا بگه پریته وه بو قوتابخانه که به لام نه مجاره یان به بی پریورسم و هه راو هوریا وه به بی ناماده کاری و بیر لی کردنه وه یه که ...

به بیانیه کیان زوو له خه وهستاو جل و بهرگه تایبه تییه کانی له بهر کردا
به ره و مالی پووری که و ته پری بانگی کوپه که ی کردو پیی وت که نه مپو
له گه لی نه پوا بو قوتا بخانه .. عه ریف و فه قی قوتا بخانه که (که نه و کات
پینان نه و ترا چاودیر) پیشوازیان لی کرد وه پرسیماری لی کرد سه باره ت به
دیار نه بوونی بو ی دهر که وت که نه ی نییه که ی زور قورسه به لام پیی وت ...

ترسی له (نه فسهری جو مباره)!!

چاودیره که که سیکی زور دانا بوو دهستی کرد به هیو کردنه وه له م باره وه
تا وه کو به پرستی ههستی به دل نیایی کرد وه زانی که نیتر بی ترسه له م
شهیتانه درنده یه تا وه کو فیری مه شق و پراهینانه کانی بییت وه نه ویش
بچو که ده بی ماوه یه کی زوری بو ته رخان بکری بو فیروونی ..

پاشان - له هه موی گرنگتر - چاودیری قوتا بخانه که نه فسهره که له مه
ناگادار نه کاته وه کاتی گه یشت . نیتر نه و کابوسه له سهر سنگی نه ما .. وه
کاتی که نیوه پرو گه پرایه وه پاش نیگه ران بوونی هه موویان بو ی به دایکی
وت که چی کردو وه نیتر خوشی به هه موو جهسته یدا بالو بوویه وه به
هه موو هیزو سوزییه وه به سنگییه وه نووساند نیتر چاوه پری بوو تا باوکی
کوپه که بگه ریته وه تا نه م هه واله خوشه ی پی بدات هه رچهند که خوشی و
شادی دلی باوکی داگرت به زانینی نه م هه واله به لام وا خو ی دهر خست
که گوینی لی نییه وه به سوعبه ته وه وتی: خانم ده وازمان لی بینن به خو ت
و کوپه که ته وه!!!

قوتابخانه ڪه له سئ هون پيڪهاتبوو وه له بهردهمياندا به دريڙايي
قوتابخانه ڪه جهوشه بوو وه دهروازه يه ڪيشي هه بوو.

وه پينج پون قوتابي تيا بوو ڪه بهم شيويه دابهش ڪرابوون پي...
هون ڪاندا: پون چوارهم - قوتابيه گهره ڪاني تيا بوو ڪه هه بوو بيست
ساني تيه پراند بوو - له گهل پون سيهم - ڪه ڪه مين قوتابيه ڪاني
بچو وڪتر بوو - له يه هوندا بوون و به پيوه بهري قوتابخانه ڪه وانهي پي
دهوتن. وه ههردو پون يه ڪ و دوو له يه هوندا بوون ماموستايه ڪي تر
وانهي پندهوتن وه پون ناماده ڪاري له يه هون سهر به خودا بوون وه
نه مانيش ئيبراهيم ... سهر په رشتياري پو شنبيري و په روه رديان بوو.
ڪه تاڪه ڪارگوزاري قوتابخانه ڪه بوو!

بهئي! نه و گسڪي قوتابخانه ڪه له هداو و به ڪوپه و مهر ڪانهي نار
گوزه ڪاني پر نار ده ڪرد ڪه قوتابيه ڪان نايان لي ده خوارده وه ته خته
په شه ڪاني پاڪ نه ڪرده وه ته باشيري بو دهينان پاشان نه بوو به
په روه رده ڪار و سهر په رشتي تازه پيگه يشتوواني ده ڪرد له خانهي
ناماده ڪارييدا! ته نها نه ڪاره بهس بوو بو نه وهي ڪه مناله ڪه له سالي
ناماده ڪارييدا نه مينيت هه. هو ڪاري ڪي تر يش نه وه بوو ڪه ڪوري
پوره ڪه له پون چوارهم بوو. وه نه نار هزو هشي بو به پيوه بهري
قوتابخانه ڪه له دربري پاش مشت و مريڪ ڪه عهريفي قوتابخانه ڪه
به شداري تيدا ڪرد بريار له سهر نه وه درا ڪه له - پون يه ڪم و دوهم -
دابنري ڪه عهريفه ڪه وانهي پي دهوتنه وه وه ههندي جاريش نه پوشت بو

پوټی چوارهم تا له پال کورپی پوره کهیدا دابنیشی به لام کاتی که
 سرپه رستیار دی ده بی له پوټی ناماده کاری دابنیشی هه تا نه و له وی بی!
 عریفه که و به پرتوه به ره که زور نهرم و نیان بوون له گه لی نه مه ش جیی
 سر سوپمان نه بوو چونکه هه میسه چاو شه کری بو نه هینان که ئیبراهیم
 بوئی ناماده ده کردن و له پیشوویه کدا له پاش نانی نیوه پرو دهیان خوارده وه
 وه باوکیشی بو هه میسه جار نا جاریک میوانداری نه کردن هه موو نه مانه
 وای ئی کرد بوون که له ناو پولدا زیاتر گرنگی پی بدن له کاتی وانه
 رتنه و هدا به نووسینه وهی پیته نه بجه دییه کان پاشان وشه و پاشان رسته
 له ناو ده فته ره کهیدا وه وازیان ئی ده هینا تا به راوردیان بکات پروژ له دواي
 پروژ پیش ده کهوت نه و زانستی له شیوهی وانه ی تایبه تی وهرده گرت
 هه روه ک نه و ژماره که مه قوتابییانه ی که کورپی ده وله مه نده کانی گونده که
 بوون که چاودیری ده کران و نازیان ده کیشرا!
 له کوتایی سالدا ناماده بوو که بگوئیزریته وه بو پوټی یه که م تا له شوینی
 سرووشتی خوئی دانیشی. کاروباری قوتابخانه که رام بوو وه نه ویش
 بوویه قوتابیییه کی راسته قینه.

بو سالی دووهم قوتابخانه که ههنگاوئیکی تری بری ماموستایه کی تری بو
 دامه زرینرا به وهیش ئیبراهیمی کارگوزار له کاره پویشنیریییه که ی
 به خشر او له کاره که ی خویدا سه ربه خو بوو! خشته کهش به شیوه یه کی نوی
 دابهش کرا به پرتوه به ره که و دوو ماموستا وانه یان به سی پوله پینج

گروپییه که دهو ته وه . گورانیکی تریش رووی دا پولی ناماده کاری و
 یه که له یه ک پولدا دانران وه گروپی دووهم و سییه م له پولیکدا وه
 گروپی چواره میش تهنا خووی له پولیکدا که (دولایینک) سی
 بهرپوه بهر که ی تیاوو که چیروک و قه له م و کتیب و پهراوی تیداوو .
 به لام سالی دواتر - کاتیک که منداله که گویرایه وه بو بو پولی دووهم -
 هه لگه پانه وه یه کی گوره رووی دا که به یه ک جاری گونده که ی هه ژاند .
 ریژهی ماموستایان له لای نه نجوو سه ن زوربوون ئیتر یه کی له
 ماموستایانه شوینی شیخی حوجره که ی گرته وه که نه م پروانامه ی نه بوو
 وه هیچی له ژمیریاری و بابه ته پوشنیرییه کانی تر نه نه زانی !
 وه کاتیک نه م هه نگاوهش جی به جی کرا ئیتر دهنگی واته وات بهرز
 بوویه وه و زور به توندی گونده که ی هه ژاند . . . حوکمهت نه یه وی قورئان
 نه هیلی به وه ی که له بهرکردن له قوتابخانه کاندانا هیلی . . . مه گهر باشترین
 به لگهش نه وه نییه که شیخ نه حمه دیان دهرکرد که قورئانی به منالانی
 قوتابخانه که دهوت نه و که سه ی که لی دنیا بوون و مناله کانیا نه نارده
 لای؟! نه م دهنگوو واته واتانه ههروه ک ناگری دهشتیکی وشکی پر له
 پوش و په لاش بلاو نه بوویه وه وه شیخیش ناگره که ی خوش نه کرد وه ک
 توله سهندنه وه یه ک له قوتابخانه و بازار گرم کردنی حوجره که ی که
 نه گه ریته وه بو فیرکردن له وی . . ئیتر ژماره یه کی زوری قوتابیان
 قوتابخانه یان به جی هیشت به هو ی فهرو بهر که تی (گه وره که یان شیخ
 نه حمه د) و حوجره که ی و بهر که تی کتیبه که ی خوا، وه را کردنیش بوو له

قوتابخانه ی کوفرو گومپرای که تییدا حوکمهت دینیان نه دزیت به بی
نه وهی ههست به خویان بکه ن!

وه نه م (گه وره یه شمان) هه ر به لای باوکی مناله کهدا تیده پهری نیتر
هه واله که ی پی نه لی وه ناگاداری نه کاته وه له وهی که کوره که ی
له قوتابخانه بمینیته وه وه هیوای خوئی بوئی دووپات ده کاته وه که ده بی
هه ر سبه ینی بگه ریته وه بو حوجره که وه هه ر نه بی فیروونی نه و مناله
بگریته نه ستو چونکه باوکی نه م فیروونی باوکی مناله که ی له نه ستو دا
بووه ! وه باوکی زور له وه زانتر بوو که نه م واته واته کاری لی بکات
خوینهری پورژنامه ش بوو که هاوبه ش بوو له پورژنامه یه کهدا وه نه ندای
پارتی نیشتمانی بوو له گونده که دا.. به لام که سیکی شهرمن و قسه شیرین
بوو جا بویه نه یته ویست ههستی (سه یدمان) - کوری سه ی دو گه وره ی
خوی - بریندار بکات هه ر بویه به لینی پیدا که هه ر له به یانییه وه مناله که
له (حوجره) ناماده نه بی.

له ماله وه بو نه م هه لگه رانه وه یه گیژه لوو که هه لی کرد.. دایکی سوور بوو
له سر هیشتنه وه ی کوره که ی له قوتابخانه دا چونکه کلیلی هه موو ناواته
بلندو فراوانه کانی بوو که به کوره که یه وه په یوهستی ده کردن به لام باوکی
تازه به لینی داوه وه پیاویش نابیت هه رگیز له په یمانی خوئی پاشگه ز
بیته وه ! هه رگیز نه نه کرا که فه رمانی باوکی جی به جی نه کاو له
به یانییه زه نه چی بو حوجره.. هه رگیز به بیری دا نایهت که دله
بجوو که که ی پورژیک له پورژان وه کو نه و پورژه ههستی به خه م وخه فهت

گردبیت شیخ نه محمد به پرو خوښی و بزده زه رده خه نه وه پیشوازی
 لیکرد له نه نیشته خوښه وه له سهر نه وه له روه یه داینیشاند که خوښی
 له سهری دانه نیشته، له کاتیکدا کوره کاتی تر له سهر چه سیر یان له سهر نه وه
 سه کوڼه دانه نیشتن که له هر چوار دهوری ژوره که دا درووست کرابوو
 به لام هه موو نه مه دلی نه می نه نه کرده وه...

نه و راهاتبوو که له به یانیا ندی نه و بینا جوان و خاوینه پیشوازی لی
 بکات که پوله کانی که چکاری کرابوون و چه وشه که شی به لم پرا خرابوو
 وه راهاتبوو که له سهر کورسیه کانی قوتا بخانه دابنیشی و له
 به رامبریدا کتیبخانه یه که ه بی که کتیب و که رهسته وه کراسه و ته خته ی
 جوانی تیدا بیت... به لام لیږه له حو جره که نه کورسی و نه کتیبخانه و نه
 پول و نه زهنگ نه ریزو نه کتیب و نه که رهسته و نه په راو... به لکو ته نها
 پلیتیک لی بوو که قوتا بییه کان به و مره که به له سهر یان نه نووسی که
 له گولی ششتن یان له (ره شایی) چرا درووست کرابوو یان شتیک که له و
 نه چوو نه وان بو هر کوڼیه که پر و شتنایه که رهسته و قه له مه کانیا ن له گه ل
 دهستی خوښان ده برد وه کاتیک که شیخ نووسراوی سهر پلیته که ی بو
 ده خوښنده وه وه دنیا ده بوو له وهی که له به ریان کردو وه ئیتر فرمانی پی
 ده کردن که بیسرنه وه و نایه تی تری قورئان بنووسن له سهری، به لام
 شیوازی سپرنی ته خته که شیوازی کی قیزه ون بوو که نه ویش قوتا بییه کان
 تفیان لی نه کردو پاشان ده ستیان پیا نه هیئا وه به سوو چیکی جل و
 بهرگه که یان نه یان سپری ئیتر هه همیشه جل و بهرگه کانیا ن چلکن دیار بوو.

شتیک نهوی توقان نهویش کاتیک که شیخ به (مه ره که ب) ی سوور
 نووسراوی سر پلینته که ی راست ده کرده وه تیبینی نهوی کرد که کاتیک
 شتیکیان به هله دهنووسی نهوا خوئی پینش هه موویان به زمانی وشه
 هه نه کانی ده لید بیه وه وه به دهستی نهی سرینه وه تا وه کوله پاشیان وشه
 راسته کان بنووسی. پاشان نه گهر قوتابییه ک بو پاپه راندنی پیویستییه ک
 موله تی وه ریگرتایه که بچیته دهره وه ی حوجره که نهوا په نجه ی وه کو
 قوتابیانی قوتابخانه که به رز نه نه کرده وه به لکو په نجه ی شایه تومانی
 نه نووشتانه وه به سهر یه نجه کانی تریداو بانگی نه کرد: گهره مان
 گهره مان وه کاتیک که شیخ لای بو ده کرده وه ئیتر هه موو په نجه کانی
 دهنووشتانه وه نه یوت: (دهستور)! وه نه گهر موله تی چوونه دهره وه ی پی
 بدایه نهوا هندی جار تا کوتایی نه نه گه رایه وه.

به هر حال زور بیزار بوو له وه ی که له دهره وه به ریته تی وه وا ههستی
 نه کرد له سهر شوپی و نامو بوونیکی تالدایه... وه کاتیک که گه رایه وه بو
 مال ئیتر نه خشه یه کی داریژا که ئیتر بو هه میشه نه گه ریته وه بو نه و
 شینه پیس و ناپاکه نه گهر چی پوو به پووی هه ره شه و لیدانیش ببیته وه
 له نارزه ووه ترسناکه ی به نهینی به دایکی وت نهویش له سوژی نه ودا
 هر دوو چاوی پر فرمیسک بوون.

بو به یانییه که ی باوکی و هه روه ها شیخیش وایان زانی که بو حوجره
 له پرا بیتم به نهینی و به پرا کردنه وه ریگه ی قوتابخانه ی گرتنه بهر هه روه ک
 له وه ی که له که سیک بترسی شوینی که وتبی به یانی زوو گه شته نهوی نه

کهس لهوی بوو نه کارگوزار... هینشتا دهرگا کهی داخرابوو ئیتر له
بهرامبهری دانیشنت و دنیاو هیور بوویهوه ههروهک پهناي بو شوینیکی
خویندهویست و قه لایه کی بههیز و پتهو برد بی!

پاش کهمیک قوتابییه کان زور بوون ههندیکیان پرسیاریان ئی کرد که بو
دوینی ناماده نه بوو چونکه نهو پوژه تهنها پوژی بوو که ناماده نه بوو بوو
لهو پوژه وهی که هاتبوووه قوتابخانه ئیتر دهستی کرد به باسکردنی که
چون روشتوووه بو حوجره که که چهند شوینیکی پیسه و نهو بهرگی
ناگری وه بوی باسکردن که چنده له قوتابخانه جوانه که یان جیاوازه...
له پر بوو به بانگخواریک دژ به حوجره که هه رچهنده نهینه زانی بانگ شهو
بازار پهیدا کردن چیه!

وه کاتی که به پووه بهری قوتابخانه که پرسیاری ئی کرد سه بارهت به
ناماده نه بوونی ئیتر دهستی کرد به گپرانه وهی ئهم باره ناهه مووارهو
فرمیسکیش له چاوه کانییه وه دائه بارین... به پووه به ره که دنیا ی کرده وه
له سه مانه وهی له قوتابخانه وه به ئینیشی پیدا که هه ر ئهمرو ئه پوا بو
لای باوکی و بو ئه وهی قایلی بکات که له قوتابخانه بمینیتته وه.

ئیتر به تهواوه تی ناسووده بوو ههستی کرد ئیستا به شیوه یه کی
سرووشتی هه ناسه ئه دا وه کاتی که کاتی روشتنه وه بوو روشت بو لای
به پووه به ره که تا به ئینه که ی وه بیر بهینیتته وه وه پیی وت که هه ر ئیستا
دیت... له گه ل مناله که گه شته ماله وه و باوکیان قایل کرد به وهی که

كوپه كه ي له حوجره دا ده فه وتي وه نه ويش قوتابيه كي زي ره ك و سر كه وتوه نومندي داها توويه كي گه شيان پني هيه له قوتابخانه دا.
 بهو پنيه ي كه نه وان خه لكي گونده كه نه بوون به كو ميوان بوون ئيتر ناچار بوو كه تكا كه يان قبول بكات وه زور داواي ليبوردي له شيخ كرد كه بو جاري دوهم هاته لاي ئيتر نه ويش به جي هيشت و به دم وتني:
 (لا حول ولا قوة الا بالله) وه په ناي به خوا ده گرت له نيردراواني بي باوه پري و گومراني. له و پوژه وه ئيتر قوتابخانه كه پيروزي خوي بو ي گه پايه وه مهروه ك ميحرا به كاني نويژ كردن وه پله و پايه ي زور به رزو بلند بوو له چاري نه ودا وه له خوي پائه بيني بي به بانگخوازيكي قوتابخانه و تي بكوشي دزي (حوجره كه).

بيانووي گه وري حوجره كه له بهر كردني قورئان بوو له كاتيكا كه قوتابخانه وزي ليهيناوه وه قوتابخانه هه رگيز ناتواني تا ده رچووني قورئان به يه ك قوتابي له بهر بكات.. هه ر بويه نه ويش پووي كرده گرنگي دان به له بهر كردني قورئان تاوه كو نه بيانووه نه هيلي.. ئيتر جهسته ي شه كه تي خوي زور ماندوو ده كرد هه تا نيوه شه و شه ونخووني ده كرد هه تا هه موو شه وي نه و قورئانه ي كه پيشتر له بهري كردوووه دروباره ي بكات وه نه مهش شان به شاني وانه كاني تر.. سال ته واو نه بوو سنيه كي قورئاني زور به باشي له بهر كرد وه شانازي به وه وه ده كرد كه كسي گره و يان پيشبركيي له گه ل بكات !

پاشان بهر یهک له قوتابییان پیک دهیننی بو دژایهتی کردنی کوپالی
(حوجره که) بهر یهک بو شانازی کردن به هه موو شتیکه وه وه به
له بهر کردنی قورنانشه وه.. هیمای نه مهش (پالفته) بوو واته هه ندی
قوتابی پالفته ده کرد بو هه ندی له نایهت و سووره تی قورنانشا له بهر
کردندا تاقیان بکاته وه وه نه مهش به شیوه ی پیشپرکی پی ده کرد
له نیوان نه مان و نه واندا وه زور به ی جار قوتابخانه سه ر ده که وت لیتر به م
سهر که وتنهش ههستی به خوشییه کی ئیجگار زور ده کرد...

گروپی قوتابخانه شانازیان به چه ندین شته وه ده کرد.. بینای
قوتابخانه جوان و پاکه که یان بهرام بهر به بینا کون و پیسه که ی حوجره که
وه حه وشه فراوان و جوانه که یان که دوو دره ختی سیبه ری ئی بوو وه گوله
جوانه کانی که ته نانهت له هه موو گونده که شدا هاو وینه یان نه بوو: (گوله
پاشا) ی بو نخوش وه نه و کتیبخانه یه که له ته خته ی به یه کدا چوو
دروست کرا بوو که دوو قاتی گه وره ی ئاسنی تیا بوو وه له ژیر
نه وه شدا (دوو گوزه ی) خاوینی تیا بوو بو خوار دنه وه ی ئاری
نه فه ندییه کان وه نه فه ندی - به شیخ - ده وترا که پیک هاتبوون له
ماموستایانی قوتابخانه که و به ریوه به ره که ی، قوتابییه کان و خه لکی
گونده که نه م ناوه یان ئی نه نان تا جیایان بکه نه وه له شیخه کانی گونده که
که قورنانیان له بهر بوو.

له هه ندييه كان جل و بهرگيان خاوين بوو وه مورچه كه يان له له نجووه ني
به پړيوه به ريتييه وه خه رج له كرا نهك له (پينج شه مانه) ي منالانه وه كه
له وان ي حو جره له پينج شه مانه دا پارهيان بو دهر دن!

پاشان كورسييه كان ي و كتيبخانه كان ي به تايبه تي له و كه ره ستانه ي كه
سالانه بو يان دههات چوار دهفته رو چوار قه له م هه روه ها قاميشني
سووريش له كاتيكدا كه منالاني حو جره كه له سه ر پليت شتيان دهنوسي
به قه له مي سپي . پاشان له و وشك كه ره وه يه ي كه له سه رينه وه ي
دهفته ره كاندا به كار دههات له كاتيكدا منالاني حو جره كه خو ليان به كار
دههينا بو وشك كردنه وه ي بو رده كانيان هه روه ها تفيان به كار دههينا بو
سه رينه وه له گه ل قولياندا جار جار هه زمانيان به كار دههينا ! قوتابيه كان
زو ر شتيان هه بوو كه جي ي شانازيان بوو... شتيكي تريش هه بوو كه
هيج شتيكي تري پي نه ده گه شت نه و يش نه و (لافيته) يه بوو كه به سه ر
دهرگاي قوتابخانه كه وه هه لو اسرا بوو.. تاكه موركي قوتابخانه كه بوو كه

هاوشيوه ي نه بوو له هه موو گونده كه دا كه له به نده ره هينرا بوو!

به لام چيروكي لافيته كه له راستي دا ده گه ريته وه بو سالي دواتر كاتيك كه
مناله كه هاته پول ي سه يه مه وه له نه نجووه مه ندا ژماره يه كي زو ر له
ماموستاياني دهرچوو به ريسايه كي نو يوه هاتنه ئاراهه - ئيتر - دوان
له وان بو قوتابخانه كه دامه زران يه كيكيان بوو به به پړيوه به ر له بري
به پړيوه به ره كو نه كه كه به ماموستايي گويزرايه وه بو گونديكي تر نه وي
تريشان ماموستا بوو له قوتابخانه كه دا ته نها عه ريفيك مايه وه نه و يش

پاش مانگینک گونزایه وه به مهش قوتابخانه که پله یه ک بهرز بوویه وه وه
هموو تایبه تمه ندییه دستوورییه کانی ته و او کران وه قوتابییه
گه وره کانیش پالفته کران - به دهر پرنیکی دروست تر پیاوه سمیل
داره کان - وه گروپی ناماده کاری هه لوه شینرایه وه وه قوتابخانه کهش
دابه شکر بو چوار گروپی گونجاو.

وه بهر نوه به ره نوینکه ریسایه کی نویی هیئایه قوتابخانه پیشنیاری کرد
که لافیتیه که به ناوی قوتابخانه که وه هه لبواسری هه روه ک قوتابخانه کانی
به ندر وه داوای له قوتابییه کان کرد که هه رچه ندیکیان پی هه لده سووپی
هاوکاری بکن له کپینی لافیتیه که دا پاش نه وه ی که پیی وتن لافیتیه که
بیست و پینج قرووشی تی ده چیت.

هاوریکه یان بو نه م پروژیه زور به پهروش بوو نه م لافیتیه شانازییه کی
تری نوییه که نه چیته سنووری شانازییه کانی تری قوتابخانه وه
که شانازی پیوه بکن له به رامبه ر قوتابیانی حوجره که دا...

له کاتیکدا که هه ندیک له قوتابییه کان (مولیم) یک یان دوانیان ده هیئاو
منالانی خاوهن سه رمایه کان قرشیک یان زور به ده گمه ن قرشیکیان نه هیئا
نه ویش ته نها به هه ولی خوئی له ماله وه په نجا (مولیمی) هیئا!
وه کاتیک له به ندر نووسینی سه ر لافیتیه که ته و او بوو به دهر گای
قوتابخانه که هه لواسرا ئیتر خه ریک بوو له خوشیاندا بفری!!

له کوتایی سالی چواره میدا به ته وای قورئانی له بهر کرد... که نه مهش
یه که مین موعجیزه ی قوتا بخانه که بوو که دم کوتی بانگخوازه دروژنه کانی
حوجره و قوتا بییه کانی کرد... به لام هیشتا منال بوو که خویندنی له
قوتا بخانه که ته و او کرد نزدیکی ده سالان بوو... وه چهند هاور بییه کی
ترشی هه بوو که پیشتر له حوجره قورئانیان له بهر کرد بوو پاشان چوونه
قوتا بخانه کاتیک که گه یشتنه پولی چواره م ته مه نیان له پانزه سال تیپه ری
کرد بوو نه و انیش به مه وه سی که س بوون له کوتایی سالد ا توانیان له
قوتا بخانه ی ماموستایانی سه ره تایی له به ندر پی شکش بکن و
هر گیران...

نه مهش پوودا ویکی تازه بوو گونده که ی هی نایه هه ژان چونکه پاش چند
سالی که نه و سی که سه نه بنه سی (نه فندی) وه کو نه فندییه کانی
قوتا بخانه که که نه مان له ژیر دهستی نه واندا ده رچوون!
نه و پیشتر ناواته خواز بوو که چاوی بنووقینی و بیکاته وه خوئی له
ته نه ی نه واندا ببینیته وه تا وه کو قوتا بخانه ی ماموستایان وه ری بگریت
به لام ناخو که ی نه م خه ونانه ی بی نه دی؟!!

نه و بو نه فندییه کان جو ره هه ستیکی په رستنه ی هه بوو...
یه که م نه وان به شیکن له قوتا بخانه پیروزه که دووم نه وان زانان و نه زانن
به لام نه م نازانی هه ست به شتانی که نه کن که نه م نایکات وه توانای زور
شتیان هه یه وه نه وان ژیانیکی تایبه تیان هه یه ته نانه ت نه و به خه یالیش
ژیان ی وه های نه بوو! نه و نیستا پاش تیپه ر بوونی بیست و پینج سال

نه و پوژهی له بیره پاش گوزانی هه مو نه و کارو بارانه جاریکیان نیردر
بو نه و مانهی که له گونده که دا نیشته جی بوون تیایدا که خاوه نه که ی
پیشکشی کرد بوون له بهر خاتری ریزو گه وره بیان لایان ... جوان
له بیریه تی که یه کیکیان کاتر مییره که ی له بیر چوو بوو له بهر نه وه ی
متمانهی بهم ده کرد کلله که ی دا به دهستییه وه تا کاتر مییره که ی بو بهینی
- چونکه نه میش به دهست پاکی ناسراو بوو له قوتابخانه که دا -
بیریه تی که به ترس و سامه وه چوو ژوره وه هه روه که نه وه ی بجیته
میحراییکی پیروژه وه یان بجیته مالیکی ته لی سماوی به هه ناسه برکیوه
هه نگای ده نا، به سه ر پلیکانه کاند ا سه ر نه که وت ده رگای حوجه
پیروژه که ی کرده وه دهستی برد بو کاتر مییره که پاشان ده رگاکه ی داخست
پاشان گه رایه وه هه روه که (شاتر حسن) ی ناو گه نجینه ته لی سماویه که!
دووباره ناواتی خواسته وه که بگاته قوتابخانه ی ماموستایان هه روه که
نه وان پینی گه یشتوون ...

به لام ته مه ن ریگر بوو له به رده م نه و و نه وه ی که ده یویست ... ناخو که ی
بی که قوتابخانه به جی بهیلی و که سیکی تر بیته شوینی ...
به لام نای چند تامه زرو بوو که نه م نیشتمانه بچوو که ی به جی بهیلی وه
دور بکه ویته وه له و هاوپی و منالانه ی که خوشیان نه وی و خوشی
نه وین ... نای چند قورس بوو لای ماموستاکان که ناوا لینی که مه، خام
بوون وه بیانوشیان نه وه بوو که بو ده رچوونی له قوتابخانه له بهر کردنی
قورنان بوو ... نای چند نازا بوون له چاوبه ست کردنی پاش تیپه ر بوونی

مانگیک له سالی دواتر ناویان له پوئی چوارهم تو مار کرد به و پییهی که
نیستا ناماده بووه.
نیتر به و جوړه گه پرایه وه بو قوتابخانه خوشه ویسته که تاوه کو له نیوان
دیواره کانیدا سالیکی تر به سهر به ری ... نه میش بجیته پال ساله جوان و
پر خنده کانی.

چاره که سه دهیهک تیپه ری له و ماوهیه دا گه شتی کرد بو قاهره خویندنی
بالای ته واو کرد چه ندین پوستی گرتنه دهست ... به لام نه مرو هر که
نه گه ریته وه بو گونده که یه کسهر سهر دانی قوتابخانه پیروزه که نه کات
نیستا که پله یه کی بریوه ههست به گه وره یی قوتابییه تی و ملکه چی بو
له و پرستشه دهکات ... وه نه گهر پرسیاریان لی بگردایه که خوشترین
نامانجی چیه نه وا وه لامی نه دایه وه که ناواته خوازه که بیته وه به
قوتابی له قوتابخانه پیروزه که دا وه به رگری لی بکات له حوجره و کوپانی
حوجره !

دهیه ها وینه ی جوان و سهیر نه هاتنه نیو خه یالندانیه وه له نیو دنیای
یاده وریه کانیدا سه مایان ده کرد هه روهک نه مرو له گه لیاندا بژی هه نگاوی
به ره و پله پیروزه کانی ده نا.

له و ماوهیه ی جوان له یاده که قوتابخانه که کوپرا بو نیمچه دورگه یهک که
ناو له سی لوه دورهی ده دا ته نها لای چوارهم ده مایه وه بو هاتووچو ...

ئو پوژانه زریانی نیل هلی نه کرد که زهوی و زاری گونده که بو ماودی
دو مانگ له سالیکیدا داده پوشره وه مانگه کانی تر سازو ناماده بوو بز
کشتوکال! وه قوتا بخانه که ش بهو پییه ی که که وتبووه لایه کی گونده که وه
له سنووری ئو کیلگانه دا بوو که ناوی زریانه که دایده پوشرین له ماودی نه
دو مانگه دا ته نها یه ک ریگه ی هه بوو.

جوانی ئو دو مانگه پوژانی شه ممه ی هه موو هه فته یه ک بوو... چنک
نه فه ندییه کان که هه ندیکیان هی بهنده وه هه ندیکی تریان هی گونده کانی
ده ورو بهر بوون به دریزایی هه فته ده مانه وه پوژانی پینج شه ممه وه هینی
نه پوشتن بو بینینی که س و کاریان پاشان له به یانیانی شه ممه دا
ئه هاتنه وه. به لام له پوژه ئاساییه کانی سالدای گوی دریزیان ده گرت و
ئه گه شتنه جی پیش لیدانی زهنگ له به ره به یانی شه ممه دا به لام له پوژانی
زریاندا ئه وا به له م و یه ختی چاروکه داریان ده گرت ئه مه شیان هیچ رینسار
کاتی دیاری کراوی نه بوو هه ندیک جار خور بهرز ده بوویه وه و نزیکی
کاترمیر ده پاش تیپه ر بوونی دوو وانه ده گه شتن وه هه ندی جار له
شه ممه جوانه کاندای هه تا نیوه پرو نه ده گه شتن!

قوتاییه کان له سه ر لافاوه که ده وه ستان و یان هه ندی جار به ره و کولانه
نزیکه کانی گونده که دوور ده که وتنه وه وه یان له هه وشه ی قوتا بخانه که دا
هاتوو هاوارییان ده کردو باز بازینیان ده کرد به ئاره زووی خویمان و به بی
هیچ کوتیک نه پوشتنه پوله کانه وه وه هاتنه ده ره وه وه زور حه زیان به م
پوشتنه ژووره وه هاتنه ده ره وه یه ده کرد میزو کورسییه کانیا ن بهرز

ده کرده وه له په نجره کانه وه دزه یان ده کرده ناو زریانه که وه... وه هندی جار وره به رزی پالی به هندی کییانه وه دنا که جله کانیاں داکه نن و له په نجره کانه وه خو یان هله دنه ناو که وه مه لیه یان ده کرد پاشان نه گه پرانه وه به په نجره کانه ده لئه زنان تا جله کانیاں بدوزنه وه یان هندی جار نه یان نه دوزینه وه چونکه هندی له هاوړیکانیاں نه مه لیه یان ده قوسته وه و جله کانیاں ده شارته وه وه یان دووریاں نه خستنه وه بو شوینیکی دوور مناله کهش به پروت و قووتی به ه موو شوینیکی قوتا بخانه کهدا به شوینیاندا ده گه پرا تا له کوتاییدا نه دوزینه وه!

نه مه هرا خوشه به رده وام ده بوو تا وه کو به له میک له پانتای لافاوه که نریک ده بوو یه وه نه ترسان که یه کیک له (نه فندییانه کان) ی تیدا بی (نه وان جیا جیا ده گه شتن به پیی نه و به له مانه ی که هریه که یان له گونده که ی خو یه وه پیی ده هات) هر له چاو تر ووسانکانیکدا ه موو قوتا بییانه کان له سر میزه کانیاں داده نیشتن و کتیبیکیاں ده خسته به رده میان و ده یان خوینده وه نیتر ریسا ده گرایه وه ه موو ده نگه کانیش کپ بیجگه له چرپه چرپی دهنگی خویندنه وه هیچی تر نه ده بیسترا که نیشانه یه ک بوو بو چوونه ناو قوولایی خویندنه وه وه!

نه مه نه گه ر یه کیکیان له به له مه کهدا بووایه نه و ه موو شتیک نارام و قوتا بییانه کانیش ه موویان له شیوازیکی ریسیای ته و او دان! به لام نه گه ر به له مه که خالی بووایه نه و جار یکی تر فوو نه کرایه وه به که رنه نا کهدا هرا و به زمه که له جاری پیشوو توندتر نه بوو نیتر ده ستیاں نه کرده وه به

بازدان و خو هلدان بو ناو ناوه که له په نجره کانه وه وه یان بهر ور
وشکانییه کان بهرې نه که وتنه وه... وه نه مهش به دريژایي زریانه که هه موو
پوژانیکي شه ممه دووباره نه بوویه وه. وه هه موو نه مهش به سرزو
تیکو شانی (سهید عبدالله) مانه وه بوو.

سهید عبدالله، نیبراهیمی کارگوزار بوو خه لکی گونده که بوو که به
کارگوزاری له قوتابخانه که دامه زرابوو که پیشتر عه ریف بوو له
(حوجره)، له بهر نه وه ی که مووچه که جبگیر بوو - بره که ی نه وه د قرش
بوو له مانگی کدا - که مووچه که ی له حوجره که پوژانی پینج شه مه
له لایه ن منالانی حوجره که وه وه ری نه گرت حه فتانه نه ده گشته پینج
قرش! له گه ل نه وه شدا که بوو به کارگوزار به لام پاریزگاری له نا
کونه که ی (سهید عبدالله) کرد.

هیشتا (سهرپه رشتیاره که ی) له یاده هه رچه نده که یادگارییه کی ترسناک
به لام نیستا خنده نامیزیکی به چیژه:

دوو سهرپه رشتیاری پیر سهردانی قوتابخانه که یان ده کرد یه کیکیان له
نه نجوومه نی به ریوه به ریتی و هه وی تریان له وه زاره تی مه عارف بوو. هه
که یه کیکیان ناماده ده بوو تفی قورگی هه موو مناله کان وشک ده بوو ترس
و تبق ده چوویه دلایانه وه. سه ره پای نه وهش ماموستاکان و
قوتابخانه شیان ده هژاند به جوړیک که تارمایی و که شیکی خنکینه ریاز

دهسه پاند سه رپه رشتیاری و هزارهت زیاتر له سه ر په رشتیاری نه نجومه ن
جینی ترس بووا

پیاویکی دریزی ره شتاله بوو دهم و چاو گرژو چاو له قین بوو وا هه ستت
ده کرد که هه همیشه له شتیک رقی هه لگرتوو هه همیشه له توو ره پیدا دانی
نه کروشت... جا سه رپه رشتیاری و هزارهت وه کو سه رپه رشتیاره که ی
نه نجومه ن هیئده گرنگی به سه ردانه کانی نه ده دا! جا هر بویه زیاتر به
سام تر دیار بوو زور توندو تیز بوو له جووله و گوته و ئامازه کانیدا. که او
چاکه ته که ی به سه ر لاشه دریزه که یه وه شوپ بوو بوونه وه سام و ترسیان
زیاتر ده کرد. بو ماموستاکان زیاتر جینی ترس بوو رقی قوتابییه کانیشی
به وان ده رشتت. نه و کاتر میرانه ی که نه و له وی بوو وات ده زانی
سه رده میکی دوورو دریزه هه روه که نه وه ی که کات به هیواشی تی بیه ری.
به لام ته نها پروداویک که له یادی ناکات نه م پروداوه یه:

قوتابخانه که وه کو هه همیشه به سانایی و هیواشی به ریوه ده چوو کوتایی
سال بوو که ش و هه وا زور گهرم بوو بوو قوتابییه کان خه وال و بوون
ماموستاکه که واکه ی سه ر شانی باری گران کردبوو دایکه ندو خستییه
سه ر کورسییه که وه عه مامه که شی به هه مان شیوه باری گران کردبوو به
نه رمی له سه ره که یه وه ئی نه وی بوو نه وه ی تییک نه چی و خستییه سه ر
میزی یه که م قوتابی به ئاسووده یی له سه ر کورسییه که ی دانیشت قاچی
بلاو کرده وه جل و به رگه که ی لیک ترازا (به نه خوینی) شه پرواله که ی
به ده رکه وت که شوپ بوو بوویه وه...

له کاتیکدا که کات تی نه پهری و دونیاش زور بیدهنگ بوو هه مووانیش له
خه وه نووچکه یه کی به چیژدا بوون هر له پر خییوکی دریز له
په نجره که وه باز نه دات و هر له ساتیکدا خوئی نه گه یه نیته زیان!
قوتابییه کان پو حیان چوو خوین له جهسته یان وشک بوو چاویان نه بله ق
نه یان پروانییه خیوه خو هه لزنه که هه موویان له ترسان دستیان کرد به
هات و هاوار ماموستا که شله ژاو هه ستاو عه مامه که ی به دهستیکی گرتبوو
هه ولی نه دا به دهسته که ی تری که واکه ی له بهر بکات به لام نه یئه توانی....
خیوه که ش به زه رده خه نه یه کی مونه وه نه پروانی به گالته جار ییه کی
تاله وه زمانی هاته گوو سه ری رانه وه شاندا: ما شالله ما شالله...
نه مه چی بوو؟

سه رپه رشتیاره که یه - سه رپه رشتیاره که ی وه زار هت بوو - نه و گوید ریژهی
که هه میسه له به ندره و پیی ده هات بو گونده که ریک له ژیر په نجره که دا
پای وه ستان دبوو به بی دهنگی سواری بوو بوو له سه ری پاوه ستا بوو له
ریکی په نجره که دا، ئینجا له پر پیایدا هه لزی بوو تا هه موو شتی
ببینی. وه نه مه ش شیوازیکی نویی پشکنین بوو!!!

وینه یه کی تریش که نه ویشی له یاد ناچی:
کاتیک که به ریوه به رو ماموستا کان به دوا داچوونیان ده کرد بو قوتابخانه
قوتابییه کان به هوئی گواستنه وه ئاساییه کانی ساله وه نه و کاته نه و له پولی

چوار بوو بهرینوه بهره که ماموستایه کی پیری دامه زراند که له نه زهر
خویند بووی نینجا په یوه ندی کرد به نه جوومه نی بهرینوه بهریتیه وه.
پیاوینکی پیر بوو سهری رووتا بوویه وه تنها شینوه بازه یه ک نه بیت که
قری پینوه بوو وه عه مامه که نه م سهر رووتا وییه ی داده پوشی به لام هر که
عه مامه که ی لاده برد به ته واوه تی هه مووی دیار بوو.

نه م سهر رووتانه وه یه ش جیی پیکه نین و گالت ه جاری قوتابیه
شهیتانه کان بوو. پوژیکیان قوتابیه شهلاتیه کان پیلانیکیان دانا کاتی
که ماموستا که دانیشتبوو تا قیکردنه وه کانی سه ح ده کرد قوتابیه کانیش
له ده وری کو بوو بوونه وه نه و سهر قالی کارکردن بوو قوتابیه کان بینیان
که عه مامه ی ماموستا که له سهر سهری ورده ورده بهرزه ده بیته وه پاشان له
پر بهر ده بیته وه کاتی که ماموستا که به تووره ییه وه هه لده ستایه وه نیتر
قوتابیه کانیش نه یاندا یه قاقای پیکه نین وه چاوه کانیان پر بوو بوون له
فرمیسک له تاو نه و پیکه نینه زوره ی که شار دبوویانه وه.

یاریه که پیک هاتبوو له ده زو له گهل قولای ماسی که له عه مامه ی
ماموستا که گیر کرابوو وه کاتیک که ماموستا که وه ناگا ده هات یه کسهر
قوتابیه که ده زو وه که ی بهر نه دا !

نه م ماموستایه زور حه زی له ئیعراب کردن (شیکردنه وه) بوو وه
قوتابیه کانیش له قوتابخانه ی سهره تایی هر نازانن مه بهستی چیه ...
قوتابیه کی بانگ ده کرد که له سهر ته خته که بنووسی چونکه دست و
خه تی ماموستا که نه ده خوینرایه وه هه موو دیره کانی شیعیکی ته واوی

پی دهنووسی پاشان قوتابییه کانی ناچار ده کرد که ئیعرابی بکن به لام نه گهر نه شیان زانییایه نه و شتیکی باشی هه بوو نه ویش هه ر به له بهر کردن ئیعرابه که ی پی له بهر ده کردن.

گوینی نه نه دایه که قوتابییه کان له و دهسته واژه ئیعرابییه تئ نه گن یا نا زور به ده گمه نیش پیک نه ده که وت که قوتابییه کی بچوک نه و شان بزانی: (وطنی مبتدا مرفوع بالضمة المقدره علی ما قبل یاء المتکلم منع من ظهورها اشتغال المحل بحركة المناسبة) یان (إذا ظرف لما يستقبل من الزمان حافض لشرطه منصوب بجوابه).... هتد.

به هه حال میشکی قوتابییه کان نا بهم جوړه شتانه پر بوو بوو. پوژه کان تئ نه په پین زاناو خویندکارانی نه زهه ر له پشووه کاندان هه اتن بو گونده که یه کی که له زاناکان خو به خشانه وانهی ته فسیری له یه کی که مزگه و ته کانی گونده که دا ده و ته وه.

نه و وانیه ش له راستی دا بیجگه له ماموستا نه ده بوو که سی تر دابنیشی به لام چوار ده وری پر بوو له گوند نشینه نه خوینده واره کان مه لزه مه یه کی له ته فسیری زومه خشه ری ده نه هیئاو به سه ریاندا ده یخوینده وه تارنا تاویک به دهستی چه پله یه کی لی نه داو نه یوت: تیگه یشتن؟ هه ندیکیان وه لامیان نه دایه وه: تیگه یشتن... ئیتر ئاوا کات تئ نه په ری نه ویش نه وه ی له زومه خشه رییدا هه یه له په وانبیژی و ریزمان و پراقه ی جوړاو جوړ به سه ریاندا ده پرشت وه هیچیان لی نه نه زانی.

منالکه که ش ئاماده ی ئه م وانیه ده بوو تاوه کو ببی به پیاوا شه ویکیان
ماموستا که ته فسیری سوورته ی (که هف) ی ده خوینده وه گه شته ئه م ئایه ته
(ذک ماکنایغ فارتدا علی اثارهما قصصا). جا که منالکه که زور سوور
بوو له سه ر فیربوونی ریژمان (نحو) ههستی به وه کرد که وشه ی (نبغ)
به بی هوپه کی ئاشکرا (حرفه علیه که) ی لبراو.

ئیت په نجه ی بهرز کرده وه ههروه که له قوتا بخانه دا وای ده کرد وتی:
ماموستا بوچی پیستی (یا ء) له وشه ی (نبغ) دا لبراو به بی ئه وه ی که
جازه یه که هه بی؟

ماموستا که بی گرنگی پیدانیک سه ری بهرز کرده وه پاشان ههروه که
له خوینده وه ی قورئان بهرده وام بی ئاوا بهرده وام بوو وتی: (به ریژه که م
(یا ء) ه که لبراو بو (اعتباطاً للتسهیل) به بی لی تیک چوونیک بهرده وام
بوو وه هر لاشی به لای منداله که دا نه کرده وه.

منالکه که (اعتباطاً للتسهیل) ی بیست نه یئه بینی که ئه مه له ئاستی ئه مدا
بیت. ئه و ئیعرابی (إذ و منادی و پیته جه زمه کان و پیته عیله کان) ئه زانی
هلام (اعتباطاً للتسهیل) ئه وه شتیکی تره و ئه م نه گه شتوو ته ئه م ئاسته.
مه زانستی ئه زه ره ئه میش لی ره یه و له گونده که دایه. له سه رو هه موو
ئاوه ن زانستی که وه زانایه کی تر هه یه.

په ند سالیکی زور تیپه رین به بی ئه وه ی منالکه که مانای (اعتباطاً) و
(للتسهیل) بزانی!

پاشان چه ندين شتی تری له یاده که زور گرنګن و له ناخیدان...
له کو تاییدا قوتابخانه که ده رګای والا کرد بو کچانی گونده که تاوه که
له گهل کوره کاندای فیږ بڼ و ه پړساکه ش نه و نه بوو که نیو پوژ بو کور
نیوه که ی تری بو کچان نه مه ش بو گونده که شتیکی تازه بوو.

هه نديک له باوکه کان رازی بوون که کچه کانیاں بنیرنه قوتابخانه - نه وه ی
شایه نی باسه نه وان زور منال بوون ته مه نیان له ده سال تی نه ده په پری -
ژماره یان له هه موو قوتابخانه که دا حوت کچ بوون... له گهل نه وه شدا هیچ
جیاوازیه کیان نه بوو له گهل کچانی تری گونده که دا، وه بوونی نه وانیش
له قوتابخانه که دا که ش و هه وایه کی سه رنج پراکیشی هه بوو بوون و
به رامه یه کی تایبه تی به خشیه قوتابخانه که... نه م که ش و باره ش
تی که له یه ک بوو له هه سستی تیژو نار ه زویه کی شار او ه بو قسه کردن له گهل
نه م په گزه سه رنج پراکیشی قوتابخانه و له گهل شهرمی ساویلکانه ی
لادیی وه خو پراستنیس له به زاندنی سنور چونکه هه رکه سی سنور
ببه زینی نه و نه که ویته ژیر سزای قوتابخانه و سزای ماله وه.

به لام هه موو نه مانه پړگر نه بوون له به رده م هه نديک له قوتابییه کان
به تایبه تی گه وره کانیاں له کاتی پوشتنه وه ی کچه کاندای قسه و جووله ی
سه یر سه یرو ده نگه ده نګیاں بو ده کردن... وه مه به ست له مه ش ته نه
سه رنج پراکیشان بوو!

به لام نه و شهرمه زوره که ی و خو و ته قالیدی خیزانی وای نی کردبوو که
دور بیټ له م جوړه په ققاران ه به لام نه مه ش مانای و نه بوو که نار ه زوی

نه وهی نه بی که سهرنجی رابکیشری ... به لکو نه م نامرزی بو گه شتن
به مه هه ماههنگ بوو له گه ل په روه ردهیدا، لایه نی پارینزگاری کردنی له
کچه کان گرت هر کاتیک که بیزانیایی که پوبه پوی هه پرشه ده بنه وه!
نه مهش وای لیکرد که پیگه یه کی بو دروست بی ... پوژتیکیان له ماله وه
بوو بینی هر حهوت کچه که له ده رگایانداو پرسیاریان لی کرد سه بارهت
به خوشکه بچو و که که ی بو نه وهی له ماله وه یاری له گه لدا بکن!
نه مهش هر له خویه وه و بی پیشه کی نه بوو ... به لکو له نیو کچه کاندا
خوشکی یه کی که له ناموژنه کانی و کچی یه کی که له مامه کانی نه و کچی
تیابوو وه نه مهشیان له دهروونی نه مدها تایبه تمه ندییه کی تایبه تی هه بوو!
قسه کردن له گه ل یه که میاندا قه دهغه نه بوو به بی هیچ به ربه ستیک قسه ی
له گه لدا ده کرد. به لام دووه میان به هوئی دوری خزمایه تییه وه هر قسه ی
له گه لدا هه بو به لام به سام و هه یبهت و به شهرمیکی قووله وه.
له گه ل نه وه شدا هه رگیز بانگه یشتی نه ده کردن بو ماله وه وه نه شی
نه توانی که بانگه یشتیان بکات ... به لام کاتی که به م جوړه ناماده بوون
کچی یه که م هینا بوونی وه کچی دووه میس شهرمیکی خوشه ویستی زور
دایگرتبوو ... ئیتر له ناخه وه ههستی به چیژیک کرد که پیشتر هه رگیز
ههستی وای به دی نه کرد بوو ههستی کرد که له م سهرداندها نه میان
مه بهسته نه ک خوشکه بچو و که که ی! وه ههستی کرد که کچی دووه م
هه مان ههستی نه می هه یه هه رچهند که هیچ قسه یه کیان پیکه وه نه کرد.

سردانه کان بهرده وام بوون به لآم بیجگه له یه کتر بینینیکی کت و پری هیچی تری زیاد نه کرد به لآم کاریگه رییه کی زوری له سهر ناخی به جی هیشت که نه ده شاررایه وه.

نهم کچه دووه مینه په نگیکی سوورکالی هه بوو سرووشتیکی تایبه تی هه بوو که له دم و چاوه کانی تر دا نه بوو... به پیی پیوه ره کانی گونده که جوان نه بوو دم و چاو سپی نه بوو لوتیشی به نه اندازه ی پیویست نه بوو هه روه ها ده میشی وا نه بوو که وه کو (نه لقه ی سوله یمان) بیت... به لآم ته نها نه و له نیو کچانی قوتا بخانه که و بگره له نیو هه موو کچانی گونده که دا به لای نه مه وه جوان بوو. وه نهینی جوانیشی به لای نه مه وه نه وه بوو که خاوه نی سرووشتیکی تایبه تییه! هه رچهند نه و نه و کاته نه یئه زانی واتای سرووشتی تایبه تی چیه.

وه کاتیکیش که گونده که ی به جی هیشت و پوشت بو قاهره هه ر خه یالی لای نهم دم و چاوه بوو وینه ی نمونه ی جوانی له بهر چاویا بو ده کیشا تا پاش سی سال گه رایه وه ژیانی گوږا بوو پوشنیری گوږا بوو وه جیهانیشی گوږا بوو... به لآم له گهل نه وه شدا یه که م پرسیار که با وریایه کی زوره وه ناراسته ی کرد پرسیار بوو له چاره نووسی نه و کچا بچووکه که هه ر یه که م جار فریوی نه وی خوارد.

زانی که شووی کردووه شووی کردووه و له شوینیکی دوری گونده که دایه. ههستی کرد که پیویستی به وه یه توژی له هه مووان دوری بکه ویته وه نیتر چاوه کانی پر بوون له فرمیسک !!!

۴

نیردهیه کی پزیشکی

نزیکی کاترژمیر دهی بهیانی بوو... دوو وانهی یه کهم و دووه میان ،
قوتابخانهی گونده که وهرگرت پاشان پوشتن... له پوله کان دهرچوون
هروهک چوله کهی بهند کراو که له قه فهسه کهی دهرده چی پاش نه وهی که
بو ماوهیه کی زور بهند کرابی دهرچوون بازیان نه داو رایان نه کرد
به نه زنان و هاواریان نه کرد به بی هیچ مه بهست و نامانجیک ته نها بو
وه دهرخستنی ههستیان نه بی که نیستا نازادن پاش بهندییه کی دوورو
دریز! پاشان بو نه وهی گیرفانه کانیاں خالی بکه نه وه لهو خوراکانه ی که
هه لیاں گرتووه و بیان گوینزه وه بو سکیاں که نزیکه ی دوو کاترژمیره
هه لیاں گرتوون به لام (پیسا) پی پی نه نه دان له کاتی کورسه کاندا
گیرفانه کانیاں خالی بکه ن! پاشان بو نه وهی منالانی خاوه ن سه رمایه کان
به ره و (دووکانه که ی مامه خه لیل) برون که نوقل و شیرینی ده فروشت
تاوه کو هندیکی لی بکرن!

نه مه هه موو خوشییه کانی نه و گه رانه نه بوو به لکو نه و منالانه مه رامی
تریان هه بوو له و ماوه کورته دا - چاره کیک - قوتابخانه که که وتبووه

لايه كي گونده كه وه له سهر سنووري كي لگه يه كي فراوان ئهركي ئه م كي لگه يه
 نه وه بوو كه پروهك پرويني بو خه لكي و وه ئهركي كي تريشي هه بوو
 نه ويش بو قوتاياني قوتابخانه كه و هه نديك له دانيشتوواني گونده كه
 نه ويش هه نه ستا به كاري سهر ناوي گشتي |

كه واته قوتاييه كان ده رده چوون و نه وه ي له گيرفانياندا بوو ده يانكرده
 سكيانه وه وه نه وه ي له سكياندا بوو ده يانكرده كي لگه نزيكه كه وه ...
 به لام راچله كان به دهنگي زهنگه كه كه له پيش كاتي دياري كراودا چند
 جاريك ليي دا بو وانه ي سييه م. له گه ل نه وه شدا كه كاتر مييريان پي نه بوو
 به لام له زانيني كاتدا هه له يان نه نه كرد هه ستيان پيي به ده گمه ن نه بي
 هه له ي نه ده كرد | پاش كه ميك ريز بوون ده ميك بو نه وه دهنگانه يان
 نه بيستبوو كه له سهر بنه ميان هه ندي جووله ي وه زرشى ساويلكانه يان
 پي جي به جي ده كرد: (صغادون) واته بو لاي راست (سولادون) واته
 بو لاي چه پ... وه (مارش) واته به ره و پول پرون.

ماوه يه كه بوو نه م شتانه يان نه بيستبوو به لام هه واليكي سه يريان له
 به ريوه به ري قوتابخانه كه بيست كه له وه و پيش به رگوييان نه كه وتبوو...
 نه بي ئيستا پرون بو (مالي ناغا) وه به ريز به ري بكهون وه نه مه ش واي لي
 ده كردن كه هه موو كوچه كاني گونده كه بپرن وه مالي ناغاش كه وتبووه
 دوورترين لاي گونده كه وه به ريوه به ره كه ش ناگاداري نه كردنه وه له وه ي
 كه ريزه كه تيك بدن و لا بكه نه وه به م لاو لادا به تايبه تي كاتي كه به

(بازارچه ی گونده که دا) تی ده پرن که نوقل و شیرینی و سیوی نه گه یوی
گونده که ی تیا بوو.

نه پرون بو مالی ناغا؟ جا بوچی؟ نه وان هرگیز نه چوو بوونه نه ماله وه له
کهس و کاریان بیستبوویان که جار جار نه پرون کاتیک که یه کیک له
نیشکگره کان بانگیان نه کات بو دانی پاره ی نیشکگره کان یان شایه تی
دان وه یان بو شکاتی هندی له جوتیاره کان... به لام نه مان...؟ نه مان
قوتابی قوتابخانه ن نه مان هه موو نه م شتانه یان له کوی بوو؟

نه و تا راده یه ک بویر بوو به رامبه ر به به ریوه به ری قوتابخانه که و
ماموستاکانی سه رکه وتوو بوو له وانه کانی دا له پیش هه موو نه مانه شه وه
کوری پیایوکی میوان دوست بوو که تاراده یه ک ناسراو بووزو ر تیکه ل
بوو له گه ل (نه فه ندییه کان) وه زور میوانداری ده کردن جا بویه نرخ
گه وره بوو. نه لیم بویر بوو به رامبه ر به (نه فه ندییه کان) بویه توانی
پرسی: بوچی نه چین بو مالی ناغا؟

پرسیاری کرد نای خوزگه نه پرسیایه! وه لامه که کاره ساتیکی زور گه وره
بوو که هرگیز به خه یالی نه و هاوریکانی دا نه هاتبوو... (حه کیم)
له وییه - واته پزیشک - وه داوای هه موویان ده کات!

حه کیم؟ نای له و به لایه! نه مرو بیگومان دوا پوژیانه چاویان به م حه کیمه
ده که وی که هرگیز سه ردانی گونده که ناکات مه گه ر پوژیکی رهش و
ناخوش نه بی پوژیک که کوژراو له گونده که دا هه بی نینجا نوینه ره کان
ده هاتن و حه کیمیان له گه ل دا بوو بو تویکاری لاشه که!

نوینره کان و حکیم نه دوانه دوو شتی زور ترسناکی گونده که بوون.
به لام له هوشی مناله کاندا نه مانه (که ره سته ی خامن) که شیوه و قه باره بیان
نییه خه یالی بچو و کیان نه توانی هر چونیک بیهوی بیر بکاته وه به لام
نهینه توانی نه دوانه جیا بکاته وه وه کو جیا کردنه وه ی که س و شت.

به لی بیجگه له نوینره و حکیم که سانی ترسناکی تریش هه بوون وه کو
(حه سحه سه کان) نه مانه سه ربازانی پولیس بوون که هندی له شهوانی
سال سهردانی گونده که بیان ده کرد بو نه وه ی پاسه وانه کان تاقی بکه نره
که بزائن به ناگان یان نا. به نه رکی خو یان هه لده سان و وه نه و که سه بیان
ده ست به سه ر ده کرد که پاش نیوه شه و به کوچه و کولانی گونده که دا
هاتوو چوی بکر دایه ...

هه روه ها وه کو (یاریده دهر) و (چاودیر) پاشان (پاسپیرو) هه موو نه مانه
ته نها له گه ل نوینره و حکیم دا سهردانی گونده که بیان ده کرد ... هه موو
نه مانه هه بوون به لام ته نها نوینره و حکیم به شیوازیکی تایبه تی له هوش
و خه یالی منالانی گونده که دا بوون.

نیستا نا نه وه تا حکیم داوایان نه کات ته نها داوای نه وانیش ده کات نا
خو کاره که چی بیته ...؟

نه وان نازائن بو داوایان نه کات به لام دلنیان له ناخی دلنیانه وه که خیر
نابیت به و جوړه ی که به سه لامه تی چوونه ژووره وه ناوا به سه لامه تی له و
ماله نایه نه دهره وه.

پیشه ی حکیم چییه ...؟

مه گهر پیشه ی نه وه نییه که توئیکاری لاشه ی مردووان بکات وه سکی نه خوشه کان هه لیدری یان دهست و قاچیان بپری ته نها له بهر نه وه ی که نازاری هه یه یان بو نه وه ی پشکنین بکات و چیژ له و پشکنینه بهری...؟
وه یان (کووپینک) له ژهر دهر خواردی نه خوشه کان بکات بو نه وه ی بعرن تا وه کو ماندوو نه بی له چاره سه رکردنیا ن وه یان به دم دا وایه کی ناره زووبازی ناغاره دیت و بهرتیلی لی وه رده گری بو نه وه ی پرزگاری بکات له دورژمنایه تی و نا کوکی نه وانه ی که تیوه گلاون به روودا ویکه وه!
نه مان له کوئی و چه کیم له کوئی...؟

نه مان کوژراو نین تا توئیکاریان بکات وه نه خوشیش نین تا دهست و قاچیان بپری یان کووپینکیان دهر خوارد بکات به لام بو چ کارینک بانگیان نه کات...؟ ترسناکترین شت که پیان بکات بریتیه له (بریندار کردن) که زار او هیه ک بوو به کاریان دهینا بو دهر خواردان (تطعیم) نه و کرداره ترسناکه بوو که هندی له یاریده دهرانی ته ندرووستی و په رستاران جار جار پیی هه لدهستان که گونده که ی له ترسانا دهه ژاند...
هر که بانگ نه درا که (چه کیمی بچووک) له گونده - بو نه وه ی جیا بکریته وه له چه کیمی گه وره که هه میشه له گه ل نوینه ردا ناماده ده بوو.
هر گیز به ته نها ناماده نه ده بوو... هر که نه مه رائه گه یه نرا گونده که ی نه هینایه ترس و شله ژان دایکه کان به هات و هاوارو ترسه وه به کولانه کانی گونده که دا دهر ده چوون و مناله کانیا ن کوئه کرده وه به خیرایی ئینجا دهر گایان له سه ر خوینان داده خست و نه روشتنه سه ر

بانهکان بو شهوهی بتوانن باز بدهنه سهر بانهکانی ترهوه وه شه
شهی تانانمش زور له ده رگیان نه داو به هاوکاری پاسه وانهکان ده رگاکیان
ده شکاندو هر که سیکیان ده سته و تابه هی رشیان ده کرده سهری بو
(بریندار کردنی)!!

شهوهی که نهیتوانی باز بداته سهر بانهکانی ترهوه شهوا ریگه چارهی
هه لده بژارد به لام شهوهی که نهینه توانی شهوا خوی له دهشت و ده ریان له
کولانهی مریشکدا ده شاردهوه که (حه کیم) خه یالی بو شهوه نه شه چوو که
لهوی بی! شهوه شهوه که نهینه سن... ناخو حه کیمی گوره چون
بیت که له گهل نوینه ردا نه بیت ناماده نابیت که کهسی له ده دست
ده رناچیت مه گهر به موعجیزه ی خوا کهسی له دهستی پرزگاری بیی یان به
خیرو فه ری ته به پروکی پیاو چاکیک له پیاو چا که کان!

جومه گه کانیان هاته له رزه هه والیکی پر مه ترسیان بیستوه په نگیان زهره
بوو هه ندیکیان به هات و هاوار ده نگیان به رز کردهوه.

(نه فه ندیه کان) هه ولیان دا که هیوریان بکه نهوه له ترسه که یان و
دنیاییه که ببه خشنه دهروونیان به وهی که له گهل یان دین و به ته نها جینیان
ناهیئن. له گهل یان دین؟ واتای چیه؟.. شهوان بو لای حه کیم شه چن نیر
شه فه ندی و مه فه ندی کییه - شه مهش له گهل شهوه هه موو ریزه ی که هه یان
بوو بو یان که وایان دانه نا که شهوان له قوریکی ترن نه ک قوری لادینی -
په ی پی شه بن؟! - شهوه نییه که مروقه کان

كاره كه ش له توانا ده رچوو بوو پنيان و ترا بوو: هيچ مه له اتنيك سوودي
نييه مه موويان به ريز له ژير چاوديري پاسه وانه كاني گونده كه دا به پري
ده كه ون به سه رپرشتي (نه فه ندييه كان) ... پاشان ناوه كانيشيان پوشتووه
بو حه كيم له پري تو مارگاي قوتا بخانه وه جا نه گه ريه كيكيان را بكات نه وا
هر نه يگرنت و تووشي سزا ده بيت ا

كه راته هيچ ده رچوونيك نييه له م قه ده ره! چي ده بي با بي!
به لام نايا رنيان پي نادرنت كه به كه س و كاريان بلين و مال و خيزانيان
بيبنن پيش نه وه ي به ره و نه م چاره نووسه نادياره به پري بكه ون؟!
پنيان و ترا كه نه مه ش قه ده غه يه ... نيتر نه وه نده ي تر نانو مي د بوون.

گه شتنه ماله كه ته نها خوا نه زاني كه چون گه شتن به يه ك ريزي دريژ
وه ستان سه ره تا كه ي له ماله كه و - واته له ناوچه ترسنا كه كه -
كو تاييه كه شي له شه قامي به رام بهر ... له لاي راست و چه پيش
پاسه وانه كان به خويان و چه كه كان يانه وه و (ته پله) دريژه كه يانه وه
وه ستا بوون، وه يه كي ك له نه فه ندييه كان له سه ره تا و يه كي كيش له كو تايي
ريزه كه وه وه ستا بوون به لام به ريوه به ره كه پيشيان كه وتبوو بو لاي حه كيم
بو نه وه ي كه مي ك دنيا يان بكات له به رده ميانا به بويرانه و نازايانه ديار
بوو ا

پریزهندی پریزه که به پینی دریزی بوو قوتابییه گوره کان پیش که وتبوون
ئینجا به دویاندا بچوکه کان یان کورته کان. ئا له م ساته دا ته نها کورتی

نیعمه تی هره گوره ی نیعمه ته کانی خوا بوو!
نه وانه ی که پیش که وتبوون خوا نه بی که س هیچی نه نه زانی دهر باره یان
به لام نه وانه ی که له دواوه بوون هه ولیان نه دا بزائن و هه میشه ش نیگه ران
بوون چاوه پریان ده کرد که چی به سهر یه که مینه کانداییت تا جوړی نه
چاره نووسه بزائن که که میکی تر چاوه پریانه!

له پر هندی که له گوره کان هاتنه دهر وه له کاتی که دا که هیشتا بچوکه کانی
تر له ریزه دریزه که دا بوون... پرسیارو قیره قیر دهستی پیکرد که نه
پاسه وانه کان و نه نه فندییه کان نه یان نه توانی دایبمرکی نه وه!

- پوشتنه لای که کیم؟

- به لی پوشتین!

- نه ی چی پیکردن؟

- هیچ! ده بووسی که چه قاند به په نجه مانا و خوینی دهر هینا!

- خوین! به لام پوو خساریان که شاوه و تندر و وست و ئاساین!

- نه ی نه وه چیه به ده ستانه وه؟

- قاپه تا نمونه یه که له پیسی پی بینین و نه مه شیان شووشه ی بچوکه
بو نمونه ی میز.

- نمونه ی پیسی و نمونه ی میز؟ جا بوچی؟

- نازانین! که کیم نه وه ی لی داوا کردین!

-حهکیم بو خوئی ئەمە ی ئی داواکردن؟
-نا... حهکیمی گهوره دهبووسی چهقانده دهستمان و حهکیمه
بچوکه کانیش قاپ و شووشه یان پیداین و پییان وتین نمونه بینن بو
حهکیم!

که میك ترسه که یان په وییه وه و پرسیارو پامان بو ئەم داواکارییه سهیره
شوینی گرتەوه! کهس له وه و پیش ئەم داوایه ی ئی نه کردوون. ئاخو
حهکیم چی بکات بهم نمونه سهیرانه؟
ئهگەر تیگه یشتین له چهقاندنی دهبوس و پراکیشانی خوین ئەوا تیناگه ن
له داواکردنی ئەم نمونه نانه. چهقاندنی دهبوس و خوین دوو شتی
پیویستی سرووشتی حهکیم... بهلام ئەمه؟ کی ئەزانی؟ ئەمه حهکیمه
حهکیم! ئەم داواکارییه هه رزان و ئاسانه وا دیار بوو تا پادهیه ک قورس و
گرانه... داوا له هه موویان کرا که بپوون بو سهر ئاوی مزگه وته کانی
گونده که و پاش نیو سهعات بگه پینه وه و ئەوه ی لییان داواکراوه پییان
بیته... ئا له م کاته دا هه موو قوتاییه ک ئاماده ی وه لامی ئەم داواکارییه ی
نه بو چونکه له (پشووی) قوتابخانه ئەوه یان خالی کرده وه که له
سکیاندا بو... ئەگەر ئەمه پیش پشووه که بوایه ئەوا ئیستا هه موو
شتیک ئاماده بوو به تایبه تی یه کیک له دوو نمونه که که وه کو پیویست
ئیستا نایه ت!

نهوانه ی که له سکياندا شتیک مابوویه وه به دلنیا ییه وه بو ی دهرچوون
به لام نهوانه ی که گه ده یان نه و نه ده ی تیا نییه یان هه ولیاندا و سه رکه و تورو
نه بوون په رنگیان زهره هه لگه پراو لیدانی دلیان له ترسان بزیزه بزیزه
دوو دلی و په شوکاوی له ترسانا دایگرتن !
چی بکن؟ نه ی چون بگه پینه وه بو ماله که یان نه ی چنن له کاتی دیاری
کراودا ناماده نه بن؟

که مترین شتیک که بیریان لی نه کرده وه نه زه بوو که نه گهر به دهستی خالی
بگه پینه وه نه واهه کیم سکيان هه نه دپری تا نه و نمونه یه ی لی دهر بهینی
وه یان نامیری دریزیان پیادا نه کا بو دهره یئانی نه و نمونه یه له
یه که میاندا مهرگ یان مه ترسی مهرگ له دوو میشیاندا شهرم له به ردم
براده ره کانیا ن و له لای گوندنشینه کان!

کی بیانپاریزی له م چاره نووسه که نیستا له ژیر دهستی چه کیمدان؟ کهس
و کاریان به هه رچی هیزیان نه وه هه یه کلول و بی دهسه لاتن له به ردم
ترسناکترین پیایوی حوکومه تدا...

ئا لیره وه فیل و ته له که سه ری هه لدا نرخ ی هاوکاری به دهر که وت!
قوتابییه کان بران که ی نرخ ی نه م برایه تییه به دهر ده که وی نه گهر نیستا
به دهر نه که وی؟!!

به پووی زهرده وه پوو یان کرده براکانیا ن بو نه وه ی دهستی یارمه تیان بو
دریز بکن تا نه م قاپه بچو که یان بو پر بکن! دهست کرا به پرسیار
کردن له نیوانیا ندا: ئایا نیوه ی نه م قاپه به سه یان ده بی پر بکری؟!!

زوربه ی بوچوونه کان ناماژهیان بهوه دهکرد که دهبی پر بکری نا نه مه له
بیرو هوشی هه موواندا بریاری له سهر درا!
نا لییره دا پیاوچاکی راسته قینه دهرده کهوی که نارحه تی سهنگی
مه که که! نه و قوتابییانه ی که ره سهن و وه جاغ زاده ن بهبی دوو دلی
هاوکاریان پیشکش کرد به لام ناره سهن و خراپه کان هندیکیان به هوئی
رقی کونه وه دوورکه وتنه وه هندیکیشیان هر له بهر سرووشتی
خراپیه وه ریگر بوون بو نه وه ی نه م هه له بقوزیته وه!
به لام نه م هاوکارییه تا راده یه ک پیوستیه که ی جی به جی ده کرد زوریک
له بریان مانه وه که هیچیان نه بوو بیبه خشن!... نا لییره دا بلیمه تی
یه کیکیان له دوزینه وه ی فیلیکدا به دهرکه وت: ناودهستی مزگه وته کان بو
هه مووان به سووده!

به لام نه مه چون نه بی؟ هر نه بی شتی که هه بی که سهریان لابات!
له گونده که دا نزیکه ی ده مزگه وت هه بوون که له سهر شیوازی کون
درووست کرابوون وه سهرئاوه کانی زور سهر درووست کرابوون پیک
هاتبوون له چهوزیک که له خشت درووستکرابوو به چیمه نتو له دهره وه
ناوه وه داپوشرابوو نه م چهوزه ش کارمندی تایبه تی به سه تل له بیری
مزگه وته که ناوی بو دهینان تا پر ده بوو. وه بویش برابروو ناو
چهوزه که که له ری بویره کانه وه نویژگه ران ده ست نویژیان پی
ده شوش...

به لآم ئەم حەوزە تەنھا بوو دەست نوێژ بە کارنە دەهات... بە ئکو گەرماوی
 زۆرێک له خەلکیش بوو ئەوانەى که پێویستیان بوو که له گەرماوی
 تاریکیدا پێش مەلا بانگدان ئەپوشتن بوو لای و بە دیوارە کهیدا هەلنەزنان
 ئینجا خویان تی ئەخست و خویان له پیسی مادی و مەعنەوی پاک
 دەکردهو و ئیتر ناوا بە جییان دەهیشت بوو ئەوانەى که دەست نوێژی ئی
 ئەشون! ئینجا سەرئاوەکان که زۆر سەیر درووست کرابوون که وتبوونە
 یەک ریزی درێژ هەر دوو سەرئاو دیوارێک جیای دەکردنەو بە لآم له ناووە
 جوگە ئاویکی سەر دانەپوشر او هەمووانی بە یەک دەگەیاندا ئەم
 جوگە یەش هەر وەکو حەوزە که بە ئاوی بیرە که پەر دەکرا ئەم ئاوی که
 لە ناو جوگە کهدا بوو نوێژگەران و نوێژنەگەران دەستیان بوو دەبرد بوو
 تارەت گرتن و خو پاک کردنەو ئەوانەى که لە سەر ئاو بوون ئاوەک
 دەگەشتە هەموویان! بە لآم خودی سەرئاو که زۆر سەیر درووست کرابوو
 پێک هاتبوو له دوو شان ئەو هی بیویستایە لە سەری دانەنیشت
 لە نیوانیشیاندا کونیکی گەرە بوو ئەو هی دانیشتبوو ناچار دەبوو که
 لنگی بلاو بکاتەو تاو کونە که ویتە ناو کونە گەرە کهو... هەرچی شت
 بوو ئەکەوتە ئەم کونەو هیندە کو ئەبوویەو خەریک بوو دەگەشتە لای
 کەسی دانیشتوو چونکه چالی مزگەوتەکان سنووردار بوو وە ژمارە یەکی
 زۆریش پووی تی دەکردن - ئەمە له کاتی کدا که بە دەگمەن له ماله کاندای
 ئاودەست هەبوو - هەموو پیاوان و منالانی گەرە پوویان دەکرده
 مزگەوت و کیلگەکان بە لآم ژنان و منالان سەربانی خانووەکانیان شوینی

نهوه یان بوو ! نهه بارهش به دریژیی سال دهمایه وه وه بونه کهشی که
 بهرگه ی نه دهگیرا به ناودهسه بی سهرهکاندا بلاو ده بوویه وه میشوولهش
 جاری له پیساییه که وه دهنیشتت و جاریکیش به دم و چاوی که سی
 دانیشتووه وه و نه گهر که سیش له سهر ناو نه بووایه نهوا پری خوی بو
 نویرگه رهکان و مالانی ده ورووبه ده گرتنه بهرو به ناره زوی خوی
 هاتوو چوی ده کرد ! وه له کاتی دیاری کراوی خویدا (چال هه لکه نهکان)
 ده هاتن نه وانهی که ناوه پروکانیان پاک ده کرده وه که له شاره وه به
 به لینه دریتی تایبه تی ده هاتن بو پاک کردنه وه ی چالی مزگه وتیک یان
 چه ند مزگه وتیک ... وه بو هه لگوزینه وه ی نهه چالانهش ریگایه کی
 سهیریان هه بوو. عه ره بانهی تایبه تی به کار نه نه هات وه کو نه وه ی که له
 هندی شاردنا به کار ده هات که ناوه پرویان نه بوو، جا چ پیوستیشی بهم
 عه ره بانانه ده کرد؟ چونکه ریگایه کی سرووشتی کشتو کالیبانهی
 هه بوو!!

مه گهر له کیلگهکاندا جوگه به کار نه نه هات بو گویزانه وه ی ناو له
 شویننکه وه بو شویننکی تر؟ جا ئیتر بوچی له مه شدا جوگه به کار ناهینن
 بوگه نه نه وه ی شتی ناو ناوه پروکان بو کیلگهکان!!
 بو مه گهر به کار نه نه هات! جوگه یه کی سه ره به تال له مزگه وتیه وه به ره و
 کنلگه در نژ بوو بوویه وه که مه به ست لیی خالی کردنه وه ی چاله زیرابی
 مزگه وتیکان بوو نهه جوگه یه ش به ناوه پرستی شه قامهکاندا به مال و
 دوکانهکاندا تی ده په پری ئینجا سه تلنیک به په تیک به ستر بوو دوو

کرنکاریش له سهر چاله که دهوستان و دهستاو دهست نه یاندا به دهست
یه کتیبیه وهو سه تله که یان له چاله که پر ده کردو نه یان کرده جوگه که وه لیتر
هر به زویسی شه پوئی نه هات و نه م پهینه سرووشتییه به نرخه به ره
کینگه کان به پری ده که وت!

نا به م جوړه وه له بهر نه وهی که هه موو مزگه وت هکان پنیوستیان به پاک
کردنه وه بوو هه موویان ریک که وت بوون که هه موو جوگه کان به یه ک
بگه یه نن به مهش توپیک هه موو جوگه کانی له گونده که دا به یه ک ده گه یاند...
نهش نه کرا که خاوهن مال و دوو کانه کان ناوا بو ماوهی هه فته یه ک یان
دوو هه فته چیژ له م دیمه نه ناشیرین و بو نه پیسه بهرن... چونکه نه مانه
مالی خوان درووست نییه که س به هوئی پاشه پوئی نویژگه ره وه نازار
بچه ژی!

بلیمه تی نه م قوتابییه زیره که له دوژینه وهی نه م فیله دا له نه نجای نژیکی
که رهسته داواکراوه کانه وه بوو له چالی ناوده ست خانه سهیره کاند!
هر که نه مهی به برا دلته نگه کانی راگه یاند یه کسه ر خوشی دایگرتن...
هر له چند چرکه یه کدا هه موو قاپه کانیان پر کرد زور به دلنیا ییه وه
دایانیان وه به حکیمه کان... وه ریش درا به قوتابییه کان که نه پرو
پشوو وه ربگرن گه رانه وه بو مال و پروایان به خویمان نه ده کرد!

¹ نیستا نه م باره گوزاره عارده بانهی سهر قه پات به کاردیت هه رو دک زوریک له شاره کان.

پاشتر زانرا که نه مه نیرده یه کی پزیشکی بووه و هه ستاوه به نامارکردنی
پزیشکی بو که یسی نه نیمیاو به لهارسیاو نه نکلوستوماو نیسکارس.
به لام نه نجامه که نه زانرا که نیرده پزیشکیه که له ناماره فره مییه
دوکیو مینتییه که دا تو ماری کرد !!!

۵

سه یید چه کیم

هیشتا نه پروشتبووه قوتا بخانه ی سهره تایی ... ته مه نی شهش سالانیک
ده بوو! کاتیک که به یانی داهات و خوړ که میک بهرز بوویه وه کات له
چیشته نگا تیپه پری کرد دهر که وت هه موو نه وانیه له ماله وهن نه خوشن به
ئیش و ژانه وه نه پرشیننه وه له کاتیکدا که دوینی هه موویان لهش ساغ و
سه لامهت بوون بیجگه له و که چه ند پروژیک بوو نه خوش بوو..
نانی ئیواره یان که خوارد پیک هاتبوو له گوشت و دوو جوړ سه وزه و برنج
و کاله ک... نهینی نه م فره په نگیه بریتی بوو له (خه تم).
(خه تم) یش خوویه کی وهرزی بوو له مالیاندا سالانه چوار تا پینج جار
دووباره ده بوویه وه... ناوه پروکه که شی نه وه بوو که هه ندیک (وتاریبیز) واته
تورئان خوین بانگی ماله وه نه کران بو قورئان خویندن بو نه وهی بیته
فیرو فره به ره کهت بو پوچی مردووه کان! به لام له وهرزه دیاری

کراوه کاند: پوژى عاشووراو دوو جه ژنه گه وره و بچووکه که وه پوژى
بيست و حوته مى مانگى په جه ب و له نيوهى مانگى شه عباندا ده خونيراو
له مانگى په مه زانيشدا به دريژاى مانگ به رده وام بوو.

وه ناو خه تم چونکه چوار يان پينج قورنان خوننه که خه تمى هه بوو.
قورنانيان ده کرد هه نديكى به دهنگى به رز نه يان خوننده وه هه نديكى شى
به بى دهنگى که هه ر خويان گوپيان لى بوو! هه نديكيان - له خوا ترس
بوون - خويان به تاوانبار ده زانى بوپه به شى خويان به بى دهنگى
ده خوننده وه نه گه ر پوژى خه تميش ته واويان نه کردا يه نه وا دواى نه وه
ته واويان ده کرد هه نديكيان مينگه مينگه يان ده کرد به نايه ته کان که جار
جار بوپه که وشه دهنگى به رز نه کرده وه يان بو نيو وشه پاشان
ده گه پرايه وه سه ر بارى بيده نكيه که ي نينجا ته واو بوونى به شى خوى
ناشکرا ده کردو ده يوت... وصدق الله العظيم!

نه و قورنان خوينانه شه ويک به ر له خه تمه که بانگ ده کران بو نه وه ي
ناماده باش بن بو به يانپيه که ي هه ر که نوپژى به يانپان بکر دايه له ماله که دا
ناماده بوون و دانه نيشتن به دهنگى نزم قورنانيان ده خوننده هه تا
خوره له هات نيتر له و کاته دا نانى به يانپيان بو ناماده ده کرا که به زوړى
برنج به ماست بوو وه يان نانى گه نمى خووساو بوو به ماستى شيرين -
نه مه گه ر وه رزى ماست بووايه له نيوان پايرزو به هاردا - به لام گه ر هارين
بووايه نه وا ماست و شير هه م له ماله که داو هه م له گونده که شدا که م بوو -
چونکه ناژه لى شيرده ر له م ماوه يه دا که م ده بوويه وه واته شيرى نه نه دا بو

ټوټه یی ټاماده ی زاین بیت له پایزدا- ټه مه بیجگه له و ټاژټله ی که بهرانی
 گرتووه که بهر دهوام شیر ی ټه دا هه تاوه کو سالی داهاتوو که دهزا.
 جا به حهر به و جوړه بووایه ټه و نانی به یانی به زوری هه نگوین و په نیر
 ده بوو به گهل نانی گه نمدا هه ندیک جار یان هه ندیک جاری تر له گهل
 کولیره به پرون. ټیتر بهر دهوام ټه مانه وه له قورټان خویندن جاریک به دهنگی
 بهر زو جاریک به دهنگی نزم یان مینگه مینگی که خه ریک بوو هه ر
 نه بیسری تاوه کو نیوه پرو ټه هات و ده پروشتن بو نویتز پاشان ټه گه پرانه وه
 تاوه کو نانی نیوه پرویان بخون که پیک هاتبوو له نانی گه نم و په نیرو
 هه نگوین... ټیتر ده یان خوارد پاشان ټه گه ر هاوین بووایه تاوه کو عسر
 یشوویان ټه دا یان که میک پشوویان ټه داو چایی و گه رم که ره وه ی تریان
 ټه خوارد وه ټه گه ر زستان بووایه.... ټه گه ر کاتی عه سریش بهاتایه
 هه ندنکیان بو نویتز ټه پروشتنه ده ره وه هه ندیکیشیان هه ر له ماله وه
 نویتزه که یان ده کرد. پاشان پاش عه سر جاریکی تر کو ټه بوونه وه ټیتر
 به دهنگی بهر ز ده ستیان به خویندنه وه ده کرد که زور به ی کولانه که گوئی
 لنیان بوو... هه تاوه کو کاتی ټیواره که ژه می سه ره کیان بو ده هات که
 بنک هاتبوو له گوشت و سه وزه و برنج و میوه ی تازه یان کولاو...
 هه ندنکیان زور به پاک ی و به ټه ده به وه ټه یان خوارد. ټه مانه ش زور زور که م
 بوون... به لام زور به ی زوریان به چلیسی و به ریگایه کی زبرو پیس نانیان
 ده خوارد.

نیستاش نهوهی جوان له یاده که هندیکیان نهو نانه گورهیان نهکرده
چوار بهشوهه که دوو هیندهی نانی شار دهبوو ههر بهشیکی زوربه
توندی و بهچلیسییهوه نهچهقانده چیشتهکهوه که بهشیکی زوری
نانهکهی تهر دهکرد ئینجا بهرزی دهکردهوه پونیش به دست و بالیا
چوژهی دهکردو نهتکییه سهر جلهکانی... ئینجا نهو ههمووهی که هلی
گرتبوو فرنی نهدایه دهمه گورهکهیهوه که تهواو خهریک بوو
شهویلگهکانی دهبوونه دوو بهش بهشیک لهملاو بهشیک لهولا تاکو
بهچله چلیکی زور قووتی نهدا بهقورگیا لهکاتیکیدا دهستیکیشر
سهرقانی نامادهکردنی پاروویهکی تر بوو... ئیتر ههر بهو جوژه له
چاوترووسکانیکدا نهگهشته نانی نویه م یان دهیه م.... نهوه پیش هه مو
شتیک و اشی نهکرد به گوشت و بهمیوه کهش. وه گوشتیش زور بهدهسن
بلاوی بهسهریاندا دابهش دهکرا ههتاوهکو بهشی ههریه کهیان دهگهشته
دوو رهتل!^۲

ئا بهم بوئهوه پیپری قورئان خوینان چاو تی بر او بوون بوئه له بهرکردنی
قورئان داواکاری زوربوو قورئان خوین زوربهی پوژهکانی سال پوزی
مسوگر بوو له خواردندا بهجوړیک بردبوویهوه ته نانهت هندی جار
سهرمایه داره گورهکانی گونده کهش نهوهیان نهبوو... پاش هه مو

^۲ رهتل = ۴۵۳ گرام.

ٺهه مش له هه موو خه تم ڪردنيڪدا پينج قرووش پاداشتي وهرده گرت
 هرچهند له زوربه ي گونده كهڊا وا باو بوو كه نيوه ي ٺه م بره بيت ...
 پوڙاني (خه تم) بو قورنان خوننه کان ته نها پوڙه خوشه کان نه بوو به لڪو
 پرسو ماته مينيش هه بوو كه حهوت پوڙي ته واو ده به ستره كه هه ندي جار
 به ياني و عه سرو شه وان قورنانيان ده خونند پوڙانه ش دوو جار خوارديان
 مينشك ش ده ڪرا كه ڙه مينڪيان گوشت و سهوزه بوو كه ٺهه مش ڙه مي
 نيواره بوو. نينجا (دهرچوونيش) هه بوو كه به دواي حهوت پوڙه كهڊا
 ده مات كه ڪه س و ڪاري مردوهه كه دهروشتن بو گوڙستان كه ساني
 سهه خوشي ڪه ريش پول پول پويان تينه ڪردن له وي قورنان ده خونيرا
 قورنان خوننه کان له وي ڪوليڙه به پوڙنيان ده خوارد ...
 پاشان ده گه پانه وه بو مالهه كه ده ستيان به خونندي (خه تم) هه كه ده ڪر
 هه وه ڪو خه تمه وهرزيه سهه به خوڪان ... ٺهه مش ده وله مندو هه ڙار تييدا
 به ڪسان ده بوو ...

سهه پراي ٺهه م خواردنه خوشه ش به دريڙايي هه فته خوننه پاداشتيڪي
 نوري ش وهرده گرت به رامبهه به زيندو وراگرتني حهوت شه وه ي ماته مين
 كه هه ندي جار ده گه شته نيو جونه يان زوربه ي ڪات بيست و پينج قرش
 ده بوو! به لام (شه ونخووني په مه زان) وهرزيڪي دريڙو خوش بوو بو پيڙي
 قورنان خوننان ... زياتر له بيست مال ٺهه م شه ونخوونيه يان ده گيڙا كه
 چل تا شه ست خوننه ري له خو ده گرت - ٺهه مانه به خته وهر بوون كه
 ماورپڪانيان ٿيره ييان پي ده بردن - ٺهه مانه له هه موو شه ويڪدا

پارشینیوکی باشیان ددرایه وه له هندی مالیشدا ههروهها بهربانگیشیان
ددرایه کاتی که جهژنیش دههات (خه تم) هه که یان تهواو کردبوو
خواردنیشیان خواردبوو ئیتر پاداشته گه وره که یان وهرده گرت که به زوری
جونه یهینک بوو بوهر (وتار بیژنیک)!

ئیتر هیچ سهیر نه بوو که ئەم پیپره خواپیدراو بوون له گونده که دا... ئەوان
به فپرو به ره که تی کتیبه که ی خوا که له سنگیاندا هه لیان گرتبوو ژیانیان
مسوگر بوو! خوشبهخت و ناسووده بوون!

شهو ی نیوه ی مانگی شهعبان بوو ئەم هه موو جوړ خواردنانه هه بوون و
نانی ئیواره خورا پاش نهوه ی که (وتار بیژهکان) نانیان خوارد خواردن
به سهر هه ژارهکاندا دابهش کرا هه ندی له گوشت و له کاله کی له تکراو
مایه وه هه لیان گرت بوو به یانی!

کاتیک که روژ گه یشته چیشته نگا خیزانه که کو بوو یه وه هه ندیک له
گوشته که یان خوارد له گهل نان و په نیردا وه هه ندیکیشیان که میکیان له
کاله که که خوارد به لام مناله که هه سهیری کردو به هو ی نه خوشییه که یه وه
دهستی له گوشته که نه دا به لام پارچه یه کی بچووی له کاله که که خوارد
له گهل پاروویه ک نان و په نیر... ئیتر هیچی تری نه خوارد!

بوویه وه هه ندیکیان له سه ره تاوه پاشان نهوانی تریش یه که به یه ک
به دوا یاندا هاتن هه رچی له سکیاندا بوو دایان نا ئینجا ئازار دایگرتن و

تووشی سهرسوپران هاتن و ماله که یهک ئاواز دایگرت: خواردنه که بوون
 کراوه. له م کاته دا خیزانه که بچووک بوو پیک هاتبوو له دایک و باوک نه م
 مناله تا قانه یه وه دوو خوشکیش که یه کیکیان به سی سال لیی گه وره تر
 بوو نه وی تریشیان به م نه دازه یه لیی بچووکتر بوو...
 به لام ژماره یهک خزمه تکار له گهل خیزانه که دا بوون له راستی دا خزمه تکار
 نه بوون به و جوړه ی که خه لکی شار له م وشه یه تی ده گات...
 خه لکانی هه ژار بوون هه ندیکیان به هو ی خزمایه تییه کی دووره وه
 به خیزانه که ده گه شتن هه ندیک ی تریشیان نزیک بوون لییان ه وه به هو ی
 دراوسییه وه... جا نه وان ههش پیاو و ئافرته و منالیان تیدا بوو
 هه لته ستان به ئیش و کاری ماله که - بیجگه له چاککردنی خواردن که
 ته نها دایکی ئاماده ی ده کرد - له هه ندی کاتی شه و و پوژدا به رامبه ر به
 خواردن یان سووته مه نی که له پاشه پو ی ئاژه له کان پیک هاتبوو وه له
 به رامبه ر هه ندیک جل و به رگ که نه دمانی ماله که دایان نه که ند نه وان له
 هه ندی شتدا زیاتر له کهس و کاری ماله که ده ستیان ده پوشت. هه روه ها
 له به رامبه ر نه وه له وه رزه کاند ا چند پیاوانه یهک له دانه ویله یان وه رده گرت
 هه روه ها بریک له کاو داری وشکی گه نمه شامیش بو سووته مه نی.
 په یوه ندی نیوان نه وان و خه لکی ماله که په یوه ندییه کی خیزانی بوو نه ک
 په یوه ندی خزمه تکارو خزمه تکارو نه وان به خاوه ن ماله که یان دهوت (مامه
 حاجی) - باوکی حاجی بوو - نه مه بچووکه کانیا ن به لام گه وره کانیا ن
 پیان دهوت (حاجی).

نه دمامانی خیزانه که یهک به یهک ئامازه کانی ژه هراوی بوونیان تیا
به دهر کهوت هاتو هاوار بهرز بوویه وه: خوار دنه که بوئن کراوه واته هندیک
خشوک بوئی پیوه کردووه. خه یالیش به زوری بو لای (مار) دهچوو هندی
کاتیش بو لای (شه و گهر).

هموو خوار دنه که به سهر به تالی به جی ده هیلرا - به تایبه تی شیرو کاله
- له بیرو باوه پیا نندا وا بوو که مار بوئی دهکات. بوئی ئەکات واته
ئه یلیسیته وه (فووی پیا ئەکا) واته لیکه ژه هراوییه که ی تیا به جی
ئه هیلی... وه هر کاتیکیش که سیک بیخوات ئەوا ژه هر که به خیرایی به
جهسته یدا بلاو ده بیته وه ههروهک به سهر ئەماندا هات!

کاتژمیریک تینه پهری هه واله که به تهواوی گونده کهدا بلاو بوویه وه خه لکی
یهک یهک و کو مهل کو مهل ئەهاتن بو سهر دانیان ئەوانه ی که ئەهاتن کهس
و کارو هاوپی و کهسانی تریش بوون ماله که بهو فراوانییه ی خوئی پر
بوو له ههردوو ره گهزه که. به لام باوکی له (خانه) تایبه تییه که ی خوئی
فه رشی بو پراخرا ئەویش پر بوو له پیاو به جیاوازی ته مه نه وه به لام ئەو
و دایکی و خوشکه کانی له به شه که ی تری خانووه کهدا بوون هینده
سهر دانکه ریان هاتبوو که شوینیک نه ما بوو بو جی پی!

باره که به ره و مه ترسی دهچوو ئەو باره هاوشیوانه ی که پیشتر له
گونده کهدا پرویاندا بوو باشیان نه دهوت هوکه یشی یان به هوئی خوار دنی
خراپه وه ده بوو به هوئی خوار دنی کاله کی دوو پوژ یان سی پوژ ماوه. وه

یان بهوئی دووم ئوکسیدی مسهوه دهبوو که له مهنجه له مسهکاندا کو
 دهبووه، پاشتریش وا دا نهرا که نه مه (بوئی مار) ی پیوه کراوه!
 بهلام له باره ی نه ماندا ئوکسیدی مس شتیکی دور بوو چونکه هه موو
 قاپ و دهفره کانی چیشیت لینانیان به قه لایی رووپوش کردبوو چونکه نه م
 بوئیه پیوستی به ناماده باشی و خوړیک خستن هه بوو له هه موو
 شتیکیدا! به زوری نه م ژهراوی بوونه به هوئی خراپ بوونی کاله که له ت
 کراوه که وه بوو چونکه کاله ک زوربه ی کات تووشی نه م خود ژهراوی
 بوونه ده بییت.... هه ره چه نده که خزمه تکاره کانیش له م کاله که وه له
 خوار دنه که شیان خوارد به لام به هیچ جوړیک کاریگری نه بوو له سهریان!
 نه م دیار ده یه ش هه ندی جار نه گیږد رایه وه بو شتیکی تر - جیا له بوئی
 مار - نه ویش بریتی بوو له.... ئیره یی!

نه مه ش بیروباوه پریکی بهربلاو بوو له گونده کهدا... نه وان چاویان تی
 بهراوه له زور شتدا ئیره ییان پی براوه به تایبه تی ئاستی گوزه رانیان
 نه مه ش گه وره ترین ئیره یی ده وروژاند له گونده کهدا هیچ شتیکی تر
 بهرامبه ر نه مه نه ده وه ستایه وه... هه ر نه وه نده بهس بوو که خه لکی ناگای
 له و بره گوشته بوو که ده چوو ماله که وه له و پونه زوره ش که به کار
 ده برا تیایدا هه روه ها نه و میوه یه ی که ته نها که میک له خه لکی نه وه یان
 هه بوو تا وای لی ده هات که هه سستی ئیره یی له ده روونی زوړیک له
 گوند نشینه کاند ده وروژا به راستی نه وان زوړیک بیانوو یان هه بوو.

که واته بوچوونه که بو لیکدانه وهی ئەم ژههراوی بوونه له پر لای هه مووان
پووی کرده ئیرهیی له کاتیکدا که ئەو خزمه تکارانهی که خواردنه که شیان
خواردبوو ژههراوی نه بوو بوون...

له گهل ئەمه شدا چهند لیکدانه وهیه کی تریش هه بوون بو ئەم دیاردهیه
به لām لیکدانه وهی ئیرهیی یه کهم لیکدانه وهی باسکرا بوو.

به لām باوکی که سینکی پووشنبیر بوو ئەم لیکدانه وهیه ی قبوول نه ده کرد وه
هه رگیزیش پشتی پی نه ده به ست جا بریه بوچوونه که پووی کرده چوونه
لای پزیشک بو چاره سه ری ئەم ژههراوی بوونه به هه ر دژه ژههراوی
بوونیک که پیوست بیت!

به لām ئەگه ر هه سستی ته واوی مناله که ت ئەبینی له م پوژده دا ئەوا
به دنیا ییه وه هه سستی شادی و خوشحالی ت به دی ئە کرد... ئەم (ناژاوه) یه
له ماله که و پر بوونی له خه لکی جوړاوو جوړ هاتنه ژووره وه و چوونه
ده ره وهی خه لکی گرنگی پیدانیکی زوړ پییان و به تایبه تی به و - چونکه
تاقانه ی ماله - وه ئەم جووله به رده وامه ش که هه ر ته واو نابی...

هه موو ئەمانه - سه ره پای هه موو شتیک - هه سستی ئەو روژاندر
خوشحالی ده کرد جا ئەگه ر پیشتر نه خوش نه بوایه ئەوا خوشییه که ی
چهند قات ده بوو نای ئەگه ر هه موو پوژیک ئەم هه رچی و په رچییه له مالد
دووباره ده بوویه وه !!!

له نیو ئەم هه موو جم و جووله زۆرو بهرده وامه دا پیاویک تیبینی ئەکرا...
 لاوازو دریزو دەم و چاو سپی بوو دزداشه یه کی پاکی سپی له بهردا بوو
 له سهه شیوازی بهندهری دوورا بوو نهک شیوازی گوندی ههروهه
 بهدله یه کی پاکی سپیشی به سهردا کردبوو وه جووتی (نه علی) جوانیشی
 له پی ده کرد. ئەم پیاوه قۆزه له نیوان هه موویاندا دیار بوو فه رمانی ده کرد
 و پنگری ده کرد به لام به نه رمی و له سهه رخوو له شوینی خویدا
 داخوازییه کانی په یوه ست بوون به ئاماده کردنی پرێک له شیر خوی
 ماده یه کی تایبه تی تیدا ده توانده وه ئینجا فه رمانی ده کردو به گلاس
 ده برا بو نه خوشه کان... ئەم پیاوه به رپرس بوو له چاره سهه رکردنی ئەم
 ژماره زۆره ی ژهه راوی بووان.

ئەم پیاوه تیبینی کراوه ش... سه یید چه کیم بوو!

پتویسته بزانی که ئەم سه ییده یه کیک بوو له (تیمارچییه کان) که له
 نه خوشخانه ی شایانه له به ندهر ده رکرا بوو - پاش ده رکردنی - توانی
 (عه یاده یه ک) له گونده کهدا بکاته وه و خوی ناونا بوو (چه کیم)!!

مناله که ئەم عه یاده یه ی له یاده: پیک هاتبوو له دوو ژووری خاوین له سهه
 دوو کانه کانی بازارچه ی گونده کهدا... زۆر پوشتبووه ئەم ژووره به هوی
 زوو بریندار بوونییه وه چونکه هه میشه (چه قویه کی) تیژی پی بوو
 به کاری ئەهینا بو دار برین و پروکاندنی ده رگا و به نجه ره ته خته کان و
 له تکردنی خلۆکه ی ده زوو بوو دوو بهش و بو ئه وه ی ببیت به تایه ی
 تیژره و که داریکی وشکی پیادا ده کردو ئینجا به دوو په نجه

دهیسووپراندهوه که بو ماوهیه کی کاتی بهردهوام دهسووپرایهوه ماوه کهش به پیی هیزی نهو کهسهی که نهیسووپراندهوهو کورت و دریشی نههینا ههروهه جوړی نهو داره ی که پیایدا نهکراو قورسی خلوکه خهش کاریه بوون !! ههروهه خوشکه بچوکه کهشی دهبرد بو عه یاده که نهویش گوئی نه خوش بوو ماددهیه کی دهردهه اویشته که مییش و مهگزی راده کیشاو لهوی دهمردن نیتر بوونیان لهوی مهترسی بوو... بویه نهیبرد بولای (سهید چهکیم) نهویش گوئی پاک نه کردهوه مییش و مهگزه که ی تیا دهردههینا به هوئی بوړیه کی لاستیکی په ستینه رهوه.

(سهید چهکیم) تهنه نه کاره بچوکه کانه ی نه ده کرد به لکو دهرمانی هه موو نه خوشییه کانی چاو نه خوشییه کانی سک و سنگی ده کرد... وه زوریک له (نه شته رگری) ییش له عه یاده که یان له ماله وه له هه ر شوینیکی له شیشدا هه بوایه (دومه ل) سی ده کرده وه هه لی نه دپری هه رچه ند ئالویش بوایه... دهیه ها له م جوړه نه شته رگرییانه مه رچی نه م پیاوه بوون و به دنیا ییه وه ده یکردن ! تهنه یه ک جوړ نه شته رگری نه ده گرد... نهویش نه شته رگری سک هه لدرین بوو... نه مهش نه ک نه وه ی که نه یده توانی - خوا نه خواسته - به لکو به هوئی دل نه رمی و باوه پری پته وییه وه بوو! چونکه نه م نه شته رگرییه دراندانه ییه له تایبه تمه ندی (چه کیمی گه ورهن) نهو چه کیمه ی که له گه ل نوینه ردا ناماده ده بی بو توینکاری لاشه و سک هه لدرین و ده ستکاری کردنی کوژراو و برینداره کان!

به لام نهم پياوه دنهرم و قوزو له سهر خويه ههرگيز هلناسی بهم
 نهشتهرگره ريبه درندانه يه چونکه نهم پزیشکینکی به سوزو میهره بانه!
 نه مرونش - پوژی ژه هراوی بوون - گوژه پانی راسته قینه ی نه مه
 گوژه پانی سوزو دنهرمی. حهز نه کهم تی بگن که نهم پياوه تنها
 هاوړنی کهسه پوژننیره کانی گونده که بوو تنها نه وان به خوی و
 خیزانیانوه پوویان تی ده کرد کاتی که تووشی نه خوشییه که ده اتن....
 نهمش بو جیا کردنه وه بوو له وانهی تر که په نایان ده برده بهر چاره سهره
 خومالی و گوندییه کان...! هاوړنیانی نهم سه ییده باوه پریان به پزیشکی
 فرموده یی هه بوو!!!

هه موو ژه هراوی بووه کان شیفایان وهرگرت نهمش بوو به هوئی زیاتر
 کردنی ناوبانگی و بهر زکردنه وهی ناو و شوړه تی وه بوو به هوئی نه وهی
 که زوریک له خه لکی پووی تی بکات ته نانه ت نه وانهمش که باوه پریان به
 پزیشکی فرموده نه بوو! کرپی نهم سه ییده گه وره یه گران نه بوو به لکو
 له یه که تا دوو قرش تی نه ده پهری که نهمش تنها نرخی دهرمانه که
 بوو... به لام نایا چون بهم داهاته که مه ده ژیا پیویسته بزانی که خه لکی
 نهم گونده میواندوست و دل فراوان بوون. عه یاده که خوړایی بوو هیچ
 کرنی نه نه داو تییدا نه خهوت وه زور به که میس له سهر گیرفانی خوی
 خواردنی ده کپی چونکه ههر پوژهو لای یه کیک له هاوړی پوژننیره کانی
 گونده که میوان بوو... نه وانهی که باوه پریان به پزیشکی فرموده هه بوو
 نه که به نه فسانه و دروو ده له سه!!!

ئهو بووداوهی که ناوبانگی پی دهرکردو گه یانندییه لوتکهی پیروزی
بووداویکی تر بوو که بهدوای بووداوی ژههرای بووندا هات هه بوو
گونده کهی هینایه ههژان که خه لکی به جوهره ها ره گه زه وه به گرنگییه ره
لهدهوری کو بوونه وه:

لهنیوان هه موو وه لی و پیاو چاکه کانی گونده کهدا وه لییه کی گه وره ی
زیندوو هه بوو (پیاو چاکه کانیش به زیندوو مردوو وه پله به ندیان هه یه)
ئهم پیاو هه پیاو چاکینک بوو له مائیکی پر له پیاو چاک خیزانه که ی
وه لییه تیان له دیر زه مانه وه پشتا و پشت بو ده مایه وه ئه میش (مژه که ی)
زور خه ست بووه!! چونکه مژنکی زور گه وره بووه وه پله و پایه شی له
دیوانی وه لییه کانداهنه چوار که سی (زانا) له و گه وره تر بوون ئه وانیش:
سه یید به دهوی و سه یید ئیبراهیمی وه سوقی و سه یید عبدالقادری
گه یلانی و قوتبی متولی بوون وه له سه روو هه مووشییانه وه (قوتب غه وس
) که به قوناغی (دیوانه ییدا) تیپه ری!

تهنانه ت شیخ (عبدالفتاح) یش وه لییه کی گه وره ی مردوو ی ئهم گونده یه و
که له بری ناوی سه ره کی گونده که ناوی ئه میان ئه دایه پالی و ئه یانوت:
ئاوایی شیخ عبدالفتاح، نه گه شت بووه پله و پایه یی ئهم وه لییه زیندوو
(شیخ بکر) هه رچهند که له م کوئترو ناسراو تریش بوو!
به هو ی هیزی مژه که یه وه تا ئیستاش شیخ هه ر (دیوانه یی) ده یگری
له گه ل حالی وه لییه تی هیمانه به زوری باری یه که می به سه ردا زال بوو

ئاوا چهند پوژنیک به هه لچوویی ده مایه وه کهس نهینه توانی لینی نزیك
ببیته وه مه گهر کهسی خوی بیویستایه که گالوکیکی لی بدا، تاوه کو به و
لیدانه چاره سهری نه ندامینکی نه خوشی بکات!
نینجا حاله تی بیدهنگی و پوژو بوونی بهرده وامی به دوا دا ده هات نه
نه یخواردو نه قسه ی ده کردو نه چاوی به کهس ده کهوت بو ماوه یه کی
دووو درینژ ته نها یه ک دوو پارووی ده خواردو بهس له گهل که میك له ئاو
نیتر به بیدهنگی بو خوی داده نیشته!

جار جاره هینور ده بوویه وه و پیشوازی له سهر دانکه ریکی زور ده کرد. که
له گونده جیا جیاکانی ده ورووبه ره وه ده هاتنه لای خوشبختی
راسته قینه نه و کهسه بوو که دهست بدات له لایه کی جل و بهرگه که ی
به لام نه و کهسه ی که دهیتوانی دهست بدات له دهستی یان دهستی ماچ
بکات نه وه سهر که و تووی دونیا و دوا پوژ بوو!!

به لام شیخ هرگیز به شیوه ی ئاشکرا قسه ی نه ده کرد به لکو ته نها چهند
هینمایه کی کورت و چهند ئامارزه یه کی ناروونی بوو که بو هر هینمایه ک
رافه یه ک و بو هر ئامارزه یه کیش و اتایه ک هه بوو نه و که سانهش له شیخ تی
دهگشتن که لیوه ی نزیك بوون له کهس و کاری و له وانه ی که
په یوه ندییان له گه لیدا هه بووه. جا نه گهر خیرو باشه بووایه یه کسه ر
مژده یان ده دا به کهسه که به لام نه گهر شهرو خراپه بووایه و بانگه شه یان
نه کرد که له مه بهستی شیخ نه گه شتوون هو ی نه م زانینهش ته نها خوا
نه یزانی... ئا له م باره شدا کهسی خاوه ن پیویستی تی دهگه شت که

نانومیده جا بویه چاوه پرنی ساتینکی تری ده کرد که شیخ تییدا پازی بیت
و به باشی وه لامیان بداته وه.
وه یان ده رگاکانی ناسمان ده کرانه وه و له پرنی شیخه وه وه لامیان
ئه درایه وه نه گهر بیارایه ته وه وه نه ده پارایه وه مه گهر کاتیک نه بی که دلنیا
بیت له وه لامدانه وهی!!

جا نه گهر شیخ خوشی بشوردایه که زور به ده گمه ن خوئی ده شوشت نه و
ئاوه که ی پیروز ده بوو چونکه به جهسته یه وه نووساوه ئیتر که س و
کاره که ی هه لیان ده گرت و به پری جیا جیا دابه شیان نه کرد به سهر
که سانی نزیک و سهر دانکه ردا. هه ندیکیان ده یان خوارده وه هه ندیکیشیان
دهم و چاویان پی ده شوشت و وه هه ندیک کی تریشیان ده یان کرده
شووشه وه هه لیان ده گرت بو کاتی پیویستی!

نوینه ران و کو مه لانی خه لک یه ک له دوای یه ک بو مالی نه م وه لییه ده هاتن
دیاری زوریان ده هینا: هه رکه سه و به پیی توانای خوئی... ماله که ش بو
میوان له هه موو لایه که وه ده رگای له سهر پشت بوو. هه ندیک ده پیرژاندو
هه ندیکیش کو یان نه کرده وه... جووله و بزووتنیکی به رده وام خه یرو
خه یراتنیکی زور... هه موو نه مه ش له سایه ی فه رو به ره که تی شیخی
گه ورده دا بوو.

وه ماله که ش له سهر و هه موو نه مانه وه... نه خوشخانه ش بوو!
هه ر نه خوشیکیش که به هوئی گالوکه که وه شیفای وهرده گرت ئیتر مالی
شیخی ده گرت و ده ست بهرداری نه نه بوو ته نها به سهر دان و به م به ره که ته

بازى نه نه هينا . دانيشتن و مانه وه له وى بو هه موو كه س نه بوو به لحو
نهها بو نهو خيزانه تايبه تمه ندانه بوو كه هاوړييه تيبه كى قووليان هه بوو
نهگر نا هه موو ژووره كانى ماله كه و حه وشه كه شى پر ده بوو و پړى
نارمزوومندان نه ده بوويه وه .

له نيو نهو كه سه خوشبه ختانه دا كه له شيخه وه نزيك بوون كچيكي گه نج
بوو له خيزانيكي خاوهن سه رمايه ي گه وړه ي گونديكي دراوسى ... شيت
بوو بوو كه س و كاره كه ي هينا يان بولاي شيخ نهو كاته ده رگا كانى
ناسمان كرابوونه وه شيخ وه لامى دانه وه و پړى پيدان كه له وى
بمېننه وه ژووركي پر فهرشى بو ته رخان كرا بو نهو و بو نهو
خزمه تكاره تايبه تيبه ي كه بهرپرسى بوو له په روه رده كړنى هه روه كو
ده ستوورى كچه ده وله مهنده كان .

پنويستمان به وه نييه كه باسى نهو دياريباننه بكه ين كه له به رامبه ر نه م
مانه وه يه دا نه هيتران بو مالى شيخ به لام هر نه وه نده به سه كه بلين : كه
درو وشترى بار كراو له كه ل و پهل و سه رپراو و شيرينى و ميوه هه موو
هفته يه ك خويان نه كرد به گونده كه داو له مالى شيخ خالى ده كران نه مه
بى جگه له جل و بهرگ و پاره !

شويكيان خلكى له تاو قيژهو هاوارو دهنگى يارمه تى وه خه بهر هاتن و
له خو راپه رين كه بينيان مالى شيخ ناگرى تى بهر بووه !

ئاگر که وتنه وه کان کوتاییان نه هات به تایبته تی له هاویندا پاش
 دروینه کردن و هه لگرتنی سووته مه نی پیک هاتوو له داری گه نمه شامی و
 چیلکه ی لوکه له سه ربانه کان.... نه مهش بو گوندنشینه کان باشترین
 شوین بوو بو نه هه لگرتنه بانگه وازه کانی حوکمهت بی سوود بوو بو
 هه لگرتنی سووته مه نی له سه ربانه کان بو نه وه ی ئاگر نه که ویتته وه! نه
 په نده به ناو بانگهش ده لی: نه گهر نه ته وی گویت ئی رابگیری نه وا فرمان
 به وه بکه که ده کرت گوند نشینه کانیش نه یان نه توانی وه لاسی
 فرمانه کانی بده نه وه چونکه نه نه کرا!!!

هه میشه لهم جوړه باروودوخانه دا خاوه ن مال نه یبینی که ئاگر له
 ماله که یان بهر بووه ئیتر ژنه کانیش قیژهو هاواریان بهرز ده بوویه وه
 پیاوه کانیش بانگی یارمه تیان ده کرد: (کوړگهل له ملاوه له ملاوه) نه مهش
 ئاگادار کردنه وه یه ک بوو ئاراسته ی هه موو لاو شوینیک ده کرا به تایبته تی بو
 هه لساندنئ ئاودیره کان کونه ئاوه کانیاں هه لگرت که زور به نارحه تی
 له بیره کان پریان ده کردن له ئاو که جامیک به ستر بوو به په تیکه وه
 به سه ر خلوکه یه کدا شوپ نه کرایه وه بو بنی بیره قووله کان... ئینجا نه م
 کونه ئاوانه یان له سه ر پشت هه لده گرت و به دوورییه کی زور بو ی
 ده رنه چون تا ئاگره که له ناو بهرن که به هو ی نزیک ی ماله کانه وه له
 یه کتری هه ر زور به خیرایی له م مال بو نه و مال ده گو یزرایه وه چونکه
 سه ربانه کانیاں پیکه وه نووسا بوو وه نه و شتانهش له سه ر بان بوون که
 ده سووتان و گریان ده گرت.... جا یان به هو ی په ستانی لوکالییه وه

ناوه که یان بهرز ده کرده وه نه وهش به وهی که ده می کونه که یان ده به ست و
تهنہا کونیکى بچوک نه بی ئیتر ناوه په ستیوراوه که ده چووہ دهره وه بو
به رزییه کی سنووردار بهرز ده بوویه وه وه یان به ماله دراوسیکاندا
هه لئه زنین و ناویان نه کرد به سهر ناگره که دا نه گهر نه مه بکرایه. له کاتیکدا
پیاوه کانی تر هه ولى پزگار کردنی دانیشتوانی ماله که یان ده دا.

له رانه یه که سیک دانیشتووی شار بیټ و بپرسیټ: نه ی په مپی ناگر
کوژینه وه کوا؟!

په مپی ناگر کوژینه وه؟! نه وه له شاردا هه یه به پریزه کهم نیوانی شارو
لادیش زور دوره!!!

هه موو گونده که به ناگا هات هه روهک بو هه موو پروداویک به ناگا ده هات
به ناگا هاتنه وه کهش زیاتر بوو که بیسترا ناگره که له مالى شیخدايه....

مالي شیخ...؟ جا شتی وا نه بی؟ چون مالي شیخ نه سووتی له کاتیکدا
شیخ له وی بی؟ به لی ده بی هه لبهت حیکمه تیکی تیدایه هه لبهت شیخ له
که سیک تووره بووه له ماله که دا زور به خیرایی ناوی نه وه که سه ناشکرا
کرا که شیخ لی تووره یه نه ویش کوپه که یه تی کوپه بچووکه که ی که
بووته هو ی نه وهی که کوپه گه وره که ی مال به جی بهیلی چونکه به بی
ریستی شیخ شه ری له گه لدا کردووه و توندوتیژی دژی به کارهیناوه....
(لا حول ولا قوة إلا بالله العظیم)!!

به هر حال هه موویان بو ی دهرچوون بو نه وهی به هرچی هیزیان وه
هه یه ناگره که بکوژینه وه هه نه بیټ شیخ تووره یه که ی نه مینیت و

وروزانه که هی هیور بیته وه... به لام پیویسته یه کهم جار ناگره که
بکوژریتته وه چونکه ناگر شتیکی ترسناک و مه ترسیداره..
پاش که میک پوون بوویه وه که ناگره که به شیکی ته وای له مال که
سووتاندوه که به شی ئه م کوپه ی بوو له گهل ژنه که یدا له گهل ئه میشدا ئه ر
ژوردهش که تایبته کرابوو به کچه شیته که وه!

کاتیک که باروودوخه که هیور بوویه وه دهستیان کرد به گه پان به دوا ی
هه موو شتیکی کوپه که له گهل ژنه که ی سه لامه تن پیش ئه وه ی ناگره که یان
پی بگات هه لها تبوون به لام سهیری ژووری کچه که یان کرد بیجگه له
جهسته یه کی سووتا و هیچی تریان به دی نه کرد که یه ک پارچه بوو بوو
به خه لوز بیجگه له و که سی تریان نه بیننی! هه مووان تووشی له رزو شوک
هاتن. به لام ئه مه قه دهره! هه ر ده بوو ئه م پوودا وه به بنکه رابگه یه نن
باروودوخه که کوژراویکی تیدا یه و هه روه ها که سیکی تری تیدا یه -
بیجگه له کوژراوه که - که که س هیچی له باره وه نازانی. ناغاش ناتوانیت
که س (په نا بدات) له م پوودا وه دا هه روه ک پووداوی له م جوړه ی پیشووتر
بیجگه له پوودا وه کانی شه پرو دزی که نه ده گه شته سنووری کوشتن.

حه کیمی گه وره له گهل نوینه ردا ناماده بوون بو تویکاری لاشه که بو
ئه وه ی بزائن که که سه سووتا وه که کیه:

نایا کچه شیته که یه یان خزمه تکاره که یه تی؟! به په نگ و قه باره و دریزی
دا نه ئه توانرا جیا بکریتته وه سه باره ت به په نگ و قه باره پی تی نه نه چو
چونکه یه ک پارچه بوو بوو به خه لوز سه باره ت به دریش دریشان وه

یهک بوو... مایه وه سهر نیشانه کانی تر کچه که شووی نه کردبوو تا سکی
 پر بیی یان منالی بووبی خزمه تکاره که ش شووی کردبوو سکیشی پر
 بوو بوو منالیشی بوو بوو جا بویه قه باره و پیکهاتهی حهوز نه کری
 سوودی هه بی. پزیشکی یاسایی بریاری دا که کچه که سووتاوه و
 خزمه تکاره که ش که سه ون بووه که یه ئیتر لیکولینه وه ته واو بوو.
 له کاتی هه ستانی پزیشک به کاره که ی و لیکولهر به پشکنینی مالی شیخ
 ئیتر شیخ وه کو هه همیشه تووره یی گرتی ویستی به گالوکه که ی هیرش
 بکاته سهر پزیشک و لیکولهر وه که کان لیکولهر که فرمانی ده ستگیر کردنی
 شیخی دا به لام به هوئی نه وه ی که وه لیبیه و خه لکی گوند باوه پری زوریان
 پیی هه یه نه ترسا که شوپشیکی به سهر دا بکه ن نه گهر ری و شوینی توند
 بگریته بهر ئیتر وازی له هه ره شه کانی هینا پزیشکه که ش له م هه ره شه
 کردنه دا به شدار بوون به گالته جارپییه وه پیی وت: نه گهر ده ستم بو ببه ی
 نا به م ده مووسه گیانت پارچه پارچه نه که م... ئیتر شیخ له خو
 هه لقورتانندن وازی هینا و گه رایه وه بو سهر کورسییه که ی!

که س پازی نه بوو به م هه موو کیخانه...
 یه که م: نابی کچه که بسووتی کاتی که له ژیر چاودیبری شیخدایه وه
 خزمه تکاره که ش پزگاری بییت و شوینی نه زانریت...
 دووم: نابی شیخ هه ره شه کانی پزیشک قبول بکات به بی هیچ
 بهر په رچدانه وه یه که که گه وره یی و که رامه تی شیخ پیشان بدات!

وا دهر کهوت که پزیشکه که له کاتی کاره کهیدا داوای له برین پیچیکی
 تهنرووستی کردبوو که هاوکاری بکات پیی و ترا که (سه یید کهیم)
 هیه له گونده کهدا ویستی که بزانی نهو سه ییده کییه تا یارمهی بدات
 نهینه زانی که نه مه (تیمارچییه که) ی پیشووه که له کاره که ی دهرکراوه.
 نا له م باروودوخه دا نه فسانه یه کی دوورو دریژ هه موو گونده که ی گرتوه
 بو ماوه یه کی دوورو دریژ مایه وه نیستاش نهو نه فسانه یه هه ر دهژی.
 نهویش له کاتی توینکاری جهسته کهدا جیاوازی که وته نیوان کهیمی
 گه وره و سه یید کهیم. یه کهم دهیوت سووتاوه که کچه که یه و ونبووه کهش
 خزمه تکاره که یه به لام دووه میان دهیوت که سووتاوه که خزمه تکاره که یه و
 ونبووه کهش کچه که یه ... به لام کهیمی گه وره ناچار بوو که بیدهنگی
 هه لبرژی به رامبه ر به سه یید کهیم. به ناچاری هاوړا بوو له گه لی!
 سه باره ت به و کهیمه خوین مژه خراپه کاره که نه زان و نه فامه به رامبه ر
 به شیخ و کهراماته کانی په نجه ی له کاتی توینکارییه کهدا زور به که می
 بریندار بوو راسته وخو پاش نه وه ی که شیخ وازی لی هینا پاش ماوه یه ک
 پر بوو له کییم و زووخاو نه شته رگه رییه کی بو کراو تییدا په نجه یان
 برییه وه به لام پاش پوژیکتی تر کییم و زووخاو بالیشی ته نییه وه نیتر
 نه شته رگه رییه کی تری بو کراو تییدا بالی له ده ستدا... بو پوژی سییه م
 هه موو جهسته ی پر بوو له کییم و زووخاو پزیشکه کانیش دهسته وسان
 بوون له چاره سه رکردنی... نیتر مرد!

نا بهم جوړه خه لکی توله یان بو شیخه که یان سهنده وه و دووباره پریزو
شکو مهندي بو گه پرایه وه وه ههستی کهس و کاری کچه که شیان پازی کرد
بهو نومیده گوره یه ی که کچه که یان هیشتا له ژیاندا یه .

پاشان چی؟!
پاشان ناو و شوره تی سهیید کهیم بلاو بوویه وه که به سهر کهیمی
گوره دا زال بووه!

هرچند که پاش نه وه خزمه تکاره که یان دوزییه وه که له ترسانا
هه له اتبوو وه به هوئی نه وه هموو ترسه یه وه میسکی تیک چوو بوو. به لام
خه لکی هه موو - وه کهس و کاری کچه که به تایبه تی - باوه پریان و ابوو که
کچه که یان هه له اتوو وه دهم و چاوی رهش بووه له ترسانا نه گهر نا
خزمه تکاره که هه زوو مردبوو مال و سامانه که شیان دایه پال خوین و
دابه شیان کرد چونکه به پرستی شیخ به گالته تووره نابیت و سهیید
کهیمیش هه له ناکات

نه نه فسانه یه له گونده که دا ژیاو به رده وام نیستاش دهژی!

خیوه کان

مانگه شه و بوو... پاش ئاوا بوون له گهل هاوړی بچو که کانیدا چوویه
دیره وه بهیمنی له سهر سه کوکه دانیشتن (پووداوه کانیان) ده گیرایه وه و
به رامبهر نه و ناشه کوته دانیشتبوون که ناوبانگی به خیو دهر کرد بوو!
له پاش ئاوا بوون و خوار دنی نانی ئیواره ئیتر ده ستیان به بانگ کردنی
یه کتری ده کرد... نه وانهی که یه که مجار نه هاتنه دیره وه نه سوورانه وه و
به خویان و سروده خوشه که یانه وه بانگیان ده کرد که نه یان توانی
له هندی پرگهی تی بگن هندی کیشی ته نها بو ری کخستنی کیش و
سه روای گورانییه که بوو... بوی دهر نه چوون و نه یان قیراندا:

(نه وهی نایه ته دهری دوو پشک و مار بیگه زی نه توانی هاوار بکار
دهرمانیشی بو نه بی دانی مشک لای بوون فروش ده ف لی نه دا... چند
خوشه!). سات به سات به هوئی نه و منالانهی که نه هاتنه دیره وه ژماره یان
زور ده بوو هر که مندالیک نه مهی گوی لی ده بوو ئیتر نه یه توانی
سه ریچی بکات زوریان له کهس و کاریان ده کرد که ده بی پرونه دیره وه
نه گینا نه و دوعایه یان لی گیرا ده بی و مارو دوو پشک ده یان گه زی و نه
پزیشک و نه داو و دهرمانیش سوودی نابی!

پاش نه وهی که هه موویان کو بوونه وه هاتنه سهر نه م سه کویه و له بهر
مانگه شه وی پوونا کدا به دلناییه وه بوی دانیشتن له گهل مانگه شه و

بيدهنگي ته واوي گونده كه دا گونجا بوون به بيدهنگي چيروكيان
دهگنر ايه وه و يارييان ده كرد يه كيكيان به ريوهي ده بردو نه واني تریش
گونيان ده گرت...

له پر له په نجره بچو كه به رزه كه ي ناشه كه وه پشيله يه كي رهش بازی دا
كه و ته سهر شه قامی نزيك سه كو كه و به خيرايی بو ي ده رچوو.
نه گه ر چوله كه ت بينيبي كاتي كه له زه وي دا دانه وي له ده خوا له پر
له ناسمانه وه گوشت خوريك هيرشي بو بيني يان راو چيه كه نيشانه ي تي
بگري... نه وا به دنيا ييه وه نه تواني نه و ديمه نه بيني كه به سهر
مناله كاندا هات كاتي كه له ترسا بو ي ده رچوون بو نه م روودا وه له پرو
ترسنا كه !!

خيوا !!

نه مه نه و هاو ره بوو كه له ده مي هه مووياندا ده رچوو پيش نه وه ي له
ترسا بو ي ده رچن هه ريه كه يان به بي ناگا به و ناراسته يه قاچي هه لئه گرت
كه يه كه م جار ليوه ي هاتبوو...

هه موويان بي جگه له (جومعه) جومعه ش نه و مناله قه له و و دل ساف و
ساويلكه يه بوو كه له دا يكييه وه هه تيو بوو ماليان نزيك به مالي مناله كه
بوو كه هاو رپي خوشه ويستي منالي بوو سه ره راي جياوازييه گه وره كاني
خيواني نيوانيان. نه نكي له باو كييه وه يه كيك بوو له وانه ي كه هاو كاري
ده كرد له ماله وه به لام نه مه نه بوو بوو به هو ي جياوازي نيوانيان و
له كه دار كردني هاو رپيه تيبه پا كه كه يان!

نهم جو مهبه هیزه له دهست دابوو قاچه کانی له گهلی نه هاتیبوون له گوژ
 کموت و شلهزا پیشیله کهش له ترسی جوولهی له پری مناله کان ترسا ئیتر
 به ناراسته ی نهو پریگه ی گرتنه بهر ئیتر نهو مناله داماووش ونی زانی ،
 خپوهه که بو نهو دیت ئیتر کوئتروئی له دهست داو له هووش خوئی چوو وه کو
 مردوو دای بهزه وییدا!

نهم هاوړییه شمان کهوتنی هاوړی دلسوزه که ی بینی به لام له شوئینیکا
 نه بوو که بتوانی هاوکاری بکات تاوه کو له گهل هاوړیکانی دا
 دوورکه و ته وه خه می هاوړیکه ی دایگرت که نه هات... حهزی کرد که
 چاره نووسی بزانی ئیتر دهستی کرد به ئاسان کردنی باروودوخه که بو
 هندیک له مناله کان تاوه کو بگهړینه وه بو نه وه ی بگهړین به دوا ی هاوړی
 دواکه و تووه که یان هندیکیان وه لامی داواکه یان به ترس و له رزه وه دایه وه
 تا له مهیدانی رووداوه که نزیک بوونه وه خه ریک بوو ئازایه تییه که یان
 له دهست بدن بینیان هاوړیکه یان ته نها لاشه یه که به لام هیشتا هناسه
 دهدات.

هولیاندا که به ناگای بهیننه وه له و ناوچه ترسناکه زور مانه وه
 هه موویان له دهوری کو بوونه وه و هاوکار بوون و گواستیایانه وه بو
 شوئینیکی نارام.

مالی زور دوور نه بوو له دهرگایاندا داپیره ی دهرگا که ی کرده وه پیشوازی
 له جهسته ی نه وه که ی کرد ترساو شلهزا به تایبه تی که چپوکه که ی بیست
 دنیا بوو که کوړه که ی دهستی لی وه شینراوه....

ئیت داپیره داماره که هر له خویوه هه ولیدا که تندر ووستی نه وه که ی
 بگنریته وه به هوی نه و درمانانه ی که پیشتر هه یبوون ...
 هر له سه کوکه وه که خیوه که ی تیدا که و ته خواره وه تا وه کو به رده می
 مال ئاو و خویی پزانند ... په نای برده بهر هه موو وه لی و شیخه کانی
 گونده که بو ئه وه ی نه وه تا قانه که ی پزگار بکه ن به نوشته و پارانه وه ...
 هه موو نه و قروش و پارانه ی که هه یبوون هه مووی به خشین له م
 پینا وه دا ... به لام هیچ شتی که له مانه سوودی نه بوو. مناله که پوژ له دوا ی
 پوژ لاواز ده بوو پاش سی مانگیش به یه کجاری مائئاوایی له ژیان کردا
 به گریان وه که و ته شوین ته رمی ها ورپه که ی نه مهش یه که م ته رم بوو که
 بیبینی نه م پرو دوا وهش له بیرو هوشی دا وینه ی کیشراو هه رگیز له یاد
 نا کری ... ئیت جاریکی تر له و مانگه شه وه دا دانه نیشته وه تا سی سال
 تیپه ری کرد که ته مه نی گه شت بووه ده سالی و سه باره ت به خیوه کان
 بیرو باوه ریکی تازه ی هه بوو.

نه ماشه یه کی که بوو له ماشه هه ره کونه کانی گونده که ... نه ماشانهش
 نه نامیری و نه هه لمی نه بوون له و ماشانه بوو که ئاژهل ئه یگنران که
 پوژانه ته نها (یه که ته نه که ی) له زه رات یان نیو (ته نه که ی) له گه نم
 ده هاری.

نه ماشانهش پیش له له دایک بوونی مناله که به گونده که دا بلاو بوو
 بوونه وه له هارینی دانه ویله دا خه لکی گونده که پشتیان پی ده به ستن

به زوری مانگای تیدا به کار دهات جار جارهش و شترو گوی درینان
به کار دهینا.

نه مانهش هم بو مروقه و هم بو نازهلایش به شیوه یه خی سرور شتر
نارحهت بوو زور جوولهی هیواش و دهنگیکی ناخوشیشی هه بووه
زوربهی کاتیش تاریک بوو...

له پورژهکانی دواتردا کهم بوونهوه کاریان پی نه دهکرا کاتیک که له
گونده کهدا دوو ناشی نامیری هلمیان دهینا... به لام هه ندیک له خه لکی
گونده که وای لهم ناشانه دهینی که خرابن و بی فپو به ره که تن
نارحهت بوو که نهوه بگوپی که ژیانی له سه ری راهاتووه بویه هه ندیکی
کهم لهم ناشانه مانهوه و دهگیپردران له نیوان نه م ناشانه شدا نه م ناشه
(خاوه نداره) بوو واته خیوهکان تیدا نیشته جین!

شوینه واری نه م ناشه له کار که وتوانه مایه وه زیاتر ویران بوون و
دیسه نیان ترسناک بوو به تایبه تی به شه ودا کاتی که تاریکایی شه
دادهات بیجگه له و شه وه که مانه ی که مانگه شه و ده بوو. و له گویی
خه لکی دا جیگیر بوو بوو که نه م ناشه (خاوه نداره و) خراپترینی
خیوهکانی تیدایه که له گونده که شدا جیگیر ده بن و دابهش ده بن به سه ر
ماله چول و په ناگه تاریک و شوینه دووره کاند و به تایبه تی سه ر
ناوهکان. هه موو شتیک له گونده کهدا نه فسانه ی خیوهکانی دهگیرایه وه:
تاریکایی که پاش خور ناوا بوون ده واری هه لده دا ئیتر کوچهکانی
گونده که رهش و تاریک هه لده گه ران کهس شوین پی خوی نه نه بینی نه وه

مسوگر نه بوو که له گهل هر ههنگاو یکی کویرانه ییدا پیکدادان پرو
 نهدات. پینچکه کانیش هر وهک پری مار پیچاو پیچ بوون نهو که سهی که
 پری ده پری نهینه زانی له هر پیچ و لادانی کدا خیر پرو دهدات یان شهر
 له هر پیچ کدا پیشبینی شوینیکی نادیار دهکرا.

خه یالی ساویلکه ی لادیان ههش له تاریکیدا راقه ی هر جووله و
 دهرکه وتنیکی به وینه ی ترس و خیو لیکی ده دایه وه...

نینجا نه ولیاکان و شیخه کان و نهو که راماتانه ی که شوین که وتوانیان
 پرو پاگنده یان بو ده کرد - له وان ههش توانیان له سووتاندنی جنوکه و
 به ستنه وه یان وه نهو پرو دوانه ی که له و باره وه لیان هه وه ده گیرانه وه -
 نهفسانه ی خیو و جنوکه کان تی که له به نهفسانه گه لی نه ولیاکان بوو
 له ههش پیگه ی عه قله ساویلکه کان بوو که پشتاو پشت باسی کاری
 نااسایی و موعجزه و هیزی چاکه و خراپه له گهردوون و ژیاندا بو
 نه وه کان ده کرد.

به هر حال (خیوه کان) وینه ی که سایه تییان دهنواند له هه موو بیرو
 هوشیکدا هه موو زمانیک باسی ده کردن له هه موو ههنگاو و جووله یه کی
 شه و پروژی خه لکی دا حسابیان بو دهکرا.

هر که منالیک ده که وت یه کسه ر دایکه که ی یان نهو که سه ی که له وی
 ناماده بوو ناوی (بسم الله) ی ده هیناو ده یوت: (به سهر خوشکیکی
 له خوت باشتردا که وی) نه مه نه گه ر کور بووایه به لام نه گه ر کچ بووایه
 ده یوت: (به سهر برایه کی له خوت باشتردا که وتیت).... نه مهش ماستاو

کردن بوو بو پازی کردنی نهو خپوهی که مناله کهی که وتوو به سهردا وا
 دانرا بوو که هموو ژنیک (هاوه لیکي) له خپو هیه هه رکاتیک که ژله
 مروقه که کورپکی بووایه نهوا ژنه جنیبه کهش کچیکي ده بوو وه یان به
 پیچه وانوه. جا بویه هر کاتیک منالیک بکه وتایه نهوا به سهر هاوتاکه پیدا
 که وتبوو جا بویه لهم کاته دا پیویست بوو ماستاو و پوپامایی بو
 هاوتاجنی و دایکه کهی بکری به وتنی: (به سهر برایه کی له خوت باشترا
 که وتی) تاوه کو نازاری پی نه گه یه نی نه مهش له گهل ناوهینانی (بسم الله)
 نه گهر موسلمان بووایه وه نه گهر مه سیحی بووایه نهوا ناوی عه زرای
 پیروژو خاچی گهره دی دهره. ئینجا یه کسه ر ده ست ده کرا به پزانندی
 ناو و خوی بهو شوینه دا وایان دانه نا که نه مه کو تایی به شه ری نیوان
 ناده میزادو نهو (برایانه مان) ده هی نی که په نهان!

لوژیکی نه فسانه که و ابوو که بو هر ناده میزادیک هاوتایه کی جیا هیه له
 ره گه زدا به لام نه مه له نه فسانه که دا بو نافرته ره چاو نه کرابوو که هر
 ژنه ناده مییه ک هاوتایه کی میینه ی هیه و له گهل نه ودا منالی ده بی کوپ
 به رامبه ر به کچ!!

له هندی کاتدا وا پووی نه دا که منالی مروقه که کورپکی جوان بیت ئیتر
 هاوتا میینه جنیبه کهی غهیره دهیگرت چونکه کچ بوو وه غهیره یشی بو
 جوانی هاوتا کوپه مروقه کهی زیادی ده کرد ئیتر مناله کهی له شهوی
 حه فته دا ده خنکاندا!

وه برایه کی مناله کهشی له شهوی حه فته دا خنکاند بوو!

دايكي هه ميشه له غه مي نه وه دا بوو كه كورپكي هه بيت بو نه وه ي ببيتته
 پشت و په ناي نه م وه نه ميش هه مان هيواي دايكي هه بوو خواي گه ورهش
 درعاگاني دايكي و هاوپيگاني دايكي گيرا كردوو پيش بينيه كه ي (شيخ
 بهر) هاته دي كه يه كيك له هاوپيگاني دايكي سهرداني كرد بو نه وه ي
 له سكه ي هاوپيگه يان پيرسي نه ويش چيلكه داريكي پيدا نه مهش هيا
 بوو بو نه وه ي كه منالي كوري ده بيت!

منالتيكي جوانكي له ي نازداريان بوو به مهش خوشي و شادي خيزانه كه
 زياتر بوو زور چاوديريان ده كرد له دزي هه رپيگرييك له گه شه و له باشي.
 له كاتيگدا كه خيزانه كه ناماده سازيدا بوون بو پوژي هه وتو ناماده باشيان
 ده كرد كه هه ندي گوراني بيژ سروود بلين و هه نديك قورئان خوئينيش
 قورئان بخوئين و شيريني ببه خشنه وه به سه ر كه س و كارو دراوسيگانداو
 خواردنيش به سه ر هه ژاراندا دابهش بكه ن... كاتي كه نه مانه به رپوه
 نه چوون بو مناله تازه بووه كه چه ند نه خوشييه كي سه يري لي به ده ركه وتن
 له گه ل سه ره تاي پوژي شه شه مي ورده ورده نه خوشييه گويزرانه وه
 بو نه خوشي ميشك كه مناله كه ي پي ته نگه نه فه س ده بوو، كه ف و كولي
 ده رده په راند په نكي ده گوږاو په ش هه لده گه را وا ديار بوو كه به ده ست
 نازاريكه وه ده ناليني كه به رگه ي ناگري... ئينجا هيور ده بوويه وه له
 نه خوشييه كه و جوان ده بوويه وه... تا وه كو جاريكي تر بو ي دووباره
 ده بوويه وه.

بی گومان نه مه هاوتاکه یه تی جوانی و گه شهی کوره که توو پدهی کرد و رو
نیزه یی بهوه بردبوو که ناوایه نیت ره ستابوو به خنکاندن! ا
برو کرایه وه لی و پیاو چاکانی خوا، له گهل نه وه شدا که باوکی باوه پری نه به
هاوتاو نه به زور بهی وه لیبه کان نه بوو به لام نه مه لاوازی مروقه که هستی
پی دهکات بهرام بهر به مه ترسی - به تایبه تی مه ترسی له سهر ژیان - وه
حزو ناره زوی بو نه وهی مناله کهی بو بژی وه کاره ساتی مهرگ که
به رگی ناگری نه گهر له به ردهم دایکیدا بمری.

هموو نه م هوکارانه - له گهل نه وه شدا که باوه پری بهو نه فسانانه نه بوو
که جینی عه قل نین - وای لی کرد که پازی بیت له سهر شیوازی نه م ریگه یه.
به هوئی نه وهی که دایکی به ده ست نازاری منال بوونه وه نه ینا لاند وه نه
ترسه ش که هه ره شه له سهر ژیانی مناله که دهکات نازاره کهی دوو قات
کردبوو نیت پووری - خوشکی دایکی - مناله کهی هه لگرت بو نه وهی
به سهر نه ولیا کاندای بی سوورینیتته وه: زیندووان و مردووانیان پیویسته
له سهریان ژیانی له هه ره شهی نه م هاوتا جنیبه وروژاوه پزگار بکن که
به رده وام وازی لی ناهینی و ده یخنکینی تا بمری جار جار هس به هوئی
فهره که تی نوشته و مورو و ملوانکه کانه وه وازی لی ده هینی و نیت
نارام ده بیتته وه!

به لام پوودا ویک پووی دا که هیوا پراوی کرد له چاک بوونه وهی وه خه ریک
بوو ژیانی پووریشی له گهل پروات:

مانگه شهو بوو دووری نیوان مالیان و مالی خوشکه که ی - دایکی - ساواکه - کورت بوو. بیروکه یه کی بو هات که مناله که هه لگرت و بیبات بو مالی وهلییه که له نیوه شه و دا هه روه ها مالی ژنیکی (پیروژیش) نزیکی مالی نه وهلییه بوو که نه وه به سستییه تی. مالی نه ژنه له (کولانیک) سی پیچا و پیچی قوولدا بوو له ناوه راستی کولانه که شدا بیریکی تیا بوو که حوزیکی هه بوو بو ئاودانی مهرو مالآت وه له لایه کیشه وه له یه کی که له ماله کاندای دارخورمایه که هه بوو.

به هوی نه وه ی که مانگه شهو بوو هه موو ته نیکی سیبهری هه بوو سیبهری دارخورماکه ش که له ره له ری ده کرد له هه وادا له سهر زه وییه که دیار بوو نه جوولآو دریزو کورتی نه کرد به پیی جوولهی دارخورماکه.

ترسیکی تایبه تی هه سستی نه م پورییه ی داگیر کرد بوو که منالیکی هه لگرتوو هه وه له جنیکی به شوینه وه یه ده یه وی بیخنکینی تا بمری. تنها خوی بوو شه ویش درهنگی کرد بوو.... هه موو نه مانه وای لی کرد که نه وه خیویکی گه وره یه کورت نه بیته وه و دریز ده بی و به لای راست و چه پدا دیت و ده چی وه په لکی دارخورماکه ش له تاریکی دا به شیوه ی (قامچی) گه وره به درده که وت که نه م خیوه به ده سستییه وه ده یجوولینی که خریکه پیی لی بدا!

هر نه مه بهس بوو بو نه وه ی که وره ی پرووخینی به لام هه رچی هیزی بوو کوی کرده وه وه کو که سیکی ترسا و بوی ده رچوو گه شته بهر ده رگای ماله که زور به توندی له ده رگا که ی دا خه و تووانی ماله که ی هه موو

هه نساند پاشان کهوت و مناله کهشی توند له باوه شیدا به دهست گرتبوو
پوخی له بهر نه مابوو ههروه کو مردووی ئی هاتبوو!
ئینجا به هوش خوئی هاته وهو توانی له گهل ئه و ژنه و پیاویکی ئه و ماله
بروون بو مائی وه لی یه که مجار له بهر خاتری مناله که و دووه میش له بهر
خاتری خوئی به لام وه لیبیه که پئی پی نه دان ئه مهش نیشانه ی هه رهس
هینانی کاره که و هاتنی ئه جه لی بوو!

له پوژی حه و ته مداو به هوئی نه خوشییه سه خته کانیه وه مناله که دا
هه ناسه ی دا... (تیتانوس) به سه ریدا زال بوو چونکه (مامانه که)
چه قوکه ی پاک نه کرد بووه وه کاتیک که ناوکی مناله که ی بری بوو میکروبی
تیتانوسی پیوه بووه برینکهش ژه هراوی بوو بوو.

ئیتر بهم جوړه هاوتاکه ی (جنوکه که) کاره که ی خوئی جی به جی کردو پق
و قینی به سه ر مناله جوانه که دا پرشت!!

ئیتر له و پوژوه ئه م مناله ش ملوانکه یه کی کرایه مل (ژنه قه ره جیکی
مه غریبی) له گهل خوئی هینا بووی که ملوانکه یه کی ده گمه ن بوو هی
سه رده می حه زره تی سوله یمان بوو که به سه ر ئیبلیس و نه وه کانی و
(هاوتاکه و) هه موو کچه کانی دا زال بوو بوو که هه ر کهس هه لی بگری
تووشی ئازار نابی... به رده وام ئه و ملوانکه یه ی هه لده گرت تاوه کو بیرو
باوه پیکی تری لا درووست بوو سه باره ت به خپوه کان به هوئی
پوشنیرییه وه له قوتا بخانه دا ئیتر پرزگاری بوو له ملوانکه که ملوانکه کهش
هه ر مایه وه تاوه کو خوا داواکاری دایکی قبول کردو کوپیکی تریان

بوو... له یه که م پوژوهه له ملی کرا به و هاش (هاوتا که) نه ی توانی ه...
زیانکی پی بگه یه نی...
له زانکو دهر چوو. نازانم نیستا بوچوونی چی بیست سه بارهت بهو
ملوانکه یه ی که ژیانی پزگار کرد من نیستا له ناو شته پاریزراوه کانی دا
نایبینم!

به لام مناله که چون بیروباوه پریکی نویی سه بارهت به خپوهکان بو
دروست بوو که جیاواز بوو له بیروباوه پری هه موو گونده که... بو نه مهش
چروکیک هه یه:

به دهاها چروک و وینه ی خپوهکان نه کرانه بیرو هوشییه وه له م ناشه دا
خپویک هه یه له وینه ی پشیله ی ره شدایه به حال بهر هر که س بکه وی نهوا
پزگاری نایب لی. وه نهو پرودا وهش که به سه ر جومعه ی هاو پیداهات
دروست ترین به لگه یه له سه ر نه وه ی که نه وتری. وه له هندی له
ناشه کانی تر دا خپویک ناشه که ده بات به پروه کاتی که که سی تیا نه بی
هر که سی به ویدا تیپه پری نهوا دهنگی سوورانه وه ی ناشه که و ته قه ی نهو
قامچییه ی ده بیست که نهیدا له پشتی مانگا که هه روه ها دهنگی
خپوه که شی ده بیست که ده یوت: (وه حا.. وه حا)!!

له هندی شویندا به شیوه ی (که تان پووش) دهر ده که وت که ژنه خپویک بوو
له شیوه ی ژنیکی دریزدا که تانی له بهر ده کرد که جل و بهرگیکی ره شی
تایبه تی بوو عابایه کی به سه روه بوو که زنجیری پیوه بوو له کاتی

جوولهیدا خشه ی لئوه دههات وه ئاگرێکی به دهستهوه بوو ههركه سێکی
ببینیایه دهیسووتاندا

وه له لای بیری ناوه پراستی گونده کهش ژنیکی قژ پژ به درده کهوت
گسکیکی به دهستهوه بوو به شیوهی بازنهیی دهووبه ری بیره کهی گسک
ئه دا جا چاره پرسی بو ئه و کهسهی که پاش عیسا لئی نزیك ده بوویه وه
وه له تاریکی یه کیك له پرێگه کانیشتا ژنیك ئه بینرا که به دانیشتنه وه پرسی
ده کرد ههروهک ئه وهی که له و پرێگه یه دا به شوین شتی کدا بگه ری.

وه نیلش خێوی خوی هه بوو جا کاتی که نیل هه لکشان و داکشانی
ده کرد به خێوه کانی ئاههنگی ده گیرا و خویان پیشانی که نهجه کان ئه دا
به تایبهتی کاتی که مه له یان ده کرد له پانتاییه که یه دا ئیتر ئه یانرفاندن و له
ئاوه که دا بزریان ده کردن...

ئینجا ئه و خێوه تهقلیدییه که له پرێگه کشتوکالییه کاندایه وینهی مه پرێکی
قه له وی بی خاوهن و شوان به درده کهوت هه کهسهی بیبینیایه چاوی تی
ده بری و ئه ی هی نایه وه بو ماله وه تاوه کو له ماله که نزیك ده بوویه وه ئیتر
مه پره که لای بو ده کرده وه ده یوت: چون هی نامت ئاواش بمگیره وه وه
یان گوره ده بوو ئه م وشانهی ده وته وه وه یان ئه بوو به منالیکی بچوک
و ئه م داوایه ی ده کرد...

ئیتتر ئه و کهسه داماو ههش ئه یزانی که ئه مه خێوه جا یان خوا یارمه تی
ئه داو شتیکی له قورئان ده خویند: (قل هو الله احد یان ایه الكرسي) ئیتر
خێوه که ده سووتا. جا ئه و کهسهی که ناوی خوای گوره ی ئه زانی - که

تنها کهسانی کهم و تایبته نه میان دهزانی!!! - جا هر به ناو هیئانی
 خیره که کوټ نه کراو هر له شوینی خویدا جیگیری ده کرد ئیتر ملکه چ و
 سر شوپی نه کردو نه ترسا که خوړ هه لیبټ ئیتر له و کهسه ده پاراپیه وه که
 ناوی خوای گهره هیئاوه تاوه کو پی بی بدات که پروات... جا نه گهر
 نه مانه نه زانیایه نه وا قوربه سهری و به دبه ختی بو نه و کهسه ی که
 مپره که ی ده هیئا!

هروه کو مپره ته قلیدییه که نه و گوی دریزهش هه بوو که هندیکیان له
 یه کیک له ریگا کانی کیلگه کاندایه یانینی که کورتانی به سهره وه بوو
 لغاویش کرابوو جا گوی دریزکی جوان بوو هر ههزت ده کرد سواری
 بی جا هر کهسی که فیله شهیتانییه که ی کاری تی بگردایه سواری
 نه بوو...

نه میش هه مان پوئی مپره که ی دووباره ده کرده وه و له ویش زیاتر که گوی
 دریزه که سواره که ی به زر نه کرده وه و نه ویش له سهرییه وه هر هاواری
 نه کرد ئینجا نه یکوتا به زه ویدا نه گهر ناوی خوای گهره نه زانیایه یان
 نه گهر قورنانی نه زانیایه وه یان نه گهر شتیکیشی له م کاته دا نه وتایه ئیتر
 نه یبرد به ناخی زه ویدا وه یان هر چونیک بیت تیکو پیکی نه شکاندا!
 له هه موو شوینیکی خیره هه بوو وه هر شتیکی که به شهودا پیی ده خسته
 سهر زهوی یان تارماییه که ی له مانگه شهودا دیار بووایه نه وا نه وه
 خیره و راوی نه و کهسه نه کات که تیده پهری نه وان هه میشه له ترسدا
 برون بو هر شوینیکی پروشتنایه ته نانهت بویری هندیکی له خیره کان

وای کردبوو که به پوژیشدا له شیوهی پشیلهی رهشدا دهرکهون جا بهر
بوئه یه وه پئی دهگیرا له لیدانی پشیلهی رهش له پوژدا وه هه موو
پشیلهی کیش له شهودا چونکه هه موو پشیلهی که له شهودا گومان
دهکریت که خیو بیئت وه یان پوچی هه ندی خه لکی بیئت که پوچه کانیا
هه لفریوه ! وه بو هه لفرینی پوچه کانیش چیروکی هه یه که که متر نییه له
چیروکی خیوه کان:

هه ندی منال - به تایبه تی دووانه کان - کاتی که ئه خهون پوچه کانیا
هه لئه فری واته لاشه یان به جی ئه هیلی به زوریش له سه ر شیوهی پشیلهی
رهشدا خوئی به دهر ئه خات جا ئه گهر ئه م پشیلهی به هه ر هوپه که به ند
بکرایه ئه وا مناله خاوه ن پوچه که به خه وتووی ده مایه وه وه هه لئه ئه سا وه
یا ئه گهر بدرایه له پشیله که ئه وا مناله که ش نه خوش ده که وت یان هه ستی
به ئازاری ئه و شوینه ده کرد که له پشیله که دراوه وه ئه گهر ئه و
پشیله یه ی که پوچه که ی هه لگرتووه بکوژرایه ئه وا مناله که ش ده مردا!
بو ئه مه و - بو ئه و گومانه ش که پشیله خیو بیئت - به شهودا لیدانی
پشیله قه دهغه کرابوو به پوژیشدا لیی ده سله مانه وه .

هه روه کو پشیله که هه لگری پوچ بوو میشی سه وزیش که له هه نگی
بچووک ده چوو خه لکی باوه پریان وابوو که پوچه به لام پوچی مردووه کانه و
هه ست و سوز له ناخیاندا ئه وروژاو قه دهغه ده کرا ده ستی لی بدریت یان
له مال دهر بکری!

بویزی شهیتانییانهی هندی خیو وای لی کردبوون که بچنه مزگه و ته کانه وه به لام نه نه چوونه نویژگه که وه به لکو نه چوونه سهر ناوه کان. ئەمه بو (مامه شیخ عه لی) پرووی دا - که پیاویکی پینگه ی تریقه ت بوو که پیشی له پیشه وه و گولنگی عه مامه که ی له و دواو بهر نه دایه وه - به یانییه کیان به هو ی دهنگی که له شیر ه وه زوو له خه وه هستا و پوشت بو مزگه وت وای زانی مه لا بانگدانه له کاتی که دا که زور له نیوه شو تپه پری نه کردبوو له وی ویستی دهست نویژ بگری و به لوو عه که ی کرده وه بینی هات به سهر دهستی دا - نه ک ئاو - به لکو گوشتیکی نه رم نه کرا به سهر دهستی دا ئینجا نه بوو به شیوه ی مندالیک!

جا به هو ی نه وه که ئەم پیاوه ناوی خوای هه لگرتبوو زور دنیا بوو له خو ی و له خیوه کانیش له سهر ئەم گالته جارپییه سهخته ئارامی گرت و وتی به خیوه که: بر و خوا کارت بو ئاسان بکات پوشت بو لای به لوو عه یه کی تر پوشت بو لای سییه م و چواره م هه مان شت دووباره ده بو یه وه ئیتر له و کاته دا ناوی خوای گه وره ی هی ناو خیوه که ش توند قیزان دی و پی و ت: گه وره م ئازاد م که من ته نها مندالیکی بچوو کم... ئیتر هه ست و سو زو به زه یی جوولا بو مناله خیوه که و له پری خوا دا ئازادی کرد!!

وه زوریک له منالانیش ده گورد ری ن. ئەمه ش کاتیک که مناله که به ته نها ده بی ت له شوینیکی تر سناکی وه کو سهر ناوه کان ئیتر له و کاته دا خیوه کان دین بو ی و مناله ئاده مییه که ده رفینن و مندالیکی جنی ده خه نه شوینی.

پاش چند کیشمه کیشمینکی زور نه بی مناله که ناهیننه وه هندیکیان به
 نیلدا هلیان نه کیشان و نه یانوت: (مناله که تان و هرگرن و مناله که مان
 بهرنه وه) نیت به م جوړه گوږینه وه که ته واو ده بووا!

تهنها یه ک مانگی ته واو خه لکی پشوویان بوو به ده ست خپوه کانه وه
 له و ترسه ش که هه میسه له گه لیاندا بوو منالان و خه لکی نازاد ده بوون و
 به سه لامه تی سهردانی مالانیان ده کرد به شه ونخونی تا درهنگانی بی
 ترس نه مانه وه له پریگا و بان و ده ورو به ری کیلگه کاندایاریان ده کرد ژنان
 به نیوه شه و هله نه ستان به جیبه جی کردنی کاره کانیان به تایبه تی بو
 ه ویر شیلان تا وه کو ه ویره که له به یانیدا ناماده بی بو نان... نه م
 مانگش مانگی ره مه زان بوو که هه موو خپوه کان به گه وره و بچو وکیانه وه
 تیایا کو ت نه کران و خویان پیشانی ناده میزاد نه نه دا نه مه ش هر له
 سهرده می سولیمان وه بووه (علیه سلام)!

به ده یه ها له م وینانه و له م نه فسانانه و له م پووداوانه نه کرانه میسه که
 بچو که که یه وه نیت چون توانی بیرو باوهریکی نوی سه باره ت به خپوه کان
 به ده ست بهینی؟!

نه مه ش به هوئی نه وه وه بوو کاتی که ماموستایه کی گه نج هات بو
 قوتا بخانه که زور گرنگی نه دا به په روه رده ی ره و شتی و پوچی
 قوتا بییه کان ته نها له سنووری زانیارییه وشکه کانی قوتا بخانه دا
 نه نه وه ستایه وه وه کاتی که زانی نه فسانه ی خپوه کان شوینیکی

ته راوی له هه ست و نهستی قوتابییه کان داگیر کردوو ئیتر به پینی توانا
هه ولی دا بیرو هوشیان له و نه فسانانه پاک بکاته وه.

پینی وتن: هه موو قسه یه ک سه باره ت به م خیانوه نه فسانه یه و بنه ماکه شی
نه زانییه وه هه موو نه و چیروکانه ش که بو یان ده گیپر دریته وه له و که سانه ی
که گوایه خیان بینیوه هه موویان چیروکی درون و بو هندی مه به ست
وتراون یان له زور به ی کاتدا گومان بووه هه موو نه و پشیلوه و سه گ و
نازه لانه ش که زوریک پییان وایه خیان ته نه ناژه لی راسته قینه ن به لام
ترس و بیم و له خه لکی ده کن که ناوا گومانیکیان پی بهرن به تایبه تی
کاتی له تاریکیدا نه یان بینن که به جوانی تارماییان دیار نییه ...

له م بابه ته ش بوو به باسیکی سه ره کی قسه کانی له زور به ی وانه کاند
تاره کو خه ریک بوو هندی قوتابی باوه پر به قسه کانی بکات.

له م مناله ش متمانه ی به م ماموستایه هه بوو خوشی ده ویست بر وای
پنده کردو کاریگر بوو پیی ... به لام خیانوه کان ...!! نه مه یان زور قوولتر
بوو له ناخیا تاره کو نه م هوکارانه بتوانن بیسپرنه وه که هه موو گیانی
له هینایه له رزه ته نه نا پروداویکی پراکتیزی یان چند پروداویکی تر به س
بوو که هه ستی پرووخینی و بتوانی هه ستی به دانانی بیرو باوه پریکی تر
له باتی نه مه. وای بو پر خسا که به شیوه یه کی نه زموونی له سه ره ده ستی
ماموستاکه ی نه م کارانه بکات.

هه ندی له قوتابییه کان پییان وت: له (کولانیکی ته سک) دا هه ندی خیان
هن له دوا ی نیوه شه ودا له سه ره شیوه ی که رویشک خویان نیشان نه دن.

نهم کولانه تهسکهش ناوبانگی بو خینو هاوشانی ناوبانگی ناشهکان یان زیاتر بوو. نهم ریگایهش مالیک له ناوه پراستی گونده کهدا بوو که وتبووه ناوه پراستی نهم رییه کردبووی به دوو ریگا خاوهن ماله کهش له ههردوو لاره دهرگای بو کردبوو بو ئهوهی به ههردوو ریگا که بگا ئیتر کهسی راره ویش ماوهیهکی دووری له بهردهمدا بوو، بو برینیشی ناچار دهبوو بهرو شهقامه دوورهکان بروت.

تهنها دوو دهرگا له م ماله دا ههبوو ئیتر ههموو ماله که به تاریکی دهمایهوه - تهنانهت به پوژیشدا - نا لیروهو خینوهکان تیایدا نیشتهجی بوون ئیتر بوو به سه رچاوهی ترس و بیم بو ئهوه که سانهی که ئه ور ریگه یان دهگرته بهر تهنانهت ههندی پیاویش ئه ترسان به تنها پیایدا تیپه ر بن چ جای منالان. به لام له شه ودا ئه وه پیوه ری نازایه تی هه ره گه وره بوو که هه ر کهس به تنها پیایدا تیپه ری زور به که میش که سیک نهم سه ره پوییه ی قبول ده کرد!

وه کاتیک و ترا به م ماموستایه: که خینوهکان له دوا ی نیوهی شه و له م ره وگه یه دا دهر ئه که ون ئیتر یه کسه ر هه لی بو ره خسا و داوا ی له هه ندی قوتابی کرد که پاش کاتی دیاری کرا و له گه لی بین بو بینینی نهم که رویشکانه بو ئه وه ی یه کیکیان بگرن و بیپشکنن!

لیره دا قوتابییه کان له نیوان ترس و چه زی زانین دا دوو دل که و تن، بوونی ماموستا که شیان نازایه تی پی به خشین که متمانه یان به توانا کانی ده کرد هه روه ها ئه و نایه تانه ی قورئانیشیان له بهر بوو که له م جو ره مه ترسییانه

دهیانپاریزی... هه موو ئەمانه وره ی بی به خشین و حهزی زانینیان زیاتر بوو شهش که س رازی بوون ههستن بهم تاقی کردنه وه ترسناکه وه نهویش (مناله که) یه کیک بوو له وانه.

پیش کاتی دیاری کراو له قوتابخانه کو بوونه وه بو ئەوهی ههستن بهو یه که مین هه لمه تهی که له گونده که دا یه که م جار بوو بکری تا وه کو کاتی دیاری کراو هات پی له پریگا و بان بپرا بیجگه له یاسا و له کان هه لمه ته سه رسور هینه ره که به ره و کولانه ته سه که که بو ی ده رچوو که پر بوو له خنوی ترسناک.

کاتیک که لی نریک بوونه وه هیز له ئەژنوکانیان نه ماو دلیان دهستی کرده له رزه ئیتر هه ریه که یان دهستی کرد به خویندنی (ایه الکرسی) و (قل هو الله احد) بو ئەوهی بپاریزی و خو ی پی به هیز بکا ماموستاکهش دل و دهروونی دلنیا ده کردنه وه به ئامارژه کانی. هیشتا راستی کاره که له دلاندا جیگیر نه بوو بوو... هه لمه ته که هاته ناو ته له که وه ماموستاکهش له پیشه وه یه خه ریک بوو ئەزموونه که هه رهس بهینی به پیچه وانه ی ئەو به بهسته روو بدات. قوتابییه کان چاوی زوریان بینی سوور و شین که له تاریکی دا ئەدره و شان وه... بیگومان چاوی خنوه کانه ئەمه له هه موویان بیسترا ئەمه یه خنوه که رویشکه کان هه لبه زو دابه ز ده که ن لی ره وه بو ئەوی دین و ده چن به نیو قا چیاندا تیده پهن و به لای راست و چه پدا ده رده که ون.

هه موویان تیک چون هه موو ئه و تویشوو هی کویان کردبووه وه
له خورگری و بویری له دهستیاندا نایه ته کانی قورئانیان له بیر چوو یه وه
هرچی به کیان ده کرد به بیریان نه ده هاتنه وه نه مه ئه و مه ترسییه
گه وره یه یه که رووبه پروویان ده بیته وه له کاتی رووبه پروو بوونه وه هی
خیوه کاندای که له گهرمه هی جهنگدا تاکه چه کیان ون کردووه!

زوری پی نه چوو ته نها ساتیکی پی چوو دهنگی ماموستا که یان بیست و
به دهنگی بهرز ئه یوت: مه ترسن ئه مانه که رویشکی راسته قینه ن
که رویشکی نه م ماله نزیکانه ن یه کیکیان بگرن با بیپشکنین یه کیکیان
بگرن مه ترسن چوار دهوری بگرن با بیگرین.

جوړیک له متمانه گه رایه وه بو دل و دهروونیان وه ماموستا که ش توانی
یه کیک له که رویشکه کان بگریت رایگه یاند که هه لمه ته که به
سهرکه و تووی کوتایی هات وتی که ئیستا ئه توانین به سه لامه تی
بکشینه وه. هه ولی دا که هانی قوتابییه ک بدات تاوه کو بو ساتیکی که م
که رویشکه که بگری... ناخو کامیان شیت بووبی تاوه کو به دهستی خوئی
خیوه که بگری...؟ بهم جوړه گه رانه وه بو قوتابخانه له گهل هر
هنگاو یکدا چاوه رپی ئه وه یان ده کرد که خیوه که قسه بکات و داویان لی
بکات که بیگیرنه وه بو شوینی خوئی جا ئه گهر به دهستی
ماموستا که یانه وه بییت به پشیله یان سه گ یان هه وا به بی ئه وه هی ههستی
پی بکا بهر بیی ئه وا قور به سه ری بو هه موویان!

بهلام خپوهه وینهی که رویشکه کهی نه گوړی و نه بوو به کیژکی لیو شوړ
وه نه وه مناله کانیشن گه رانه وه بو قوتا بخانه که... ئیتر دنیا یی به ره و
دلیان نه هات. کی نه زانی؟ خو له وانه یه ماموستا که راست بکات له وهی که
نه یلی! راست بکات یان نا. به لام هچ کامیان رازی نه بوون که تا به یانی
لای بمیننه وه هه روه که وهی ماموستا که یان پیشنیاری کرد بوو. کی
نه زانی له وانه یه خپوهه که به هوئی وهی که ئیستا هه موویان کوڼ خوئی
بیډه نگ کرد بی و کاتیک یه کیکیان تاک بوو یه وه ئیتر سهر له نوئی خوئی
بکاته وه به خپوه!

له سهر نه وه ریڅ که وتن که خپوهه که له قوتا بخانه بمینیتته وه هه موویان
به یانی ناماده بن بو بینینی نه گهر له وی بو نه وه که رویشکه کوړی
که رویشکه وه نه گهر له وی نه بوو یان له شوینیا ئاژهلکی تریان بیني
نه وه خپو کوړی خپوه!

نه زموونه که دروست بوو به یانی داهات بینیان که رویشکه که راستیه
ماموستا که ش کارگوزاری قوتا بخانه که ی نارد بو نه وهی له و مالانه پرسی
که له کوڼانه ته سکه که نریک بوون که کامیان که رویشکی لی ون بووه
گه راپه وه کوړی یه کی که له ماله کانی له گه لدا بوو تا که رویشکه که ی پی
بداته وه که له ژیر دهرگا به رزه که یانه وه هات بووه دهری بو کوڼانه
ته سکه که. که هه موو شه وی نه مه دووباره نه کاته وه له گه ل خوشکه
که رویشکه خپوه کانی!

بی گومان تا قیکردنه وه نرخى خوئى هه بوو به لام یه کلاکه ره وه نه بوو بیان
به لانی که مه وه تا قیکردنه وه ی تری به دوا دا نه هات پیش شه وه ی لهم
بیرو باوهره موله ق بیټ . هه روه ها به ماموستا که و ترا ژنیکی قرژ پژه هیه
لای بیره که ی ناوه پراستی گونده که دهرده که وی به دانیشتنه وه گسک نه داو
به شیوه یه کی باز نه یی به ده وری بیره که دا نه جوو لایه وه .

ئیت له گه ل هه ندیک له قوتا بییه کان ریڅ که وت که لهم ژنه خپوهش
ده ستگیر بکه ن!

ئای له و نازایه تییه !! به لام ئه ی بوچی تا قی ناکه نه وه خو له
تا قیکردنه وه ی یه که مدا به سه لامه تی گه رانه وه !؟

شه و نا شه ویڅ پاش برانی پی له بیره که ئه پروشتن به لام چاویان به ژنه
خپوه که نه ئه که وت ... ئه وان هه ر به رده وام بوون لهم ئه زموونه تا وه کو
شه ویڅ پی گه شتن . به لام کی لهم جاره پرو به پرووی لهم مه ترسییه
نه بیته وه مه رج نییه هه موو جاریک سه لامه تی تیا بیټ!

نه وه ماموستا بویره که یانه ... به لام ئه وه تا ئه ویش دوو دلله ته نها تا
سنووریک لی نی نریک ده بیته وه هه ر که زانی دوو دللی و په شوکاوییه که
هه موو نه و متمانه یه ئه پروو خینی که له دهر وونی قوتا بییه کاند ا دروستی
کردو وه خوئى دایه بهر مه ترسی و نریکتر بوویه وه ده ستی کرد به گیرفانی
داو شقارته که ی دهر هی ناو ریڅا که ی پی پوونا ک کرده وه !

چی بینی؟ پیره ژنیڅ پی وت: (ئوی هیواش کوپم با ریڅا که بو پاشا
گسک بدهم)!

کام پاشا؟ کام پینگا؟ نه مه شتیکی شاراوهی تیاپه که ترس و گومان
 نه وودوژنی؟ به لام نه وه مالیکه درگاکی کر او ته وه له وینوه هموو
 شتیک نه زانن: نه وه پیره ژنیکی عه قل تیکچوو له گونده کهدا: هیشتا بیر
 له سردانی پاشا نه کاته وه بو گونده که له یه کیک له ساله کاندایستاش
 وایر نه کاته وه که پینگا که بو پاشا گسک نه دات نه م ته نها پروداوه له
 دهرونی دا جیگیر بووه نه مه پروداویکی بی هاوتایه هموو ولات
 دهینیتیه له رزه ده بیت هموو کهس به رمالی خوئی گسک بدات و ناو
 رشینی بکات!

کهویشکه کانی پینگه ته سکه که و پیره ژنی لای بیره که نه م دووانه و له گهل
 وانه کانی ماموستا خوشه ویسته که کاریگری باشیان هه بوو له دهرونی،
 مناله کهدا ته مه نی گه شت بووه ده سالی خه ریک بوو قوتا بخانه ی
 سه رتایی ته و او بکات نه فسانه ی خپوه کانیس به به به ره هیزی
 نه پروکایه وه له لای ..

دهستی کرد به وهی که بتوانی بو خوئی نه زموونیک تاقی بکاته وه. نه مه ش
 پینشکه و تنیکی گهره یه ! هه میسه شقارته یه کی نه خسته گیرفانی -
 هه رچهنده که جگهره ی نه نه کیشا - به لام به چاوی خوئی بینی له
 پروداوی پیره ژنه کهدا شقارته رزگاری تیا بوو نیتر شوین نه م
 چارلیگه ریبه باشه کهوت هه میسه له گهل خوئی نه م چه که ی هه لئه گرت
 نه وهش یارمه تی نه دا که بیستبووی خپو له پروناکی نه ترسی خپو لای

نه و کهسه ناوهستی که پروناکی پی بیت ئیتر دلیشی ناترسی نه گهر
 بیبینی. پاش عیثا به شهقامه کانی گونده کهدا ری پی نه بری - به خو
 چواندن به پیاوان له مزگه وتدا نویژی نه کرد - وه کاتیک که ته مهنی
 گه شتووه ته ده سالی به خه یالی خوئی بووه به پیاو و به رپر سیاریتی
 کاری گرنگی له ده ستدایه ئیتر شیوا نییه واز له نویژی به کومه ل بهینی
 له گه ل پیاواندا! ههروهک دهستی کرد به مانه وه له ههندی کاتیشدا
 نه گه شته کاتر میر ده. مه گهر نه و پیاو نییه؟ ئیتر بوچی ههروهکو
 پیاوه کان شه و نخوونی ناکیشی؟!

ته مه وای ئی ده کرد که به تاریکی بگه پرته وه بو مال وه به مولگی
 خیه کاندایه تیپه ری که به هه موو گونده کهدا په رزو بلاو بوو بوونه وه هر
 ریگه یه که متر له یه ک یان دوو مولگی تیا نه بوو. وه کاتیکیش له
 ته له که نزیک نه بوویه وه نه ژنو کانی نه هاته له رزه و لی دانی دلی زیادی
 نه کرد نه یه توانی تی پیه ری نه له ترسی نه وه ی که (خیه که) بانگی
 بکات و بیوه ستینی! ناوا نه ترسا نزیک بیته وه له مولگه که تا وه کو
 نه پرشته ناوی ئیتر ده نکه شقارته یه کی نه سووتاندو نه وه ستا تا وه کو
 هه موو لاو شوین و سووچیک پیشکنی ته نانه ت له کونی کللیکه وه سهیری
 ده رگای ناشه که و شوینه کانی تری نه کرد بو زیاتر دلیا بوون... تا دلیا
 ده بوو که هیچ نییه به نیو دلیاییه وه ملی ری نه گرتنه بهر تا وه کو
 له مولگه یه کی تر نزیک نه بوویه وه ئیتر به و جوړه به رده وام نه بوو!

له ماره یه دا نیش و کاری زور سیر بوو هه ولی نه دا که پروا به خنوه کان
 نهکات هانی خوئی نه دا به تاریکی ری بپری و به مولگه ترسناکه کانداتی
 بپری... به لام له هه مان کاتیشدا نه ترسا لیان نه وه ستاو پشکنینی بو
 نه کردن و وا خوئی نیشان نه دا که له نه فسانه نه فره تییه به دووره!

نه کردن و وا خوئی نیشان نه دا که له مه ترسییانه نه گریته بهر هه ندیکیان به زدییان
 خه لکی پیان زانی که نه مه ترسییانه نه گریته بهر هه ندیکیان به زدییان
 بیا نه هاته وه هه ندیکی تریشیان پیی سه رسام بوون نه مه سه رسورمانه ش
 وای لیکرد زیاتر سه رنج بداته نه زمونده کانی ئیتر له و پوژوه ته نها
 خنویکیشی له و خنوه زورانه نه بیینی که له هه موو شوینیک ری به
 بنواره کان ده گرت.

نه نیم: چاوی به یه ک خنوه نه کهوت ... به لام له پراستی دا شه ویکیان خه ریک
 بوو هه موو نه و متمانه یه له ده ست بدات که بهم هه موو پروداوانه پوژانه
 کوی کرد بووه وه ! ته مه نی گه یشت بووه یانزه سالی له گه ل نه دمانی
 خیزانه که ی دا بانگه یشت کرا بوو بو زه ماوه ندی کچه پوره که ی.
 پیوست بوو تا نیوه شه و له وی بمینیننه وه ئینجا بگه رینه وه به لام وا
 دیار بوو که دایکی شتیکی له ماله وه به جی هیشتووه و نه یه وی بیهینی
 نه ریش هه روه کو پیاو خوئی به خشی که ههستی بهم کاره!

به لام دایکی رازی نه بوو به وه ی که به ته نها پروا به لام خو به زل زانینی
 نه ترسه ی ره وانده وه و سوور بوو له سه ر نه وه ی که به ته نها پروات و
 بیته وه.

له مانی پوورییه وه بو مانی خویمان دوو ریگا هه بوو یه کیکیان: ریگه یه کی
دریژ بوو به چوار دهوری گونده که دا نه سوو پرایه وه دوو میشیان:
ریگه یه کی کورت بوو به لام به کولانه ته سکه که دا تیئه پیری دایکیشی
هوشیاری دایه که بهم ریگا کورته دا نه پروات !!

ئهم هوشیاری دانه بهس بوو که بهو ریگایه دا بپروا لهم درهنگ کاته دا -
له گونده که دا کات به درهنگ دانه نرا پاش ئه وهی خه لکی له نویژی عیسا
دهگه پرایه وه - ههستی به ترس ئه کرد له سه ره تایی ئهم پریه به لام له گه ن
ئه وه شدا هر ئه پروا... ئیتر ترسه شاراو هه که شی له بهردهم ئازایه تییه
دهستکرده که ی دا ده رکه وت !

له سوو چیکی ماله که - هی کولانه ته سکه که - کومه لیک خشت هه بوون
ههستی کرد کاتی که نزیك ئه بیته وه جووله یه که هه یه دهنگی به یه که دا دانی
خشته کانی ئه بیست ئینجا سهیری کردن بینسی درهوشانه وه یه که
دائه گیرسی و ئه کوژیته وه له نیو کومه له خشته که دا... بویه چه که کی
دهرهینا و شقارته یه کی داگیرساند ئیتر هه موو شتیك بیدهنگ بوویه وه
درهوشانه وه که ش دیار نه ما که بوئی دانه گیرسا... شقارته که کوژیته وه ئیتر
هه مان جووله دهستی پیکرده وه.

خه ریک بوو خوڤاگری له دهست بدات که چند جاریك ئهم کاره ی دووباره
کرده وه وه هه ر جاریکیش کی بهرکیی ئه نجامی ده کرد پیکانی ته زین و
له وه زیاتر نه یئه ویرا یه که ههنگاو بنییت وه شوینی مه ترسییه که یشی
به جی نه هه یشت. کات دریژه ی کیشا بی تاقت بوو له سووتاندنی

شقارته کاندایاوه کو خه ریک بوو ته اوو بن نهینه توانی نه بپرواته پیشه وه
نه بپرواته دواوه وه نه شی نه توانی واز له سووتاندنی شقارته بهینی
نه بپرواته تی خوی گه وره ی بو هات پیاوینکی رینبوار بوو بهر وه نه و
دروناکییه هاتبوو که جار جار پی نه کرا ترسی لی نیشته بوو به ترسه وه
نزیک بوویه وه تاوه کو له کاتی داگیرساندن شقارته کهدا چاوی کهوت
بدهم و چاوی مروقیک به ترسه وه قپرانندی (جنوکه ی یان مروقی؟) بیینی
مناله که خویته ی و پیی وت: منم فلانی کوپی فلان!

پیاره که لینی نزیک بوویه وه زور سهرسام بوو نه ویش دهنکه شقارته یه کی
داگیرساندو به به زه ییه کی ناشکراوه پیی وت: کوپم خوا بت پاریزی چی
بهم نیوه شه وه تو ی هیناو ته ئیره؟!

ئیر له و کاته دا نازایه تییه ده ستکرده که ی بو گه پرایه وه و تی: من ناترسم
ره بپرواش به وه ناکم که دهر باره ی خپوه کان نه وتری لیره وه ستا بووم
به دوی نه و خپوانه دا نه گه پام که باسیان لیوه نه کری!!!

پاشتر زانی که نه وه مشکن له ناو کو مه له خشته کهدا له تاریکی دا چاویان
دروناکی نه داته وه به لام به هو ی پوناکی شقارته که وه نه چنه ژور وه وه
دروشانه وه ی چاویان دیار نامینی!!

بڈان تپه پین و گونده که ی به جی هیشت له شاردا ژیاو پو شنبیری
لراوان بوو ئیر نه فسانه ی خپوه کان بوو به مایه ی گه مه و گالته و گه پی.

به لام نه مگر نه مرو له خون و له چیرو که کانی بپرسی ... نهوا پیت نه لین
که نه فسانه ی خیره کان له دهر وونی دا قولتره له روشنبیره که ی. نهو
خیرانه ی که هاو رینه تی عه قلی منالیان کرد بو هه تا هه تاییش
ده میننه وه هاو رینه تی خه یالی نه که ن.

۷

بزوتنه وه یه کی روشنبیری

نهو چه ند پوژهی که له سی یان چوار پوژهی هه مانگی سالیکی
گونده که دا هه بوو لای گروهی خویننه ران زور جیاواز بوو وه هه میشه
یادیان ده کردنه وه تا وه کو جاریکی تر کاتی ده گه پرایه وه ...

نه م پوژانه نهو پوژانه بوون که (مام صالح) ده گه شته گونده که و
(گونیه یه کی) به سه ر شان وه بوو که پر بوو له کتیب ئیتر له بازارچه ی
گونده که دا چوار مشقی له سه ر گونیه که دائه نیشته پاش نه وه ی که
کتیبه کانی ئی خالی ده کرد وه له به رده میدا نه م کتیبانه ی ریک ده کرد که
نزیکه ی بیست یان سی ریز نه بوون به پیی نرخه کانیان یان به پیی
بابه ته کانیان!

به لام خویننه ر پی نه که نی من ئیستا باسی نه م (کتیبخانه یه ت) بو نه که م
که له سه ر زه وی را خراوه ... پیکهاته ی نه م کتیبخانه یه زامن بوو که به هاو
نرخه ی له دهر وونتا دیاری بکا ... نه مه ش کاتیک که نه ترانی هه مه جوړو

همه ناراسته یه. له و کتیبانه ش کتیبی (شوعری) تیا بوو هر وه ک نیعمی
منال و پوښن بیریانی گونده که ناوا نه مان خوینده وه که نه مه ش
(شعرییش) یه کیکه له خه سلته ته کانی عه ره به کونه کانه - هر وه ک نه و
کتیبه شیعیانیه که چیروکی نه بی زهیدیان تیا بوو - وه کو چیروکی زیر
سالم و کوله یب و چیروکه کانی زه ناتی خه لیفه و دیاب بن غانم...

هر وه ها کتیبی (مدائح) پیا هه لدان و سه رگوزه شته ی تیا بوو وه کو:
پورده و سید ئیبراهیمی ده سوقی و سهد به ده وی له گه ل بنت بیری و
سهد عه بدول قادری گه یلانی و سه عد یه تیم و ئیعلام و ناس نه وه ی که
پورید ابو له نیوان به رمه که کان و به نی عه بیاسدا...
وه له کتیبی پاله وانیتیش کتیبی شارنه نازاکه و سهد محمدی بیتال و
شارنه حه نه ی تیا بوو...

وه له کتیبی پولیسیش: شارلوك هولمزو سه نكله رو دزی به نه مه ك.
وه کتیبی پوښن بیری گشتیش: نه م کتیبانه ی تیا بوو کتیبی (التحلیة
والتغیب فی التریة و التهذیب و سوده هزرییه کان و به شی یه که می کتیبی
نحوی خوا لیخوش بوو حه مزه فه تح الله وه یا بدائع الزهور فی وقائع
الدور. جاری و اه بوو گونییه که ی مام صالح کتیبی تیا بوو که له
مه ویان ترسناکتر بوو: وه جاری و اه بوو و اړیک نه که وت که
نوسخه یه کی کتیبی عه نته رهل فهرس یان هزار شه و یه ک شه و بهینی
یان

وه نه م کتیبه ش که پیویسته به چپه و به نهینی بیخوینیته وه کتیبی نه بی
 مه عشری فه له کی له نه ستیره ناسی داو کتیبی شه مهورش له سیحر وه
 کتیبی الفرائد (الطبیة) له پزیشیکیدا نه مهش پوئی کتیب بوو له و
 کتیبانه ی که (مام صالح) بیجگه له کریاره تایبه ته کانی نه بووایه پیشانی
 که سی نه نه دا وه پیشی نه نه دان تا وه کو په یمانی ئی وه رده گرتن که سویند
 بخون به کاری نه هینن له دژی خه لکی ... هر بویه کهش و باریکی
 نه فسووناوی تایبه تی هه بوو ئیتر ئال و گوږه که ته واو ده بوو هه روه ک که
 ئیمزا له سهر پر مه ترسیتین به لئینامه ی نهینی ده کرا ...

نه م هاوړییه شمان کریاریکی تایبه تمه ند بوو له لای (مام صالح) زور باش
 نه یناسی و باشتین کتیبی بو ه لئه گرت زور به شیان مه ترسی دار بوون
 ناخر نه و هاوړییه شمان له کرینی کتیبدا به خیلی نه نه کرد هه رچه نده
 نرخه که شیان به رز بووایه ته نانه ت نه گهر نرخی یه ک دانه شیان
 بگه شتایه ته پینج قروش!

نه م کتیبه به نرخانه ش نرخیان له ملیمیکه وه دهستی پی نه کرد تا دوو
 قرش زور به که می له م سنوره تیپه ری نه کرد ته نها نه و پوله کتیبه نه بی
 که نهینی و ترسناک بوون!

نه و سی چوار پوژه ش که (مام صالح) سی تیا نه هاته گونده که وه له
 جواترین پوژه کان بوون لای نه م هاوړییه مان ... به و پارانه ی که پیی
 نه به خشران خوئی ناماده ده کرد بو نه م پوژانه وه نه گهر پاره که شی ته واو

دور به نهوا داوای له باوکی نه کرد که قرش و دوو قرش و هندی جار
پنج قرشی بداتی... نه مهش بریکی تهواو زور بوو بو نه و کاته.
نه مهنی له ده سال تپه پری نه کرد بوو وه له و گونده شدا نه و پاره یه ی که له
باوکی وه ری ده گرت به شی خه رجییه کانی نه ده کرد - هر چه نه که
پوستییه کانی له میوه و شیرینی دا بی که م و کورتی بوو مه گه نه گه
پوستییه مه ساسه یه ک لای (مام خه لیل) بکری نیتر له سه ری قه ده غه بوو
که میوه ی وشک و سیوی گه نیو بکری چونکه باوکی با شترین نه و
پوستییه نه ی نه هی نایه ماله وه که له گونده که دا هه بوون. نینجا نه و
بیچی نه نه دزی نه له ماله وه و نه له دووره وه هه روه ک که له هندی
مانی تر دا دیارده بوو...!

پنج قروش بو نه و سه رده مه که م نه بوو له گه ل نه وه شدا هه مووی نه دا به
کتیب نیتر هیچ سه یر نه بوو که (مام صالح) له ریزی کریاره باشه کاندا
دای نه نا!

نه هار پنی تری هه بوو - هه روه کو خو ی خوینه ر بوون - که کریاری (مام
صالح) بوون هه ندیکیان قوتابی قوتابخانه که بوون هه ندیکیشیان له و
گه نجان بوون که ته ویان کرد بوو یان نه وانه ی که له قوتابخانه که ده رکران
کاتی که ریش و سمیلیان دریژ بوو وه پوشتنه ریزی پیاوانه وه!
نه وانه به دریژی نه و سی پوژه هه ر له ده وری (مام صالح) بوون به پیی
توانایان کتیبیان لی نه کپی به خواستنی ناو خو یی - واته له پال مام
صالحدا له بازار چه ی گونده که دا - کتیبیان ده خوینده وه به یه ک مولیم

بېنجه له هاورنیه مان که رڼی پی نه دا به خواستنی دهره کی کتیب
بخوازی بهرام بهر به نیو قرش بو هر کتیبیک... ئینجا بوئی نه هینایه وه
نه گهر نه یو ستایه که بیکری یان نه گهر بودجه که ی به شی کرینه که ی
نه کردایه له م حاله تشدا داوای له (مام صالح) ده کرد که نه و کتیبه ی بو
پیاریزی تا جارنکی تر ده گهر پرته وه... تا نه و کاته که نه گهر پرایه وه نه میش
بری نرخی کتیبه که ی ناماده کرد بوو شایه نی باسه هه میشه نه م پیاوه
له کاتی دیاری کراوی خویدا نه گه شت!

وه پاش پوشتنی (مام صالح) نه م بزووتنه وه پوشتن بیریه نه نه پچرا نه م
کتیبانه ی که خوینه ره کان کربوویان تا ماوه یه ک له نیوان خویندا ئال و
گوپریان پی ده کردن هه تا وه کو هه موویان نه یان خویندنه وه تا نه و کاته ش
کاتی دیاری کراو نرک نه بوویه وه ئیتر چاوه پریان نه کرد... ئیتر به و
جوړه به دریزایی سال به رده وام ده بوو!

هاورنیکه مان به کتیب و به خویندنه وه له نیو پوشتن بیرانی گونده کهدا
ناوبانگی دهر کرد له بهر چاویان چند پله یه گ به رز بوویه وه هه موویان
پیشبینی داها توویه کی گه شیان لی نه کرد... چی...؟ نه ی مه گهر به و
منالییه کتیبخانه یه کی پلیتی گه وره ی نییه که پره له کتیب...؟

به لی پلیت له سهر داوای (مام صالح) نه م جوړه ی بو کتیبخانه که هه لبرارد
که پیی وتبوو ته خته مورانه و سیرگه (هه لنه هینی) به لام پلیت وا نییه.
وه ناسانیشه کات نا کاتیک به پیترول بیسپریت ئیتر سیرگه و مورانه
نرکی ناکه وی... جا له بهر نه وه ی که پیداگر بوو له سهر کتیبه کانی ئیتر

سروونکی پلینتی بو دروست کردن و سهریکی پتهویشی بو دانان
 دردها نه میش له پلینت بوو (ناسنگهر) بوی دروست کرد بهو جوره
 کتیبخانهیهکی دانا که بهردهوام گوره نهبوو هندی جار دهگهشته بیست
 دینج کتیب! شایه نی باسه تهواو عاشقی نه کتیبخانهیه بوو که له
 گونده کهدا بی وینهو تاک بو که جورهها رهنگی پوشنبیری تیا بوو. تنها
 بسخهیهکی کتیبی (بوخاری) کهم بوو بو نهوهی بیته کتیبخانهیهکی
 تراو. بهلام لهکوی نوسخهیهکی بوخاری پهیدا بکات که نهو مناله و
 تنها پیاوانی نه زهره هه یان بوو - تنها ده کهسیک هه یان بوو له
 گونده کهدا - که جیگه ی ریز بوون و پلهو پایهیهکی بهرچاویان هه بوو. که
 لای هه مو کهس دهست پوشتوو بوون ، ههروهک نهولیاکان وابوون
 بهراستی کهس له زاناکان پلهو پایهیهی بهرتر نهبوو له گونده کهدا بیجگه له
 نهولیاو دیوانهکان!!

نهوان کتیبی بوخاریان هه بوو... لای دوو پیاوی تریش له گونده کهدا: دوو
 رتار بیژواته دوو قورئان خوین... بهلام له گهل نه مه شدا نه دووانه
 دروعا و نوشتهو ههروهها سیحریشیان ده کرد...!!

جا منالی نه خوش و ژنی شییت و ژنی به سیحر ناشیرین کراو له بهر
 چاری میرده کهوی و پیاوی به ستر او (واته نهو پیاوهی که شهوی
 ماره برین سیحری لی کراوه وه پیاوهتی له دهست داوه به ستر او) هه موو
 نه مانه نه چونه لای نهو دوو پیاوهو لای نهوانه ی که سیحریان ده کرد تا
 داوای ناره زووه کانیا ن لی بکن بهرام بهر به کریهکی دیاری کراو.

نهم دوو پیاوه بهوه جیا دهکرانهوه که هه ریه که یان نوسخه یه کی له
(بوخاری) هه بوو که تنها زانایانی کوئی نه زهر له قاهره هه یان بوو.
به لام بوچی نوسخه ی بوخاری نهم هه موو گرنگییه ی هه بوو : ا : و ت پ ه و ن
بکه مه وه :

زورجار دزی له ماله کاندایا پووی نه دا پاله وانه که شی یان سه روک ژنی مال
یان بوو که که یان یه کی که له کوپه کان وه یان کوپه یان کچه خزمه تکار له ماله
دهوله مهنده کاندایا بوو ، به زوریش خه له ی دانه ویله یان ئالتوون و پاره
بوو. نه گهر خزمه تگوزار دزی بکات نه وه شتیکی ئاساییه به لام بوچی
کوپو بووک و ژنی خاوه ن مال دزی نه کات هوئی نه مهش نه گه پرایه وه بو نه و
باره ئابوورییه ی که خه رچی پوژانه ی کوپه کان یان دهرنه نه هیئا هه رچه نده
که گه وره بوونایه و ژنیان بهیئایه له پئی دایک و باوکییان هه و ژنیان
نه هیئا و باوکه کانیشیان خه رچی خوئیان و ژنه کان یانی نه کیشا تاوه کو
باوکه که ده مردو به میرات ماله که ی ده برد!

جا نه گهر کوپه که گه وره بووایه و ببوایه به گه نج ئیتر چاره ی نه نه بوو
نه گهر دزی نه کردایه که هه ر نه بوو وه کو گه نجه کانی تر پاره خه رج بکات:
نه ویش به شدار بیته له کپینی شیرینی و خواردنه وه ی چادا که به نوره و
هه ر جاره ی یه کیکیان ئاماده ی ده کرد هه روه ها نه بووایه به شدارییان
له گه ل بکات له کپینی گوشت و جگه رو گورچیله . که پیکه وه نه یان کپی
و به نهینی له کیلگه یان له مالی یه کیکیاندا نه یان خوارد چونکه نه و بپه

ههروهها له بهر نهوهش دزی دهکرد چونکه گهنج بوو لاشه ی پیویستی به خوراک بوو که به زوری نهو مالش نهو بپره پیویستییه ی له خواردن نه بوو. به لام له پوژانی یه که می هاوسه دریدا مانی گچه نهو خواردنه یان له نه ستو دهگرت له ههفته ی یه که مدا به ردهوام هه موو پوژی (شامی گه وره یان) بو دهنارد نهو شامهش (نانی نیوازه) پیک هاتبوو له مهر یان بزنیکی سهر بپراو یان نیوه ی وه مه نجه لیکی گه وره له سه وزه ی کولاو وه شله ی قه یسیش که قه یسی وشک کراو لی نه ترا به ئاو و پون و شه کر. هه موو نه مانه پيشکهش به کهس و کاری میرد نه کرا له کاتیکیشدا باشتین بری پیویستی نهو شامه گه وره یه بو بووک و زاوا ده بوو نهو (شامهش) کو مه لی کچ و ژن هه ریه که یان مه نجه لیکی هه نه گرت و له مالی باوکی بوو که وه به ره و مالی زاوا به پپیوانیکی ئاشکرا به پری ده که وتن...

وه پاش ههفته یه کیش خه لکی جیاواز بوون له ناردنی شامی گه وره و شامی بچووکدا هه ندیکیان به ردهوام هه موو ههفته یه ک شامی گه وره و هه موو پوژیکیش شامی بچووکیان دهنارد بو ماوه ی یه ک مانگ ئینجا شامی گه وره کو تایی نه هات و بو ماوه یه کی تریش شامی بچووک به ردهوام ده بوو هه ندیکیان نهو ماوه یان دریزترو هه ندیکیشیان کورت تریان ده کرده وه نه مهش به پیی باری ئابووری له لایه ک و به پیی به خیلی و دلفراوانی له لایه کی تر. نه مهش بو ماوه ی چهند سالیک له لایه ن خه لکی گونده که وه باس ده کرا!

به لوم هه موو نه مانه به یه کجاری کو تایی نه هات له گهل کو تایی هاتنی
 سانی یه که مدا ئیتر بوو که گه نجه که له گهل کهس و کاری ماله که دا
 خوار دنی هاو بهش ده بوو که به شی پیویست نه بوو بو جهسته ی... جا
 بو به پیویست بوو به دزی دشو شو براکانییه وه دزی بکات و له لای
 فروشیاری قاچ و دل و گورچیله و جگر نه مانه ی پی بکری له پروژانی
 پینج شه مهو دوو شه مه دا - نه م دوو پروژه له گونده که دا مه پرو مالاتی
 نیا سر نه پرا - ئیتر له مالی خوئی دا لئی نه ناو ناماده ی نه کردو وه وا
 خوئی پیشان نه دا که کهس و کاری بو یان ناردو وه که هندی جار گوشت
 بو یان شتیک له م ناو سکانه. وه یان به کالی هلی نه گرتن و شهو به
 نهینی سووری نه کرده وه خوئی و میرده که ی به بی ناگای نه وانی تره وه
 نه یان خوارد! ژنی خاوهن مالیش دزی نه کرد چونکه نه ویش داوکاری
 مه بو وه کو داواکانی بووک وه یان دهیویست پاره (کو بکاته وه) وه یان
 بو نه وه یارمه تی کوپه که ی بدات له ماوه ی (ده ستگیرانداری) دا که باوکی
 یارمه تی نه نه دا. هندی خاوهن مال نه م دزییانه یان ناشکرا ده کردو
 بیده نگ نه بوون. نه مانه ش که سانی ژیرو ریژدار بوون که هه ستیان به
 پیویستییه کانی منال و ژنه کانیان ده کرد نه یان زانی که داواکانیان جی
 به جی ناکه ن بو یه بیده نگ نه بوون... به لوم هه رگیز دانیان نه نه نا به م
 پیویستیانه دا بو نه وه ی که دزی پوو نه دات!
 هندیکی شان تووپه نه بوون و هه لئه چون و هه ره شه یان نه کرد وه
 پرساریان له کهس و کاری مال و خزمه تکاره کان و هندی له میوانانیش

ده کرد جا به شیوه یه کی سرووشتی هه مووشیان تومه تی دزییان رهن
ده کرده وه.

ئا لیره دا پوئی بوخاری ده هات!
ئه مانه ئه یان توانی به درو سویند به خواو به پیغه مبه ر بخون ئیتر برویان
پی ئه هینرا... وه چه ند سویندی کی تریش هه بوون که لیان نزیک
نه ئه که وتنه وه وه ئه گهر پووبه پووی ئه م سویندانه بوونایه ته وه درویان
بکر دایه ئه وا به لایان بو ئه سازاو ئیش و ئازاریان تووش ئه بوو هه رگیز له
سزای خیرای ئه م دونیا یه رزگاریان نه ئه بوو.

سویندی یه که م که که س خوئی نه ئه دا له قهره ی ئه ویش سویندی
(قورئان) بوو که که سی تومه تبار دهستی ئه خسته سه ری و چاری
ئه نووقاند سویندی ئه خوارد که ئه و ئه وه ی نه کردو وه که پرسیری له سه ر
کراوه. وه سویندی به هیزتر له سویندی قورئان سویندی (شورا) بوو
که سی تومه تبار ئه یوت: (به شورا قه سه م ئه وه م نه کردو وه) جا ئه گهر
دروئی بکر دایه ئه وا شورا ئه یگرت! ئیتر تووشی کویری و شان یان
نه خوشییه کی دریژ خایه ن ئه هات که به ئاسانی رزگاری نه ده بوو لی...!
وه به هیزتر له (شورا) ش سویند بوو به یه کی له ئه ولیا کان. وه
ئه وانیش جیاواز بوون - هه ندیکیان نه ئه توانرا که به درو سویندی پی
بخوری زور به خیرایی و ده ست به جی سزای دروزه که ی ئه دا به وه ی که
ئه هاته خه وی و ئاگاداری ئه کرده وه وه یان تووره ئه بوو لی وه به
زوریش که سی خه و بین که له خه وه ئه ستا ترساو بوو دانی به

تاوانه که پیدا نه ناو داوای لیخو شبوونی ده کرد - وه هندیکیشیان پشور
 دینر بوون ماوه یه کی که م یان زور که سی سویند خوار دوویان وازی
 نه هینا به لام ده سته برداری نه نه بوون به ئاسانی به تایبه تی نه گهر که سی
 سویند خوار دوو دهستی خستبیتته سهر گومه زی شیخ.

به لام سویندی زور به سام و ترس که ههست و بیری که سی سویند
 خوار دووی نه هینا یه لهرزه که هیچ کهس نه یئه ویرا لینی نزیك ببینته ره
 مگر که سیک که زور له راستگوویی خوئی دلنیا بی نه ویش سویندی
 بوخاری بوو ... جا هه که که سی دز دهستی نه خسته سهر بوخاری و
 چاری نه نو قاند یه کسه هه موو گیانی نه هاته لهرزه لیدانی دنی که م و
 زیادتی نه کرد وه زور به ئاشکرایی نیشانه تی ترسی پیوه دیار بوو ئیتر
 دهست به جی دانی نه نا به تاوانه که پیدا وه یان په شیمان نه بوویه وه له
 سوینده که وه ترسا ... تازه ئیتر نه وه که سیه که خوئی داوه ته بهر
 مه ترسی له م سوینده نزیك بووه ته وه ئیتر سی پوژی ته واو نه نه کرد
 تاوه کو بوخاری کاری خوئی به سهر دا جی به جی نه کرد ئیتر چهند
 پروداویکی به سهر دا نه هات. به زوریش تی که چوونی عقل و هوشی بوو که
 بهر وه مرگ یان شیتی دبرد ...!

جا بو سویندی بوخاری پی و شوینی تایبه تی هه بوو که خاوه نی کتیبی
 بوخاری نه هاته ماله دزی لی کراوه که یان بو مالی خوئی بو سویند
 خوار دینه به رامبهر به کریه کی دیاری کراو.

به لئې پړنگه ی تریش هه بوو بوؤ ناشکرا کردنی که سی دز ئه ویش پړنگه ی
 (سؤل) و پړنگه ی (فنجان) بوو: پړنگه ی (سؤل) بریتی بوو له قورییه ک پر
 ئه کرا له ئاو لووله که ی به په تیکه وه هه لئه واسرا (ساحره که ش) به ده ست
 ئه یگرت و تومه تباره کانیش به شیوه یه کی بازنه یی به چوار ده ورپییه وه
 بوون ئینجا به سهر (سؤل) دا هه ندی نزاو نوشته ی ده خویندو
 بخوردیکی تایبه تی دائه گیرساند ئینجا قورییه که ی له حبله که وه
 ئه سوورپانده وه به سهر دانیش تئواندا به ده ست ئه یله رانده وه جا ئه گهر
 قورییه که له به رامبه ر دزه که له لووکه یه وه ئاوی پرشت ئه وا به بی قسه
 تاوانبار ئه ناسرا !

به لام (فنجان) ئه وا میرد منالیکی بچوک ئه هیئرا که به ئاسانی بخه وینرئ
 فنجانیکی به ده ست وه ده گرت که شوینه واری قاوه ی پیوه بوو ئینجا
 (ساحیره که) نزاو نوشته ی به سهر دا ده خویند ئینجا فه رمانی پی ده کرد
 که سهیری بنی فنجانه که بکات بو ئه وه ی جووله ی تیا ببینی له پیاو و ژن
 - که پوئی جن بوون بو ئاماده بوون بو خزمه تکردن پیان ده و ترا
 خزمه تکاره کان - به مناله که ی ده وت فه رمان بکات که گسک بده ن و ئار
 رشین بکیه ن و کورسی ریز بکه ن ئیتر مناله که ش ئه وه ی ئه ببینی !

ئینجا به مناله که ی ئه وت که فه رمانیان پی بکا تا تاوانبار به یئن ئیتر
 مناله که پیاو یکن یان ژنیکی ئه ببینی که ئه هیئایان داوای ئی ئه کرا ئه ر
 که سه ی که ئاماده یان کردووه له کی ئه چی هه ندی جار په کسه ر مناله که

ناوی نهو کهسهی نهدا که نهیناسی... ئیتر نه مری پی ئه خرد که
خزمه تکاره کان پرون ماوه یه کی زوریش به بی هوشی نه مایه وه!
کهواته دزه که نه ناسرا که به زوریش خوئی دانی پیا نه نا بو ساحیره که
کاتی که نه یزانی فنجان نه کاته وه یان (سؤل) با نه دا!!
به لام (سؤل) و (فنجان) ههردووکیان نه نه گه شتنه نهو هیزه ی که بوخاری
پنی نه گه شت هه ر بویه بوخاری تاقه سویندی نیو سوینده کان بوو
خوزگه نه تزانی که بوونی لای یه کی که چهند گرنگ بوو بو نه م جوړه
کارو بارانه.

نه م هارپییه مان نه یه توانی نوسخه یه کی بوخاری بخاته کتیبخانه
گه ره که یه وه چونکه نهو زانا نه بوو له نه زهر وه ههروه ها (وتار بیژیش
نه بوو وه کو نهو دوو وتار بیژه به ناوبانگه ی گونده که که ناوبانگیان
هه ر کردبوو به بوخاری و به توانایان له (سیحر) کردندا به تایبه تی له
سیحری ژن و پیاو و به ستن و کردنه وه ی پیاوان و سیحز کردن له دوزمنه
گشتیه کان بو نه وه ی نه خوش و لاواز و شیت بین.. جا زوربه ی نه وانه ی
که له گونده کهدا نه ژیان له هه ر کات و شوینی کهدا سیحریان لی کرابوو!
به لام خو نه گه ر نوسخه ی بوخاری نه بوو نهوا کتیبی تر هه بوون له
کتیبخانه کهیدا که نهو ناوبانگه له دهست چووه یان بو نه گپرایه وه. نهو -
بهر منالییه ی - ناوه ندیک ی گه وره بوو له نیو مالانی گونده کهدا به تایبه تی
لای زور له ژنه کانی و ههروه ها لای گروو پی که له گه نجه کانی.

له کتیبخانه کهیدا دوو کتیب هه بوون: کتیبی نه بی مه عشه ری فه له کی و کتیبی شه مهورش بو هه ریه که یان چیروکیک هه بوو که یارمه تیاندا له بلاو کردنه وهی ناو و ناوبانگی: کتیبی نه بی مه عشه ر سه باره ت به نه ستیره ناسی بوو له چهند به شیک پیک هاتبوو به شیک تاییه تی باسی به ختی جیاوازی له دایک بووانی هه موو مانگ و وهرزو پوژیک ده کرد وه به شیکیشی تاییه ت بوو به به خته جیاوازه کانه وه که هه لئه گوژرا له ناوی که سه که و ناوی دایکی و ناوی نه و مانگهی که لئی له دایک بووه. کو نه کرانه وه و به پیی خه ملاندنی (جه مهل) نه ویش نه و ژماردنه ناسراوه بوو که هه ندی له ریساناسانی میژوو به کاریان نه هیئا: نه لف یه کسان بوو به یه ک. باء یه کسان بوو به دوو جیم یه کسان بوو به سی به و جوژه به شوین یه کدا: (ابجد هوز. حطی. کلمن. سعفض. قرشت....) جا ده یه م پیت طاء ژماره ده نه بوو ئینجا یا بیست بوو کافیش سی تا کو تایی نه مهش که قاف سه د بوو ئینجا پا دوو سه دوو... ئیتر به و جوژه - به پیی نه وهی که له یادمه - نه م خه ملاندنهش له زمانی عیبری کونه وه وه رگیراوه.

ئینجا نه م کتیبه به شیک تیا بوو که که سی داواکاری (به خت) چاوی نه نوو قاند و ئینجا په نجهی نه خسته سه ر نه و په ریه ی که ژماره ی په رش و بلاوی تیا بوو نه و ژماره یهش که په نجهی نه وی نه که وته سه ر ژماره ی لاپه ره یه ک بوو له به شیکدا که به ختی پابردوو ئیستا و داها تووی نه وی تیا بوو هه روه ک زانیاری ده رباره ی خه سه له ت و په وشت و

خوشه ویسته کانی هرشتیک که په یوهندی به ووهه بوو تیای بوو ه روهما
 نهوش که پیویست بوو بیكات و نهوش که پیویست نه بوو... هتد.
 به لام کتیبی شه مهرش زوریک له نزاو نوشته وینهی گسکده ری تیا بوو
 وه کومه لی له خه سله تی بخورد که هندیکیان خوشه ویستیان نه هیناو
 هندیکیشیان خوشه بختی وه هندیکیشان که پییه وه بجیته لای
 کار به دهستان ئیتر خاوه نه که ی به ریزه وه داواکارییه کانی جی به جی
 ده کران. گه نجان و ژنانی گونده که بهم دوو کتیبه یان زانی ئیتر هه موویان
 به به رده وامی پروویان نه کرده ئه م هاوری بچوو که مان نه مهش له بهر چند
 هزیکی زور بوو!

له وانهش نه و کریی وهرنه نه گرت به رامبه ر نه و خزمه ته ی که پیشکه شی
 نه کردو له بهر منالیشی که نه پرشته هه موو مالیکه وه و ژنان و کچان به بی
 هیچ شهرمیک چاویان پیی نه کهوت وه نه و پرسپاران هه نه نه وروژا وه ک
 نه وه ی که که سیکی گه وره له گه لیاندا دابنیشتایی وه له و هوکارانهش:
 ژنان و کچان به بی هیچ شهرمیک به بی هیچ ترسیک باسی نهینی و
 نلره زوه کانی خویان بو ئه م کوپه نه گپرایه وه که هیشتا پیی نه گه یشتوه
 وه ته مه نیشی هی نه وه نه بوو که شهرمی لی بکری نه م جوړه شتانهش له
 بهرونی زوربه ی گه نجاندا بوو که زوربه ی کاره کانیان نهینی بوون!

کاتی که نه چوه قوتا بخانه ئیتر زوریک داواکاری له چهند مالیکه وه
 به دست ده گه شت هندیکیشیان که سیکیان ده نارد به شوینی دا تا

بیهینیتته وه بو ماله وه به تایبته تی پاش نه وهی که هه موویان زانیان
سه رقالی نه کارانه یه.

شایه نی باسه که ههستی به چیژیک سی سیر نه کرد به هوئی نه داواکارییه
زورانه وه بوئی و هه موو ده رگاگان له سه ر پشت بوون بوئی. نه و زور منال
بوو هیشتا ههستی سیکیسی تیا نه ورووژا بوو وه په روه رده ی مالی
جوړیک له شهرم و ریزی پی به خشی بوو ته نانه ت نه گهر جوړیک له م
هه سته شی بوورویایه... به لام سه باره ت به جوانی هه ست ناسک بوو وه
نه م سهردان و چاوپیکه وتنانه ش زوربه یان ده رباره ی خوشه ویستی و
هوکاره کانی بوو که نه م هه سته کویره ی نه میان ناو نه دا ئیتر هزی به م
سهردان و چاوپیکه وتنانه ده کرد که تام و چیژیک سی سیری تیا بوو!

نه وهی شایه نی باسه و پیویسته دانی پیدا بنین نه وه بوو که سه رپیچی
نه نه کرد له ناموژگارییه کانی (مام صالح) سدا وه نه و متمانه ی پی نه کرد
بویه کتیبه ترسناکه کی پی نه دا هه رگیز به گوئی گه نجیکی نه نه کرد که
بیویستایه کچیکی داپوشراو یان نافره تیکی پاریزگار فریو بدات وه
هه رگیز به گوئی ناره زوویه کی نه نه کرد که زیانی بویت بو که سانی ترو
تالکردنی هاوسه ر. به لکو وه لامی نامه ی خوشه ویستی نیوان هاوسه ران و
که سینی ژن ته لاقدرای نه دایه وه بو نه وهی بگاته وه به ژنه که ی و
هه روه ها نه و گه نه جی که بیهوی بچیتته پیشه وه بو خوازینی!
به لام زانیی به خت به پیی زانیاری کتیبه گه وره که ی شتیکی تیا نه بوو که
قه ده غه بیته له وهی که نه ستیره کان ناشکرایان نه کرد!

له م پروانه وه پازی بوو له خوئی له کتیبخانه که ی و له پویشنبرییه
فراوانه که ی و هروه ها له ناوبانگه که وره که یشی ا

وه کتیبکی تریش که ته نیا یه ک نسخه ی له گونده که دا هه بوو هی
کوپیکی تر بوو که به ته من له و گوره تر بوو نه م کتیبه ش به ناوات بوو
به دهستی بهینی ئیتر پیی مه شخه لی پویشنبری و ناوبانگی له هه موو
گونده که دا بلاوده بوو یه وه به لام نه م تاکه کتیبه به رده وام له پیرو هوشی دا
بوو وه ریگه په کیش نه بوو بو به دهست هی نانی.

نه گره نه م کتیبه نسخه ی تری هه بوو یه نه وا به پاره نه ی کپی و داوای له
(مام صالح) ده کرد بوئی بهینی به هر نرخیک بوو یه. به لام زور به داخه وه
به دهست و خه تی پیغه مبه ر سلیمان (علیه السلام) نوو سربوو وه
سلیمانیش مردوو وه وادیار بوو نه و - په حمه تی خوای لی بییت - ته نها
یه ک نسخه ی له م کتیبه نووسی بوو هر نه و نسخه یه ی که که وتوو ته
دهستی نه م گه نجه نریکه ی که پیاوئیکی مه غریبی بوئی هی نابوو که پاش
نه وه نه گه پرایه وه و نه ش نه گه پرایه وه!

که به دوو پیوانه ی ته واو له گه نم پیی فروشتبوو که زور هه ولی دا بوو
تا نه و دوو پیوانه یه له کوگای دانه ویله که بدزی نه مه سه ره پای نه و
پارانه ی که باوکی پیی دابوو که نه م نرخه ش شیاووی نه م کتیبه ده گمه ن و
به نرخه بوو!

نه م کتیبه ش کتیبی (کنوز) بوو!

هموو نه وهی له سهر زهوی دا هابه له ساروهت و سامان و گاهوسر ناکانه
 دهیه کی پیکهاتهی که نزی ژیر زهوی ... به لام نهم گاهنجیداله (کلسون)
 گه مارو درابوو تهنا به کوشتنی نیچیریک دهکرانه وه که به زوی
 که له شیر سیحر لی کراو بوو یان سهگ بوون وه یان خزمه تکاری جلی
 بوون وه نه مانهش تهنا له پئی چهند نازموونیکه وه گیانیاں دهرده چوو.

له کاتیکدا که (مه غریب) بییه کان له م بواره دا تایبه تمه ند بوون لیتز
 نیردراویان یه که له دوا ی یه که نه نارد بو گونده که - گونده که ش پر بوو له
 گه نجینه ی ژیر زهوی - که نزیکی تیا بوو به دریزی نیوان کلیسا که و
 دیره که دریز بوو بوویه وه نهم دیره ش له په نای چیا که دا بوو که
 به پرو به ره که ی به دریزی زیاتر له پینج کیلومه تر ده بوو که هه مووی پر
 بوو له گه نجینه ی هه مه رنگ. مالی باپیریشی له باوکییه وه که نزیکی تیا
 بوو که جاریکیان خریک بوو پیی بگن نه گهر بخوری کابرا مه غریبیه که
 ته واو نه بووایه هه میشه ش بخوره که پیش ته واو بوونی کاره که ته واو
 ده بوو پیویستی به پاره یه کی زور هه بوو تا بخوری له ولاته دووره کانه وه
 بو بهینی که ریگاش پر مه ترسی بوو.

جا نه گهر سه لامه تی له چارهیدا بووایه نه گه پرایه وه نه گهر نا نه و نه و
 پاره کانیشیان نه دایه دست خوا. وه هه میشه ش نه نه گه پرایه وه مه گهر
 که می بخوری تری بهینایه ته وه که دووباره ته واو ده بوویه وه .. ۱۱

نهم گه نجینه یه ش که له مالی باپیری بوو گه مارو درابوو نیچیره که شی
 که له شیریک بوو ریگه ی دهرهینانه که ی ناوا بوو که ساحیره که له

سوچینکی تاریکی دا دابنیشی و بخوریکیش له بهر ده میا بی له سه ز
 بخوره که ش (جامینکی) مس هه بی ئینجا (سیحری) ده کردو جامه که ش
 هه نه فپی له م سوچ بو نه و سوچ ئینجا نه که و ته خواره وه ئیتر له و
 کاته دا زه وی درزی ده بردو که له شیره که ش ده رنه هات و بالی نه ته کاندو
 نه ی قوقاند ئیتر چوار دیواری ماله که نه هاته له رزه و خهریک بوو بکه وی
 به سه ر نه وانه ی که تیایا بوون... له و کاته شدا کومه لیک پیایوی چه ک
 به ده ست ناماده ده بوون له کاتی که سا حیره که خهریکی سیحر بوو به
 نوشته و به بخور نه مانیش ته قه یان له که له شیره که دا ده کرد جا نه گه ر بیان
 پینکایه نه وا گه نجینه که نه کرایه وه وه نه گه ر نه شیان پینکایه نه وا ژیانیان
 بوو به پرووی مه ترسی ده بوویه وه .

جاریکیان هه موو نه م قوناغانه ته واو بوون بیجگه له هه نگاوی کو تایی .
 چه ند پیایویک سویندیان خوارد که جامه که فپی و زه ویش درزی بردو
 که له شیریشیان بینی هاته ده ره وه وه بیستیان که قوقاندی ئیتر
 نیشانه یان تی گرتبوو به لام بخوره که ته واو بوو بوو کوژا بوویه وه ئیتر
 شوینه که تاریک بوو بوو جا نه گه ر سا حیره که ناوی خوی نه بردایه نه وا
 هه موویان ده مردن چونکه خو یان نه بوونه ته له وه !

ئیت پیاره که ش پوشت تا بخور بهینی به رده وام تا نه مپروش چاره پینی نه و
 یان (مه غریبیه کی) تر نه که ن!

ئای به س نه گه ر نه م کتیبه ی ده ست نه که وت ئیتر هه موو شتی له ژیانیا
 نه گوپردرا به لام نه و که سه ی که نه م کتیبه ی هه بوو زور پشت و چاوچنو ک

بوو کتیبه کهش سهرچاوهی سامانیکی خه یالی هریو دهر بوو هرچهند که سامانه که بنپر کرابوو چونکه بخوری پیویست دست نانه کهوت هر نه بوو مه غریبیه که به پئی هلدیپران و پر مه ترسیدار بیت و بیهینی... نام کورهش که کتیبه کهی هه بوو به رده وام چاوه پئی نه کرد هه روه که به به رده وامی هندی نه زمونی گونجاوی کتیبه کهشی تاقی نه کرده و، تاوه کو به یه که جگاری نه که پرانهی ته و او بوو به ره و دونه یای نازاد و په هاو بی کوټ پوشت له وی گه نجینه کانی به بی نوشته و سیحر نه دوزریتته وه نه بخور به کار نه هینی و نه کتیب نیستا نه و چیژ له م دنیا جوان و په هایه ده با وه چیژ له م گه نجینه گرانبه هاو به نرخانه ده بات... ۱۱۱

به لام مناله که رازی بوو به کتیبه کانی به رده وام به کپاریکی دلسوزی مام صالح مایه وه به ره به ره کتیبخانه کهی بوو به سهرچاوهی بزوتنه وه یه کی پوشنبیری به رده وام به وهی که کو مه لیک کتیبی گرانبه های تیا کو بوو یه وه به دریزایی سال نه خواستران. به لام له دوو سالی کو تایی مانه وهی له گونده که دا پیشکه وتنیکی گوره له کتیبخانه که یدا پووی دا که به خه یالی که سدا نه نه هات!

نه مهش له کو تایی جهنگی گورهی رابردوودا بوو که له قوتا بخانه دا ماموستایه کی گه نج هه بوو ههستی نیشتمانی هه بوو نه مه له کاتیکیشدا که باوکی مناله که نه ندای لیژنه ی حیزبی نیشتمانی بوو وه هاو به شیش بوو له پوژنامه یه کی پوژانه دا وه مالیشیان شوینی کو بوو نه وهی پیاوه

ئەبەدەتە ئۆزىگە كەفە گۆنەدە كەو مامۇستا گەنچە كە بوو كە ھاوڕێیەتییەكى
پەتەوى لە گەل باوكى مەنە كەدا ھەبوو.

لەم كۆبوونەوانە ئۆزىگە چەندىن باس دەكرا ھەندىكىيان مەنە كە بەشدارى
ئۆزىگە كەردن و ھەندىكىشان نەئىنى بوون كە كەس پىسى نەئەزانىن وە
ھەمىشە ئەم ناوانەى بەرگوى ئەكەوت: (عەبباس ئەفەندى) و (شىخ
عبدالعزيز جاویش) و (موحەممەد فەرىد) و (ئەنوەر پاشاى توركى) و
(تەلەت) و (رەئوف) خۆى و كەشتىيەكەى (حەمىدىيە) كە دۆزەخى
ئۆزىگە بەرچاوى ھاوپەيمانەكان! وە ھەروەكو ئەفسانە جەنگەكانى
ئەگىردرانەو!

ھەستى گۆنەدە كە ھەمووى بەرەو توركىا بوو كە دەولەتى خەلافەت بوو
ئۆزى ھاوپەيمانەكان كە نوینەرى (كوفر) بوون و بەر بەرەكانى دەولەتى
ئۆزىگە دەكرد!

وا ديار بوو كە ھەستىكى ديارى كراو ھەيە ئەشاردرايەو ئەو ئۆزىگە
ئۆزىگە لە يادە بەو مەنەئىيەى پىشبینى شتىكى ئەكرد - لەم پىاوانە -
شتىكى پەنھان و ناديار بەلام ھەر شتىك پوو ئەداو تەواو. ئەو
كۆبوونەوانەى كە بە نەئىنى لەمەلى ئەماندا ئەگىران و دەرگاكان دائەخران
و بەچرپە قسەيان ئەكرد شتىكى نادياريان ئەخستە مېشكى ئەمەو كە
نەئى ئەزانى چىيە.

ورده ورده لە گەل گەورەكاندا بەشدارى دەكرد بەھوى ئەو شەو كە
گەشتبوو پۆلى چوارەمى سەرەتايى ئىتر زورجار لە برى باوى پوژنامەى

ده خوینده وه که ژماره یه کی زور له مالیاندا ناماده ده بوون بو گوی ئی گرتنی. به هوئی نه مه و سه رکه وتنی له قوتا بخانه دا سه رنجی ماموستا که ی بو خوئی راکیشا بو وه له وانه عه ره بییه کاندای زور زیره ک بوو... به شری نه مه وه دوو کتیبی گه وره ی دابه لاه به لام به لای مناله که شه وه نه م دوو کتیبه شتیکی ترن جیان له کتیبخانه گه وره که ی نه و به و مه موو فره ره نگییه وه. یه کیکیان دیوانی پیاویک بوو ناوی (سابت جه رجاوخی) بوو نه وی تریشیان کتیبیکی میژوویی به و نوو سه ره که ی موحه ممه د به گ خه زه ری بوو که وینه ی عه بیاسی دووهم له پی شه کییه که ییدا بوو که به شان و بالی سه ره رییه کانی دا هه لی نه دا.

دیوانی یه که م هونراوه ی نیشتمان پهروه ری له خو ده گرت مناله که ئیستا نه زانی که نه م هونراوانه له لوتکه ی لاوازی و ساده ییدا بوون. به لام له و کاته دا له چاو نه مدها نه م هونراوانه موعجیزه ی موعجیزه بوون باشترینی برکه کانی ئی له بهر ده کرد وه کو:

اسلك بنی مناہج السادات

وتخلقن بأشرف العادات

یان:

احسن إلى الناس تستعبد قلوبهم
فطالما استعبد الإنسان إحسان

یان: نو نه سبه عی عدوانی ناموژگاری کوره کهی نه کات و نه لی: (دهست به مال و سامانه وه بگره چونکه مال و سامان نامرزی ریزدارانه پشتیوانه بوکات و هیزی نایینه،

ره خوشه ویستی نیوان براینه و پشت و په نایه بو پروداوه کانی زه مانه...) تاوه کو کوتایی که هیچ په یوه نندیه کیشی پییه وه نه بوو ته نها و ته نها قسه یه ک بوو له بهری ده کرد.

له م دیوانه شدا چهند قسه یه کی به دی ده کرد که ناوی گیانی نیشتمان په روهری نه دا له ناخی دا نه و گیانه ی که کهش و باری نه و خیزانه هه لی ساند بوو که تیایدا نه ژیا هه روه ها نه و کهش و باره گشتییه ش که پر بوو له ته زوی کاره بایی شاراوه و ناماده ی ته قاننده وه بوو. نیستاش چهند برگه یه کی له یاده وه کو:

وطنی عزیز لا اروم سواه

مه ما تسورت تا عدا میناه!

امسی واحطوا من عناه علی نطی

یبدی نشیده للحلا معناه!

لے کوتا ییشدا:

ما ثابت الجرجاوی قال مؤرخا

وطنی عزیز لا اروم سواه!

نرخى ئەم دیوانه له بهر چاوى دا زیادى کرد کاتى که زانى خاوه نه کهى
زیندانی سیاسیه وه ئەم دیوانهش بو ئەو کاته سه رچاوه بوو بو حوکم
به سهر دادان به حوکمه عورفیه کان.

کتیبه میژووییه کهش زور خوشه ویست بوو له ناخى دا که خاوه نه کهى
له کو تایی پیشه کییه کهیدا نووسی بووی:

(له وانیه جاریکی تر ئەم کتیبه چاپ نه کریته وه تا ئەو کاتهى که ئەم
پرگانهى تیا بسپرنه وه) مه به سستی ئەو پرگانه بوو که به شان و بالی (خدیو
عه بباس حلمى دووه مى) دا هه لئه دا.

که واته دوو کتیبه ده گمه ن و به نرخ له بهر ده سستی دان پیکهاته یه کی
نیشتمان پهروه ریان تیدایه که دهروونه تینووه کهى ئەم تامه زروى ئەم
خورا که یه جا له بهر ئەوهى که به لای ئەمه وه ئەم دوو کتیبه هاو وینه یان
نه بوو وه خاوه نه که شیان دهست بهرداریان نه ئەبوو ئیتر به شیوازیکى تر
پاریزگاری ئی کردن. لهو چهند ساله ی پابردووی خویندنیدا چهندین
په ره ی سپی کو کردبووه وه ئیتر یه ک ده فته رى گه وره له په ره ی سپی پیک
هینابوو به لام قه لهم و پاندان ئەوه بهرده وام ده سستی ئەکه وتن... ئیتر زور
به ئارامى و تیکوشانه وه دیر به دیری ئەم دیوانه ی له ده فته ره کهیدا
نووسییه وه وه پیشه کی کتیبه میژووییه که شى نووسییه وه که جاریکی
تر چاپ نه ئەکرایه وه تا وه کو ئەو پرگانه ی تیا نه مینی!

ئەو ئەمپرو سهرسامه به خووی که چون توانی هه سستی بهم کاره وه له وه
سه یرتر هه موو دیوانه کهى دیر به دیر له بهر کردبوو که تا چهند سالیکی

دواتریش هر له یادی بوو! وه کاتیکیش که به گونده کهدا نه پوشت و باسی پاریزراوه تازه کانی نه کرد بو هاوړیکانی و شانازی نه کردو نه یوت که نه مه هونراوهی که سیکی زیندووی نه م پوژگارهی که س باوه پری پی نه نه کرد... چه نکه شیعر تایبه تمه ندیی که عه ربییه به دانیشتوانه یه که مینه کانی جه زیره ی عه ربییه وه وه که سیش پاش نه وان ناتوانی یه ک دیر شیعر بنووسی.

نه وان نه وه یان نه نه زانی که شاعیرانی تری زیندوو هه ن و ناوی یه کیکیان شهوقی و نه وی تریشیان حافظ بوو - به لام مناله که ماموستا گه وره که ی نه مه ی پی راگه یان دبوو - نیتر که سیک نه بوو به رپه رچی نه وه نه داته وه که بانگه شه ی بو ده کرد که باوه ر پیگردنیشی ئاسان نه بوو!

جا له بهر نه وه ی که نه و زور سوور بوو له سهر به راست چه سپاندنی بانگه شه که ی نیتر گره ویان کرد که ئارام بگرن تاوه کو هندی که س له قاهره وه بیته وه له وان ه ی که له زانیانی نه زهره وه فی ر دهن وه یان که سیک قوتابی خان ه ی زانسته (دار العلوم) وه یان که سیک که قوتابی مافه نیتر نه و کاته گونده که راپه رینیکی گه وره ی نه انجامداوه که راپرسی بکه ن سه باره ت به م کیشه ترسنا که تاوه کو بگه نه بریاریکی درووست!

به لام نه و زور دنیا بوو که له م سهرده مه دا که سانیک هه ن که شیعره په خشان دهنوسن هه روه ک که له کتیبه کانداه یخوینیتته وه به لگه شی له سهر ؛ وونی شیعر نه م دیوانه و نه وه ی که ماموستا که ی پی و تبوو دهر باره ی شهوقی و حافظ. وه به لگه شی له سهر په خشان نه و پارچه

په خشانه بوو که له تاقي کردنه و هدا بویان هاتبووه که خودی ماموستا که ی خوی داینا بوو: (سهیری حوشر بکه ده بینی ملی دریزه و سهری لاکیشه بویهش و درووست کراون تاوه کو له گهل لاشه یدا هوسهنگ بن...) نه مهش باشرین په خشانه! وه ده سترکردنی مروقیکی هاوچه رخیسه! ئینجا پاشتریش بیستی که نه و پیاوهی له مه لبه نی زانست نه خوینی و له پشووی هاویناندا دیته وه له مزگه و ته کاندا و تار نه داو و تاره کهش له دانانی خویه تی و له کتیبه وه ده ری ناهینی. به لام بو نه مه یان گومانی هه بوو هه رچه ند که خزم و کهس و کاری سویندیان ده خوارد له سهر درووستی نه م موعجیزه یه و بینویانه که (له میشکی خویه وه دائه ریژی) وه هیچ له کتیبه و ناهینی!

وه کاتیکیش که فوو به که په نادا کرا بو شوړشی گه وره ی میسری ئیتر نه م ماموستایه له به رامبه ریزه کانی قوتابیان وه ستاو و تارکی ناگرینی نیشتمان په روه ریپانه ی بو دان وه پیشی وتن: قوتابخانه تا کاتیکی دیاری نه کراو داده خری چونکه نه و هاوړیکانی بو کارکردن دپرون له م شوړشه دا که نه مهش نه رکی هه موو مروقیکه!

وه موعجیزه ش پووی دا که هندی جار گومانی لی ده کردو هندی جاریش باوه ری پی دهینا: موعجیزه کهش له سهر دهستی نه و پووی دا که به جوش و خروشی شوړش گیرانه وه ده نه چوو و تاری نه نووسی و چند دیره شیعیکی تیده کرد - وای نه زانی که به کیش و سه روان به لام بی سه رو بهر بوون له مزگه و ته کاندا نه یخویندنه وه ئیتر هه موویان

لوویان بهم شوپشه پیروزه دا ده کرد تا وایان لی هات هموویان گوئیان بو
هر هوتافیکی شوپش ده گرت هرچند نه و منالیکی بچوک بوو ته مهنی
نه گه شتبووه ده سالی!
ره ناوی پیرزی نه و کاتهش سه عد زه غلول بوو...

۸

یاسای دزه کان

مناله که توانی زال بیت به سهر نه فسانه ی خیوه کاندای و به کووچه و کولانه
پنچا و پیچه کانی گونده کهدا به بی ترس یان به شیوه نی نیمچه ترس ری
بکات به لام نهی نه توانی خوئی به سهر نه و ترس و بیمه دا زال بکات که
بالی کیشابوو به سهر ناخی دا له و کاتانه دا که پروبه پرووی نه و گیانداره
به هیزو ترسناکه ده بوویه وه ... که ناوی هر حور بوو!
له گهل نه وه شدا هر حور پرووی خوش بوو له گه لی کاتی که به بهردهم
ماله که ی دا تی نه پهری و نه پوست بو مالی با پیری وه ژنه که شی که
همیشه له بهردهم ده رگا کراوه ی ماله که یاندا دائه نیشته و چاودیری
هاتووچو که رانی ده کرد به لام پیاوه که ی له سهر (شوسته ی) دهره وه ی
ماله که دائه نیشته و به زوری تیلاکه ی و هندی جاریش گالوکیکی
به دهسته وه ده گرت. له گهل نه وه شدا ژنی نه م پیاوه چاوی بو نه نوو قاندو

نه خه نيبه وه بوی و بانگی نه کرد بو لای خوئی به لام نه و هر له هر حور
نه ترسا به رده وام پرفیشی له ژنه که بوو نه نانه ت پاش نه وهی که که میک
که ورهش بوو توانی بیر بکانه وه

جا نه م هر حوره دز بوو به لام تاقه دزی گونده که نه بوو به لام ته نها نه و
له نیو هم موویاندا هوکاری ترس و بیمی بوو و که ناواته خواز بوو
پرو به پرووی شهیتان بیته وه نه که نه به پوژ نه به شه و چاوی به م پیاوه
بکه وی.

ژنه که ی هر حور خه لکی گونده که نه بوو به لکو له بنه پرتدا (قهره ج) بوو
که به گنجی عاشقی هر حور بوو بوو (نیتر پفاند بووی) هر وه که خه لکی
گونده که له ده می ژنه عاشقه کانه وه ناوا باسیان نه کرد پاشتریش ماره ی
کرد بوو. نه م ژنه عاشقی بوو بوو چونکه نه و یه کی که بووه له جهر به زه کان
(کوپانی شه و) هر وه که دزه نه گریسه کانیا ن ناوا ناو نه نا نه وانه ی که
له کوشتن سلیمان نه نه کرده وه نه وانه ی که له سه رچلیه کانیا ندا کوشتنیا ن
کرد بووه خوشه یان . نه م ژنه سی کچی لی بوو هر ه موویان وه کو
دایکیان په روره ده ده کران ناو بانگی تایبه تیان فپی بوو نیتر ماله که و
همو نه وانه ی تیای بوون بوو بوونه سه رچاوه ی ترسی نه و دایکانه ی که
کوپری گنجیان هه بوو وه بو نه و ژنانه ش که نه م ماله بیزراوه می رده کانیا ن
لی نه پفاندن | نه م ماله ش زبرایه کی هه بوو که نه وه یه کی ته واو له م
که وره تر بوو به لام نه م گنج بوو وه په یوه ندیشی به م ماله وه هه بوو وه
همو و خیزانه که ش به ترس و بیمه وه باسی نه م په یوه ندییه یان ده کرد

مناله کهش هر نه مهی بیستبوو سه بارهت به دروستی کاره که هیچی نه نه زانی نه و وا بیرى نه کرده وه که نه ماله به راستی گه نجه کان دهر فینیت و جاریکی تریش نایه نه دهر وه. جا له بهر نه وهی که نه ماله برایه ی خوش نه ویست ئیتر هه میشه خه می نه وهی ئی نیشتبوو له م لانه نه فره تییه!
 پاشتر راستییه که ی زانی. وه نه ماله زانینه شی بیجگه له رق و کینه هیچی تری زیاد نه کرد بو پالی ترس و بیمه که ی... ئیتر به و جوړه به رده وام خوئی به دوور ده گرت له م لانه ترسناکه... تا وه کو گونده که ی له ته مه نی هره کار ییدا به جی هیشت... به لام تا ئیستاش دهرک به شتیکی شاراهه نه کات هر که به لای نه ماله دا تی نه په ری!

حه رحور به ته نها هر نه وه له گونده کهدا نه بوو.. به لکو دزی کردن له گونده کهدا پیشه یه کی دان پیا نراو بوو له زور به ی کاتدا! پیشه یه ک بوو که پیشینه و ریوره سمی خوئی هه بوو به لکو یاسای زانراوی لای هه موویان هه بوو. ئینجا نه مه ش بواریکی کراوه بوو بو گه نجانی هه موو چینیک -
 ته نانه ت کوپانی خاوه ن سه رمایه کانیش نه وانیه که پییان ناوتری له بهر نه وه دزی نه کهن تا بزین - به لکو نه مه سه رشیتیه ک بوو که گه نج هر که پییده گه شت پیاده ی ده کرد بو دهر خستنی نه وه هیزه شاراهه یه که له لاشه یدا هه بوو که بیجگه له م چالاکیه قیزه ونه ی شه وه هیچی تری نه بوو تا هیزی خوئی پی دهر بخا. زور به ی نه مانه په یوه ندییان به پیشه نگی دزه کانه وه ده کرد - کوپانی شه و. سه ر چله کان. پیا وه کان که

ناره زوومندی نهو سهر چلیانه بوون که نه یان بیست نهو سهر چلییهی
که کهس لیئی نارازی نه بوو به لکو مایه ی سهر سورمان بوو له بری نارازی
بوون (نهمه ش پاشماوه ی داب و نه ریتی عه ره به ده شتییه کان بوو که له
ژینگه ی میسریشدا پیئی خوئی داکوتی بوو که سهر چلی و مالپرین به
پاله وانیتی و نازایه تی دائه نرا)!

تایبه تمندی نه م پیپر نه وه بوو که شتی به ده ست هاتوویان به ش
نه نه کرد ، بو نه وه دهر نه نه چون که دزی بکن به لکو دهر نه چون بو
نه انجامدانی سهر پرویی جا نه گهر پیشه نگه که یان شتیکی به سهر بهاتایه
نهوا به شه که ی خوئیان به جی نه هیشت بو پیشه نگ یان نه یاندا به
که سه ی که که سیکی زورداری خیزانه که ی ریگره له به رده میدا که به شدار
بیت وه یان نه یاندا به و که سه ی که زیندانی بوو یان نهو که سه ی که له
پووداویکی پیشووتردا بریندار بوو بوو . ئیتر به رده وام به شه که ی بو که س
و کاری نه نیردا که نه م به خیوی کرد بوون تا وه کو نه گه رایه وه بو
نه انجامدانی کاره به رزو به نامووسه که ی!

نهمه ش یه کیک بوو له یاسای دزه کان... یاسایه کی تریش (پیاو بو پیاو)
بوو پراقه ی نه م ده قهش واته مالیک نابریت که پیاوی تیا نه بی یان پیاوی
پهک که وته ی تیا بی... وه نهو دزه ی که مالی بیوه ژن یان که سی
پهک که وته ی نه بری نهو دزیکی (پیسکه) بوو هاو پیکانی و خه لکی
گونده که هه مووی رقیان لیئی بوو له کاتیکدا دزه گه وره کان نهوانه بوون

که مائی که سانی به هیژو خاوهن سه رمایه یان ده بری نه وانه ی که جیی
 ریژی هه مووانن و نه وانه ی که به سام و هه یبه تن له لای هه مووان!
 یاسایه کی تری دزه کان نه وه بو که گونده که یان بهش کردبوو هر به شیک
 تایبته بوو به پیشه نگیک یان تاکیک ، بو پیشه نگیکی تر نه بو که دست
 دریزی بکاته سهر به شی تایبته ی هاوریکی نه گه رنا بو به رپه رچ دانه وه ی
 نه م سووکایه تییه خوین ده ریژرا تاوه کو نه م شهرمه زارییه بسپریتته وه که
 بوو بوویه دهنگو لای هه مووان که نرخ ی نه و پیشه نگیه یان نه و دزه
 گه وره یه نه له گونده که و نه له گونده کانی ده ورو به ردا نه نه ما!
 هندی جار دزیک یان پیشه نگیک سه رانه ی له هندی خه لک وهرنه گرت له
 به رامبه ر پاریزگارویه کی ته واو له هه موو دزییه ک جا هر که یه کیکی تر
 دست دریزی بکر دایه ته سهر نه و که سه ی که چیژ له م پاریزگارویه ده با
 نه وا دست دریزی بوو بو پاریزگارویه که و بو خاوه نه که ی که ده بوو شته
 دزرا وه که به بی (شیرینی) بگیژیتته وه یان خوینی نه پژانده بو چاک کردنه وه
 شهره ف و ریژی ! جا نه م شیرینی زور کاریکی سه یر بوو: کاتیک که دزی
 له مالنیک یان له کیلگه یه ک ده کرا که مه رو مالآت یان نامیری ناودیری
 نه دزرا که ناوی زهوی و زاری پی نه دیرا له پروژانی بی ناویدا. وه له سه دا
 نه وه دی نه م دزیانه ش هه وائی نه گه یه نرایه لای کوپخای گونده که به
 هه مان شیوه ی رووداوه کانی کوشتن نه ویش بویه ناگادار نه کرایه وه
 تاوه کو له رییه وه له بری دزی پاریزگارییان بو دابنری. وه یان هه وال
 نه درایه ی بنکه ی پولیس وه زور به که میش هه لده که وت که که سیکی

هه نځه له تار کارى دزيبه که بگه يه نيته پوليس نيتر نهو شتهى که لىنى
 دزرا بوو بو هه تا هه تايى له ده ستي نه چوو! به زورى رنځگای به کارهاتوو
 نهو بو که به يانى نه بو ويه وه نيتر هه موو گونده که نه يانزاني که مالى فلان
 کهس يان کينځه کهى دزرا وه... فلانه کهسى گونده که يان دزه کاني گوندى
 دراوسى دزيويانه هه مووشيان ناسراو بوون. وه بو هه ر تا قمينک له دزه کان
 (سه رکړده يه کيان) هه بوو که پياوړک بوو له ماله وه داده نيشت دزرا وه کاني
 دابهش ده کرد به بى نه وهى به شدارى بکات له سه ر چلبيه کهدا وه به شى
 ديارى کراوى خوښى هه بوو...

جا کهسى خاوه ن شته دزرا وه که نه چوو بو مالى نه م سه رکړده يه وه
 پرسيارى لى نه کرد: شته که لاي تو به؟! جا نه گهر له لاي نهو بو وايه زور به
 دلنيايى و بى ترس به به لى وه لاسى نه ديه وه. وه نه گهر لاي نه م نه بو وايه
 نهوا به خاوه ن شته کهى نهوت لاي فلانه کهس - سه رکړده يه کى تر - يان
 نه يوت (شته که ونى ون بووه) واته تيا چووه و هيچ رنځگه چاره يه کيش
 سوودى نييه... زور به کهسى دزه کان نه ترسان که مهرو مالاته که سه ر
 بېرن و به گوشتى بيفروشن يان شته دزرا وه که بفروشن به تا قمينکى تر
 له شوينکى دور تا له نه ستوى بگرى مه گهر بو يان پوون ببوايه ته وه که
 بوارى شار د نه وهى لاي خو يان که مه...

نه گهر سه رکړده که بيوتايه: شته کهى لايه يان له سنوورى تاي به تيبه کاني
 نه ودايه نيتر ده ست نه کرا به رنځکه وتن له سه ر (شيرينيه که) واته نهو
 کرنيه ي که خاوه نى شته که نهيدا بو نه وهى دزرا وه کهى بو بگير نيته وه.

که به زوریش نیوهی نرخه که ی بوو پیکهاتنه که ش له ویوه دهستی پی
 نه کرد که سه کرده که بپی ویستراوی نهوت نیتراوخن شته که به
 دامووییه وه وه لآمی نه دایه وه به هووی زوری سه پاندنه که وه له وانه شه له م
 سته م لیکردنه شدا بیوتایه که نهو که سیکی هه ژاره و شایه نی به زه ییه ا
 به زوریش نه م پارانه وه یه کاریگری هه بوو له سه ر پیکهاتنه که و نیترا
 که مینک شیرینییه که ی دانه به زانند... نه مه نه گهر سه ری بگرتایه بو ی...
 به لام نه گهر سه رکه و توو نه بووایه نه پروشت و (پاسپیړکی) بو ده نارد که
 نه یوانی شیرینییه که که م بکاته وه وه بیانووی سه ر کرده که ش نه وه بوو
 که نه یوت نه م کاره هی خووی نییه به لکو ته نها (پاسپیړراوی چاکه یه)
 له وه لامیشدا هه همیشه نه مه یان دهوت: (نا فلانه که س هه موو شتی به ده ست
 تو یه وه نیمه ش ناسراوین) نا له م جوړه دهر برینانه تا وه کو کوتایی نه هات
 به وه ی که کریکه بدن و دزرا وه که ش بگیړنه وه وه به دلنیا ییه وه
 نه یانگیړایه وه جا شه ره فمه ندی - به لئی به پراستی شه ره فمه ندی - نه مه ی
 جی به جی ده کرد له یاسای دزه کاند ا

وه نه گهر شته دزرا وه که بگیړد رایه وه پاش پیدانی شیرینی یان به خشش
 نه وایاسای دزه کان فرمانی دهر ده کرد که نه وه ی گیړد رایه ته وه نه وای
 پاریزگاریان لی نه کرد له دزینیکی تر شه ره فمه ندی پی نه نه دا به دوو جار
 دزینی شتیکی! جاری وای هه بوو نه م پاریزگاری کردنه ش تایبه تی ده بوو وه
 جاری وه هاش هه بوو که گشتگیر ده بوو. یه که میان واتای و ابو که تا قمه که
 یان دزه که جاریکی تر نه نه گه رایه وه بو دزینی شته گیړد رایه که. به لام

دووه میان واتای و ابوو که ئیتر ئه پاریزی له هه موو دزه کانی تر وه دهست
دریژیش بو سهر ئه مه به دهست دریژی ئه زانی بو سهر نامووسی!

به لام ئه گهر خاوهن شته که ریگا یاساییه کانی تری بگرتایه ته بهر ئه وا
ئاغا بنکه ی بو ئاگادار ئه کرده وه - چونکه ئیتر که سیکی تر به شهرف
بوو ...! - ئا له م کاته دا کاره که کو تایی ئه هات دزرا وه کهش ون ده بوو وه
خاوهنی شته دزرا وه کهش ئه بووایه خو ی ئاماده بکات بو دزییه کی تر که
کهس پاریزگاری ئی نه ئه کرد ... مه گهر چی چاوی بکه وتایه به که سیکی به
ئاگای خاوهن مال یان پاسه وانیک ی له خواترس ... که ئه مانهش زور کهم
بوون ...!

مال برین یان کیلگه برین هه میشه بو دزی نه بوو به لکو ئه کرا بو تو له
سه ندنه وه بی ت ، کهسی نه گریس هی رشی ئه کرده سهر ماله کهو سکی
مه پرو مالاته که ی هه لئه دپی وه یان به (شیشیک) سی ژه راوی یان پاک ناو
سکی ئاژه له کانی کون ئه کرد بو ئه وه ی تو له له خاوه نه که یان بکاته وه نه ک
بو دزینیان وه یان هی رشی ده بردو ئامیره کانی ئاودانی تی ک ئه شکاندو
ئه سووتاند وه یان چه وزو کیلگه کانی تی ک ئه دا له پینا و تو له دا ...
ئا له م بارانه دا بواری (شیرینی) نه بوو به لکو ته نها تو له به تو له بوو .. که
زور به ی کات ئه مهش پووی ئه دا وه یان زور به جوانی کیلگه و مه پرو
مالاته که ی نه گپرایه وه بو دزه که! - وه زور به ی دزه کانیش کیلگه و مه پرو

مالاتييان هه بوو نه وه بي گومان ماليشيان هه بوو - وه يان بو ي دائه نيشت تا به هه نامرازيك بيت بيكوژيت... وه زور به دهگمه نيش بنكه لهه پرووداوه ناگادار دهكرايه وه بو به دوا داچوون كه نوينه رو پزيشكي شهرعي ناماده ده بوو كاتي كه كاره كه دهكرا وه گونده كه ش نه هاته له رزين به ناماده بووني په پرسه كان.... وه نه مهش زور به كه مي نه گه شته نه نجام چونكه به زوري كه سي به رامبه ر ديار نه بوو... نه مهش يان به هو ي ترسه وه بوو له بكه ري كاره كه وه يان خو يان و ايان ده ويست تا وه كو به ته نها كاري له گه ندا بكن تا دهسته و سان نه بن له تو له سه ندنه وه ي خو يان چونكه ته نها كه سي لاوازو بي ده سه لات په ناي نه برده بهر حوكمه ت!

نا لهم جو ره پروودا وانه شدا كوشتن پرو ي نه دا بو تو له سه ندنه وه... نه م پروودا وانه ش هه ميشه دووباره نه بوونه وه وه ناگريشيان نه وه دوا ي نه وه به ميرات ده مايه وه وا ريك ده كه وت پياويك بكوژري كه يه ك كو پي بچووكي هه بي نيتر به رده وام دا يكي و خه لكي گونده كه چيروكي باوكه كوژرا وه كه يان نه دا به گو يي دا تا وه كو ناماده ي تو له سه ندنه وه ده بوو ته نها به وه ي كه پشتي به هي زي بازو ي نه به ست لهم كاته شدا بو كوژرا وه كه پرسه نه گي پر درا نه گه ر نا نه وا كه س و كاره كه ي شهر مه زار بوون له گونده كه دا و سه ريان به رز نه نه كرده وه تا تو له نه سيننه وه.

وه به زوريش وا ريك نه كه وت كه تاواني كوشتن پرو ي نه دا تا وه كو ناغا چند پوژيك پيش نه وه ناماده گي نه بوو.

وه خه نکیش وا نه م پرنکه و تنانه ی لیک نه دایه وه که له م کاره دا نهینیه کی
دیار هیه... جا هه موو جاری ناغا به رپرس نییه نه له تاوانی کوشتن و
نه له ناماده کردنی شایهت و کهسانی کیسه چونکه نه و نه له پیش نه له
پاشی نه م پووداوانه به چند پوژیک ناماده نه بووه.

دوو پووداو له پووداوه ترسناکه کان هیشتا له خه یال و یادگاری
مناله که دان:

یه که میان: نه و پوژه بوو کاتی که پووری و میرده که ی و مناله کانی له خه و
ههستان بینیان هه موو ناژه له کانیان سکیان دهره اتوووه یان هه ناویان
دهره اتوووه وه یان مادده یه کی ژه هراوی کراوه به ناو سکیاندا...

وه له م پووداوه شدا دلره قییه کی قیزه ون به دهر نه که وت نه تبینی نه م چوار
پییانه به هوئی نازاریکی کوشنده وه نه تلانه وه هیچ تاوانیکیان نه بوو ته نها
نه وه نه بی که سیکی نه گریسی ناپاک ویستوو یه تی به م توله رسوایه
توله ی خوئی له خاوه نه که یان بکاته وه!

نه وه ی که له یادییه تی نوینه رو پزیشکی قیته رنه ری ناماده بوون هه وئی
دا که نه م ناژه لانه به پیی توانا پزگار بکات به لام نائومید بوو ته نها
گویره که یه کی بچووک نه بی که ناوسکی شوورد ئیتر ژیا له کاتی که دا هه موو
ناژه له کانی تر پاش هاوارو تلانه وه تیا چون که فرمیسی به چاوی
مروقتا نه هینا.

ٺهه چاره پيان (جهڪيم) سه چاوهي ترس و بيم نه بوو به لڪو خه لڪي وا
ههستي نه ڪرد ڪه نهو په يامبهري سوڙو ميهره بانبييه ته نانهت بو
ٺاڙه لانيش!

به لام پروداوي دوو هم نهو نه ييبيني بوو به لام چيرو ڪه ڪهي بيستبوو ڪه
دهيه ها جار نه گيڙدرايه وه... بوو بوويه قسهو باسي گونده ڪه به ڙن و
پياو و منالييه وه ، موچرڪهي به جهستهي دا نه هيئا به لام هر نامادهي
چيرو ڪه ڪه نه بوو وه خه ياليشي به ترس و له رزه وه شوين ديمه ڪاني
ده ڪه وت! نهو پروداوهش سي گهنج بوون يه ڪيڪيان ڪچي ماميڪي خوي
هيئا بوو پاشان مامي ويستبووي به زور ڪچه ڪهي پي ته لاق بدات (به لام
پازي نه بوو) ئيتر له دادگاي شهرعي به زور داوايه ڪي له سهر تو مار
ڪردبوو. پوڙيڪ له پوڙي دانيشتنه ڪان نهو گهجه پوشتبوو بو دادگا - له
به ندر - دوو براكه شي له گه لدا بوو بوون ، نيوان گونده ڪه و به ندره ريش به
ڪينگهي سهوز دا پوشراره پيگه ڪهش ته نگه لانه بو نه وانهي ڪه به سهر
ٺاڙه له وه پيگه ڪه ده پرن ڪه هي ليني ڪي راست بوو به نيو گڙو گيا به رزه ڪاندا
ڪه سي پيادهي تيا ديار نه بوو مه گهر زور له نزيڪه وه نه بيت.

سي براكه زو له خه وهستان چونڪه هه ڙار بوون و ٺاڙه پيان نه بوو به پي
پيگه ڪه پيان له گونده ڪه وه بو شار نه پري دريڙي پيگه ڪهش نزيڪه هي ده
ڪيلومه تريڪ ده بوو بوويه هر ده بوو زو وهستن و پيش ٺاڙه ل سواره ڪان
تا زو له ڪاتي ديار ڪراودا بگه نه جي... ڪاتي ديار ڪراو پيش
خوره لاتن بوو به جوڙيڪ ڪه نه پوشتنه دادگا و هيشتا ده رگا ڪاني والا

نه کرابوون له بهرامبه ریدا دانه نیشتن داوایان لی نه کرا که بچنه ژورده وه.
 نه مهش همووی به هوئی ترسیانه وه بوو له دادگا... جا باشت و ابوون
 که پیش کاتی دانیشتن له وی بن به چند کاتر میړیک!

مامه خوینر پیره که یان به مهی زانی ئیتر پیش نه وان هه سستا دوو که سی
 نه گریسی له گه لدا بوو به کرئی گرتبوون و بو نه مه به ستهش پر چهک
 بوون له نیوهی پیگه دا دانیشتن بو نه سی برا داماره بی ترسیش بوون
 له هاتووچو که رانی نازهل سوار چونکه نه وان درهنگ ده گه شتن.

له کاتی تیپه پر بوونی براکاندا دوو نه گریسه که لیان هاتنه دست و
 خه نجریان کرد به سکی دووانیانداو یه کسه که وتن سیهه میش به ناگا
 هات و یه کسه بوئی دهرچوو سی که سیش که وتبوونه دواي نه ویش له
 تاو ترس هاواری نه کردو که سیش له کیلگانه دا نییه بیت به هانایانه وه
 تا له کوتاییدا دستگیریان کردو بردیانه ناو کیلگهی پاقله وه که به
 نزیکي بالای پیاویک بهرز بوو دوو برا برینداره که ی تریشیان پراکیشاو
 دووریان خستنه وه له پیگهی هاتووچو له وی به یه کجاری کوشتنیان برای
 سیهه میش هر سهیری نه کردو نه یه توانی هاواریش بکات.

ئینجا سه ره ی نه و هات له مامه درنده که ی به جوړیک ده پارایه وه که ناسنی
 نرم ده کرد پیی دهوت: مامه گیان بو نه مکوژی.؟ چ تاوانیکم به رانبهرت
 کردووه...؟! نایا دوو براکه م بهس نییه.؟! ناحه زه که ی خوئت کوشتن ئیتر
 نازادم که. دایکم ته نیایه و منیش دواي دوو براکه م خوئی و مناله

بچووکه کهی که کوری براکه ته به خویوان نه کهم له بهر خاتری خوا نازادم
 که لهم پرووداوه شت بیده نگ نه بم سویندت بو نه خوم!
 به لام مامی پیاو کوژ گوئی به هه موو نه مانه نه دا ترسا نه گهر نازادی بکا
 شکاتی نه م و دوو هاوړیکه ی بکات....

نه شوترا: برای سینه میان بو ماوه ی نیو ساعات به رده وام نه پارایه وه
 مامیشی نه رم نه نه بوو.... ئینجا دوو نه گریسه که بهر بوونه دامای
 سینه میش تاوانباره کان کاری خویان کردو بو ی دهرچوون.... سی
 لاشه که ش مانه وه و که س هیچی له باره یانه وه نه نه زانی تا پوژ ته واو بوو
 براکانیش نه گه پانه وه بو لای دایکه چاوه پرووانه که یان. به یانی بوویه وه و
 ئیواره ی پوژی دووه میش داهات و نه ویش گهر متر له سکل چاوه ری
 بوو... بو پوژی سینه م بو ن بلاو بوویه وه دهنگو و دهنگ و باسیش داکه وت
 تا دهنگ و باس گه شته مامه نه گریسه که یان ئیتر به سهر دهم و چاوه
 نه گریسه که یا که وت...

خوای گهره بی ناگا نییه له تاوانباران لیکوئینه وه له گه لیاندا دهستی پی
 کرد... نه شوترا که بریکاری لیکوئهر هندی جار له تاو په روشی دا
 ئیشه که ی له یاد نه نه ما ته نانه ت ئاواتی نه خواست که برای چواره م نه م
 هله بقوزیته وه و له بهرچاوه لیکوئهره که دا هیرش بکاته سهر مامه
 دپنده که ی و خراپتری پی بکردایه تاوه کو له لیکوئینه وه که یدا بینوسیایه
 که نه مه له باروودوخی شیتی دا پووی داوه چونکه سی براکه ی تری

سكيان ھەلدېراوھ! ناو سكيان پەرت پەرت كراوھ وھ مامە تاوانبارە
 دېرەقەكەشى لە بەردەمىدايەو تاوانە قىزەونەكەى ياد ئەخاتەوھ...!
 بەلام ساواكە نەينەتوانى ئەم ھەولە بدات. خوزگە خەيالى كۈندەكە شەرە
 بووايە كە بريكارەكە وینەى ئەكیشا يان خوزگە بريكارەكە ئەوھى ئەكرد
 كە خەيالى گۈندەكە دەربارەى تاوانە قىزەونەكە ھەيانبوو. ئىتر ئەو ھەر
 كە چىروكەكەى ئەبىست يەكسەر ئەم ئاواتەى دەخواست.

ئاواتى ئەخواست ئاى خوزگە براى چوارەم چەقۆكەى دەرنەھىناو سكى
 مامە دېرندەكەى ھەئەدېرى... لەكەل ئەوھشدا ئەيزانى كە ئەمە پووى
 نەداوھو پوويشى نەئەدا بەلام ھەمىشە خەيالى بەم ئاواتەوھ چىروكەكەى
 تەواو دەكرد!!

۹

كۆكردنەوھى چەك

گۈندەكە لە ترسانا لە خەو پاپەپرى بەھووى حىللەى ئەسپ و تەق و ھوپرى
 چەك و دەنگى پىيى سەربازانەوھ ھەموو كىلگەو زەوييەكانيان داپوشى
 بوو بە ژاوه ژاوه و دەنگە دەنگ قسەو باسيان دەكرد ئەم ژمارە زورۇ قىپو
 ھۆرە شىوازىكى جياواز بوو لە سەردانەكانى تىرى سەربازەكان.
 يەكەم كەس كە بەم ھەوالەى زانى ئەوانە بوون كە كاريان ھەبوو زوو لە
 بەرە بەياندا لە خەو پائەپەرىن تا گۈندەكە بەجى بەيلىن و بەرەو كىلگەكان

بکونه پری... نه مانه سهربازه کان پریان پی گرتن که هموو زه وییه کانی گونده که یان داگیر کردبوو به گوریس و زنجیر کو تیان کردن کردنیان به بارمته به لای خویانه وه تا وه کو نه گه پینه وه وه ه وال بدنه گونده که و پلانه که یان لی تیا، بدن تا له کاتی خه ودا هیرش بکونه سهر خه لکی.

خودی پلانه که یان جی به جی کرد له گهل نه وانهی که به ره و کیلگه کان که و تبوونه پری ده ستیان بردبوونه دواوه ده میشتیان به ستبوون به جو ری نه یان نه توانی نه قسه و نه هاوار بکن ئینجا هه موویان له سه یاره یه کدا بران بو (مالی ناغا) که زوو له خه وه هستینرا له ژوریک له ژوره کانی ماله که ی دا به ند کران تا وه کو پینج شیخه که ی گونده که ش ناماده بن که سهربازه کان له ماله وه ده ریان هینابوون نه وه ی به خه لکه که ی تر کرابوو به وانیش کرا...

هه موو گونده که له ترسانا له خه وه هستا چونکه حیلله ی نه سپ و خره ی چهک و چریه چری قسه نه چوو هه موو ریگا و هه موو مالیکه وه خه لکه که راچله کی و دلیان پر بوو له ترس و بیم.

چی؟ چی؟

نه مه هه لمه تیک بوو بو کو کردنه وه ی چهک؟!

هه لمه تیکی دوو سهد سهربازی بوو نه فسهریک ری نوینی نه کردن که به لینی به ده سه لات دابوو به کو کردنه وه ی چهک له هه موو گونده کانی به ریوه بریتیدا وه نه هم ریگا ترسناکه ی هه لبراردبوو بو نه وه ی پیی دست به کاره که ی بکات نه گونده که وه نه ناغا و نه شیخه کان نه یان نه زانی که

ویستی چیه تا پاش نه وهی که به دهیه ها که سیان لی دهست به سهر کران که پینج شیخی گونده که شیان تیا بوو هه موویان دهستیان به گوریس به سترابوو نه یاندا له قاچ و دهستیان به بی نه وهی که بزائن چیان نه وی لییان تنها نه وه نه بی که حوکمهت لی رهیه و حوکمهت نه و نه کات نه وانهی له سهردهمی حوکمی تورکی دا ژیان تا نیستا هه ندیکیان هه نه ژین.

دهسه لات فرمانیکی سهریازی ده رکرد بوو بو کو کردنه وهی چه ک فرمانی جی به جی کردنیش گه یه نرایه پیاوانی کارگیری نه مانیش جی به جی کردنه که یان گه یانده ناغایانی گونده که وه کو هه همیشه نیتر ژماره یه ک پارچه چه ک کو کرایه وه هه روه ک که هه موو جاری له م جوړه فرمانانه دا به و جوړه کو ده کرایه وه که به شیوه یه کی ناسایی بریکی که له دهستی گوندنشینه کاندا هه بوو.

بو نه وه راستی باروودوخه که پروون بیست پیویسته بزائین که چه ک له گونده که دا به دهست دوو گرووپه وه بوو: گرووپه یه که م خاوهن کیلگه و مه پرو مالآت بوون که پاسه وانی تایبه تیان هه بوو پاسه وانیان له سهرهوت و سامانیان ده کردن دهیان پاراستن له دزه کان گرووپه دوو همیشه نه و دزه زورانه بوون که نه مه پیشه یان بوو - به و هه موو مه ترسییانه وه که تیایدا بوو - له پریه وه کارو ژیانیان پی ده گوزه را.

که می چهک له دهستی خاوهن کیلگه و مهرو مالآتهکان واتای زیادبوونی
تاوان و دهست دریژی کردنه سهر مال کیلگه و مهرو مالآتیاں بوو بهلام
که می چهک له دهستی دزهکاندا واتای دامالینیاں بوو له هندی هوکاری
بژیوی که بو خویان له ژیاندا هلیان بژاردبوو!

که واته هردوو گرووپه که پیداگر بوون له سهر دهست گرتن به چهکه وه.
جا ناغای گونده که به هوئی نه وهی که هم له گرووپی دووم نه ترساو
به رژه و هندی تایبه تیشی له گه لیاندا هه بوو ئیتر هه موو جاری ته له که به سهر
گرووپی یه که مدا ده ته قا!

به لام فرمانه کان به توندو تیژی به ریوه نه چوون وه به پیی فرمانه
فرمییه کانیش نه بوو به لکو به پیی خوو و داب و نه ریت بوو ناغا ریک
دهیزانی که چند پارچه چهک له ههر مالیکدا هیه وه جووری چه که که ش
چییه جا ههر کاتی حوکمهت داوای کوکردنه وهی چهکی بکردایه نه وا ریک
نه کهوت له گهل هندی له وانهی که چهکیان هیه تا چه که کونه کان بهینن
جا بو نه وهی کاره که ش ناشکرا نه بی هندی چهکی تازهیشیاں تیکه ل
نه کرد ئینجا وه کو کوتا هه ولی ناغا که ههر نه مهی پی کوکرا بیته وه
نه نیردران بو دهسه لات.

جا نه مهش به خو پایی نه نه کرا بیگومان بو ههر شتیك نرخیک هیه بو ههر
خزمه تیکدا له لادی دا به رانبه ریک هیه جا ههر که دهسه لات نیازی بووایه
هیز بنیری نه وا نه فسه ریک سهر په رشتیاری کاره که ی نه کرد که سی
سهره کیش ناغا بوو که ههر به نامارزه یه کی هه موو شتیك ته واو ده بوو.

قاونتييهکي گهوره به گوشتي (قاز) و هندی له کهله شير و مريشک و کوتر له گهل هندی شتي تر بهس بوو بو پيک و پيک کردنی هموو شتي!
به لام نهه ريگه نوييه له داهينانی نهه نهفسه ره بليمه ته بوو که به ليني به دهسه لات دابوو به شيويهکي راسته قينه چهک له هموو گونده کانی سر به بهر نوو بهرنتي کو بکاته وه نيتر نهه شيوازه داهينراوه کت و پرهي گرتبووه بهر که له جهرگه ي تاريخي دا ترس و بيبي خسته گونده که وه.

نه گهر نينه وه بو لای پينج شيخه که که دهستيان له دواوه به ستر بوو دهه و چاويشيان نووسينرابوو به ديواره که وه به بي نهوه ي بزنان که چيان لي داوا نه کري له کاره کانی حوکمهت که له سهري راهاتبوون جار نا جار يک نه نجاميان نهه دا وه کو کوکردنه وه خه لکی به بيگاري بو چاککردنه وه پرده کان و لبردنی کرم له کيلگه گشتييه کاندا وه يان بو کوشتنی کولله تياياندا به بي نهوه ي کرنی له سهه وه ربگرن چونکه کريکانيان - نه گهر بو شيان دابين بکرايه - نه پوشت بو گيرفانی تر په نجه موريان له سهه کاغه ز پی نه کرا به بي نهوه ي بزنان که چييه نه پوشتن و وایان نه زانی بزگاريان بووه نهه پاش نهوه ي که له ماله وه خوار دنیان له گهل خوياندا نهه نينا به درنيزايي بيگارييه که که هندی جار زيادو هندی جار که می نه کرد! نهه جارهيان کهس داوای کاره داواکراوه که ي لي نه کردن به لکو قامچی داوای لي کردن که به دهستی سهه ربازه کانه وه بوو پشتي نه ته زانندن

نه پرو وه کو پوژه کانی تر نییه به لکو سزایه کی به چیژه که ناتوانن
وه لامیش بدهنه وه چونکه بهند کراون !

نینجا دهستیان کرد به تهقه کردن که گیزهی گولله نه هات به سهر
سهریانه وه نه مانهش که گیرابوون پاسه وانه کانی شهو و نهو خه لکانه
بوون که له سهر زهوی و زارو ریگا کانی گونده که دهستگیر کرابوون
به جوړی که حهوشه ی مالی ناغایان پر کردبوو!

نه تهقه کردنهش بو ترساندن و تیگدانی بیرو هوش و شله ژاندنیان
بوو... له کاتیگدا که نه ترسه گه وره یه بالی به سهر دا کی شابوون خه ریک
بوو عه قلیان له دست بدهن فرمان کرا به سهر هه ریه که له شیخه کاندا که
(لیستیگ) ناوی دوو سهد سه روک خیزانی تیا بنووسیگ له وانهی که له

گونده کهدا چه کیان هه یه وه جوړی نهو چه کهش دیاری بکن که هه یانه!
تا نیستا نه وهنده عه قل و هوشیان پی ما بوو که ناوه کان بنووسن وه هه
که ساتیک نه وهستا بو نه وهی بیری بکه ویته وه نهوا قامچی به سهر پشت و
لاشانی دا دانه باری نیتر ژماردنه که ی زیادی نه کردو هه روکو شیگ ناوی
نه نووسی ! نیشه که تهواو بوو هه سهر گروبانیکت نه بینی و لیستیگی
دوو سهد خیزانی پی بوو که چه کیان هه یه وه له بهرام بهر هه ناویک
جوړی چه که کهش نووسرا بوو که سه روک خیزانه که هه یبوو.

پیوستمان به وه نییه که بلین: که نه لیسته چون بوو وه چند له گه ل
واقیعدا یه کانگیر بوو جا شیخی پر شق کراو به قامچی و هه ره شه
لیکراو به مهرگ به تهقه کردن به سهری دا له م باروودوخه دا داوای نی

ناکری که پشکنین بکا... به لام نه توانین له وه دننیا بین یه کیک له پیاوه ترسناکه کان ناوی له لیسته کهدا نه بوو له گهل نه وه شدا ناوی هه ندیک نووسرابوو که له چه توونه بچوو که کان بوون هیچ دهسه لات و توانایه کیان نه بوو له گونده کهدا!

نه م قوناغه کوتایی هات هر پینج شیخه که وه ستابوون و له تاو ماندویتی و ترس و نازار زمانیان دهرهینابوو... به لام ناغا هر له سه ره تای کاره که خوئی و که رامه تی کرپییه وه نه و دانابوو... هر که چاوی سووری بینی ئیتر به دواي نامرازیکا گهرا بو پازی کردنی دهسه لاتداران نه زمونه دوورو دریزه کهی و زیره کییه مهیدانییه کهی توانای به سر کارووباره کاندایینوینی کرد!

ئینجا قوناغی دووه دهستی پیکرد سه ربازه کان به خویمان و پاسه وانه کانی گونده که وه که دهستیان به ستیوون پوشتنه دهره وه به گونده کهدا نه یانگه پاندن و پرسیاریان ئی نه کردن بو نه وهی ماله کانینان پی پیشان بدن و له دهرگا بدن و سه روک خیزانه کان بانگ بکن پیداگریان نه کرد له سر ناماده بوونی گه وره ترین کهسیان له ته مه ندا هر که کومه ئی کهسیان ناماده ده کرد یه کسر نه یانبردن بو مالی ناغا....

له ویش پیش نه وهی پرسیاریان ئی بکری و وه لام بداته وه چیان به شیخ و پاسه وانه کان کرد بوو به وانیشان ده کرد پاش نه وهی که تیر لیدانیان نه کردن و نه یانترساندن و سووکایه تیان پیده کردن ئیتر به پی لیسته که داوای چه که کانینان ئی ده کردن.

جا نه گهر وا پړیک که وتایه که نه و پارچه یه ی داوایان کردووه لای
 که سیکیان بووایه نه واهستی به پزگار بوون ده کردو پړی پی نه درا که
 بپروا بیهینی... به لام نه و خووی وه لامی نه نه دایه وه به لکو یه کیک له
 کوپه کانی یان نه دمامیکی خیزانه که یان بانگ نه کردو نه واهووی نه بینی و
 نینجا نه ویشیان نه دایه بهر بوکس و پاله قه و پاشان داوای لی نه کرا بپروا
 پارچه چه کی داواکراو بیهینی نیتر به پراکردن نه پروشت تا بیهینی نیتر
 به راوردیان نه کرد له گهل لیسته که داو که وه کو یه که نه بوون نیتر خووی و
 کوپه که ی یان که سه نریکه که یان نازاد نه کردن و به هووی نه و لیدانه زوره و
 به هووی ترسی زوریان نه وه بهرچاویان تاریک بوو بوو پروناکیان نه نه بینی
 نیتر که س و کاره که ده ستیان نه کرد به چاره سه ری برین و
 ناوساوییه کانی به زهیت و دهرمانی نارام به خش!

به لام نه گهر وا پړیک که وتایه نه و چه که ی که هیه تی جیاوازه له گهل
 لیسته که دا وه یان هرچه کی نه بووایه نه واهوارو مال ویرانی بو نه و...
 نه و دووباره به هووی نکولی کردنییه وه نه درایه وه بهر بوکس و پاله قه یان
 دانی نه نا به چه کیکی تر دا جیا له چه کی داواکراو نیتر له م باره شدا نه و
 چه که ی نه هینا که هیه تی و بهر ده وام به و ترس و نازاره وه داوایان له
 چه که که ی تریش نه کرد که شیخ نووسی بووی!
 نیتر له م کاته دا داماره ناچار نه بوو که دان بنی به وه شدا که نییه تی و
 داوای کات بکات تا له چه شارگه یه کی دور بیهینی... له م پریگه
 پیدانه شدا کوپه کانی و که س و کاری نه گهران به دوای چه کیکدا وه کو

چه کی لیسته که وه ها بیت تاوه کو هر چونیک بیت بیکرن نه گهر له
گونده که دا دهستیان نه که وتایه به خیرایی سواری ولاغه کانیاں نه بوون بو
نه وهی له گونده کانی ده ورو بهر پهیدای بکن سه بارزه کانیش پریان پی
نه دان که بچنه دهره وه بهو بیانوهی که چه که کانیاں لای کهس و کاریان
له و گوندانهی تر وه دنیاش بوون لیان چونکه سه روک خیزانه کانیاں
له لایه ن بارمه بوون وه سزایه کی سهختیان نه دان تاوه کو دینه وه!

وه کاتیکیش که پارچهی داواکراویان نه دوزییه وه نرخه که یان نه دا به
خاوه نه که ی هرچند بهرز بووایه. هندیکی زوریان نه هم هله یان
قوسته وه و نرخی پارچهی داواکراویان بهرز نه کرده وه ههروهک زوریکی
تريشيان سنگ فراوانيان ئاشکرا نه بوو بو پزگارکردنی لیقه و ماوان
هه رزان ترين نرخيان داوا نه کرد.

له و کاته دا نه فسه ره بلیمه ته که پی نه که نی و سهیری پارچه چه که کانی
نه کرد که پاش نکولی کردنیش ناماده نه کران نه مه شی نه گه پرانده وه بو
بلیمه تییه بی وینه که ی خوی که پینوینی کرد باشترین ریگه هه لبریری.

له کوتایی پوژدا چه که کوکراوه کان کومه ل کومه ل پولین نه کران نه مانه
تفنگ و نه مانه ش ساچمه زهنگ و نه مانه ش ده مانچه و نه مانه ش
شمشیر و نه مانه ش چه قوی گه وره و وه هر (مارکه یه کیش) له م جورانه به
جیا ریک خرابوون. نه فسه ره گه وره که ش به ئاسووده یی و وه کو که له شیر

بالی فش کردبووه وه سه یزی ئه م لادییه نه فره تیانه ی ئه کرد بو ئه م
سه رکه وتنه گه وره یه ی....

هر مالیک له ماله کانی گونده که ماته مینییه کی بیدهنگی تیا بوو ئه وه
سه ری شکاوه و ئه وه شیان شان و بالی کوتراوه ئه وه یان پیستی بریندار
بووه و ئه وه شیان قاچ و قوی بریندار بووه.... ژن و منالیش ئه هاتن و
ئه چوون و زهیت و جه وه نه ی ئاوی گهرم و ساردیان ئه هیناو
برینداره کانیان چاره سه ر ئه کرد.

زوریک له خه لکی گونده که مهرو مالآت و خواردنی مناله کانی و ئالتونی
ژنه کانیان فروشت تاوه کو ئه و پارچه چه که بکرن که پییان و ترا بوو
هه یانه له کاتی کهدا که له ژیاناندا چه کیشیان هه لئه گرتبوو.

ئه مانه ش کو مه لی خه لکی هه ژار بوون که شیخه کان ژماره که یان پی ته و او
کردبوون تا ترس له سه ر خویمان لابه ن به کاره که یان ئه گهر نا ئه مانه نه
وه که نه گریسه کان هیزیان هه بوو نه وه که ده و له مه نده کانیس پله و
پایه....!!!

زیاتر له چاره که سه ده یه که به سه ر ئه م پرووداوه دا تی ئه په ری مناله که ش
وه ها بیریه تی که وا ئه زانی هر دوینی پرویداوه ئه ویش هه روه که هه موو
منالیک و هه موو پیاویک و هه موو ژنیک ته و او ترس و بیمی لی نیشتبوو.
له ماوه ی ئه م سالانه دا بیستی که ئه م ئه فسه ره درنده یه به رز بووه ته وه و
کراوه به بریکاری به ریوه به ری ئاسایشی گشتی چونکه دانی پیا نراوه که
ئاسایش و ریسا پاریزه ئیتر له ناخیه وه هه ستی به ناخوشیه کی تال

نه کرد. ئینجا دواتر بیستی که به مهرگی خوئی گه یشتوه ئیسی قورسی
له بهر چاو نه ماوه ئیتر وا ههستی نه کرد که دیوه زمه یه کی گه وره له سه ر
سنگی لابراره و زور به ئاسوده یی هه ناسه ی نه دا!

۱۰

دروینه

سی وهرز له سالیکیدا پروی گونده که ی تیا نه گوپا ئیتر نه و له گه ل
دهرکه و تیاندا به ههست و دهروونیکی نوپوه نه ژیا نه و هه موو منالانی
گونده که بو سالیکی تر چاوه پئی نه م وهرزانه یان ده کرد: وهرزی ته پرو
تووشی و وهرزی دروینه و وهرزی چینه وه ی لوکه. وهرزی دووهم و
سییه م ئاشنان لای هه مووانه به لام وهرزی یه که م ته نها دانیشتووانی نه و
گوندانه نه یانزانی که به لافاو نه و نه دیررا نه و زه وییانه ی که به دریزایی
سال به دهره وه بوون تاوه کو کاتی لافاو نه هات له هه ر دوو مانگی
(سیپته مبه ر) و (ئوکتوبه ر) ی هه موو سالیکیدا ئیتر ئاوی لافاو هه لئه چو و
هه موو زه وییه کشتو کالییه کانی ده گرتوه وه ها ئاو زور ده بوو که مه تریک
ئاوه که به رز ده بوویه وه وه له هه ندی شوینیشدا ده گه شته دوو مه ترو
زیاتریش.... ئیتر له و کاته دا گونده که ناراو ییه کان نه که و تنه ناوه پراستی
ئاوه که وه که هه ندیکیان به هه ندیکی تریان نه نه گه شتن مه گه ر (به که شتی

بچووک و به له می بچووک نه بی) ههروه کو عه مری کوپری عاص له
په یامه که یدا نه یوت و مناله که ش له قوتا بخانه ی سهره تایى دا له بهری
ده کرد وه نه می ش راستی نه مه ی بو دهرده که وت کاتیک که هه موو سالیک
به چاوی خو ی ده بیینی ..

به راستی دیمه نی ئاوه که له م شاخ بو ئه و شاخ دیمه نیکی نه فسووناوی
بی وینه ی هه بوو شیوه که که هه مووی دوو گرد له ملاو له ولای بوو خه لکی
گونده که ناویان ئی نابوو شاخ هه مووی نه بوو به یه ک پارچه ئاو که نیل
به ربه سته کانی نه به زاندو پیایدا گوزه ری نه کرد به ربه سته کانی پرده که شی
نه به زاندو دهستی نه کرده ملی زه وییه خوشه ویسته که که سالانه یه ک جار
سهردانی نه کرد.

ئا نه وه تا ئیستا کاتی مائناوایی کردنه پوژ به پوژ لافاوه که که می ده کرد
خه لکی به غه م و په ژاره ی مائناواییه وه سهیری نیلیان نه کرد ته نانه ت
مناله که گوئی له گوند نشینیکی ساویلکه بوو که به داخ و په ژاره وه
سهیری نیلی نه کرد که شه پوله به رزه کانی نه نیشتنه وه وه کو حه سیر
ئاوه که ی نه نیشته وه و رانه خرا ئیتر نه یوت: (داماو. ته واو بیده نگ بووی)
پیاوه که نه مه ی نه وت ههروه ک نه وه ی که له گه ل که سیکدا قسه بکات که
په یوه ندیییه کی نزیکى خیزانی و خوشه ویستییه کی هاوړییا نه پیکه وه یان
به سستی! تاروژیک نه تبینی ئاوی گونده که پوچوو و زه وییه ره شه که ی
به در که وتوو هه ندیکیشی چینیکى قاوه یی کال بوو له شیوه که دا
پووبه ریکی فراوانی ئالتوونی ئی نه پوا جا ئیتر زه وی کاتی نه وه ی بوو

داواي دانهويڼه بکات بو شهوي هم بو خه لکي و هم بو نارڼه لکان
 خوار دني ساليك پرويني، چا نيلر خه لکي دهرنه چوون و پتيان نه خسته
 قوره که ووه توويان نه چاند که به سهر کولييانه ووه بوو نينجا به چينيک له
 قور دايان نه پوئشي و به (تهخته يهک) تهختيان نه کرد... نه مهش کاري
 (تهرو تووشی) بوو يه کيک له سي وهرزي گونده لافاوييه کان.

* * * * *

سهرکاره کاني زهوي گونده که زورتر بوون له ژماره ي دهستي کار تييدا ،
 گونديکي سهرمايه دار بوو به به راورد به گونده کاني دهورو به ري... نه و
 جوړه مولکدارييه ي تيا نه بوو که له شيوه ي دهره به گايه تي بجي هر بويه
 گه وره ترين مولکي کشتوکالي له دووسه دونم زياتر نه بوو زور به که مي
 که سيک يان ماليک له گونده که دا هه بوو که پارچه زهوييه کي بچووک يان
 گه وره ي نه بي...

دابهش بووني زهوييه کشت و کالييه کان بهم جوړه جياوازي چينا يه تي
 کهم کرد بووه ووه نه مهش باريکي به دي هينا بوو له په يوه ندي پته وي نيوان
 که سه کانيدا له وي که سيک نه بوو که به واتاي خزمه تکار بيت وه کو شهوي
 که له شارو هندی شويني تر دا هيه که پله ي خزمه تکار تييدا دائه به زي
 بو پله ي کويلايه تي له گونده که دا خزمه تکار که سيکي هه ژارو
 پيوستي به کار بوو به لام وشه ي بيژراوي (گه وره م) سي به کار نه ده ينا
 به لکو له بري نه وه بو پياوي مال وشه ي (مامه ي) به کار ده ينا و بو ژني
 مائيش وشه ي (مامه ژن) سي به کار ده ينا... نينجا نه و هه موو پوژي

له مال و له کیلگه و له به خیو کردنی ناژله کاندای کارى ده کرد جا نه گهر شه و دابهاتایه نه واهه روهك هه رگه وره یهك ده گه پرایه وه بو مال و بو لای كهس و كارى. هه موو خیزانیك مالیكى بچووك یان گه وره ی هه بوو گرنگ مالی هه بوو. به لام مالی قور له گونده کهدا بوونى نه بوو... زیاتر له نیوه ی ماله كان به خشتى سوورو نه وانى تریش به خشتى كال (زهرد) دروست كرابوون. زوربه ی ماله كانیش پیک هاتبوون له دوو یان سى قات هه ندیکیشان نه گه شتنه چوار قات زور به ده گمه ن له یهك قات پیک هاتبوو ته نانه ت ماله هه ژاره كانیش.

به لام ئاستى بژیوى به به راورد به زوریک له شوینه كانى تر ئاستىكى زور باش بوو - نه مهش به هوى تا راده یهك به باش دابهش بوونى زه ویه كشت و كالییه كانه وه بوو - هه ژارترین مال هه ر دوو هه فته جاریک به زوریش هه موو هه فته یهك گوشتى نه خوارد. وه هه ر كه سیكیش نه یه توانیا یه گوشت بکری نه وادل و جهرك و ناو سك و سه روپیى ده كری - نه مانهش به به راورد به گوشتى لاشه زور هه رزان بوون هه روهها به زیش له هه موو ماله كاندا هه بوو هه ندیکیان تیكه ل به پونیا ن ده کرد وه هه ندیکى كه میشان له مه سیحیه كانى گونده كه له گه ل زه یته تیا تیكه لیا ن ده کرد به شیوه یهكى گشتى به كار دههات بو خواردن. وه میوهش هه ر له كالهك و شه مامه و هه نارو گوژیرو میوه ی وشك و تروزی و خه یارو سیو... به برى جیاواز نه چوویه هه موو ماله كان.

ئا بهم جوړه گونده که سهرمايه داری ناسراو بوو ههروهک به پینی جوړی
 ماله کانیا ناسراو بوو به خوشگوزهرانی و پاک و خاوینی
 دانیشتونانه که ی به بهراورد به گونده کانی دهورو بهری نه گهر چی نم پت
 و خاوینی به چاوی شاره وه سهر بکری نه وا به پیس و پوخلیه کی
 بیژراو نه هاته پیش چاو به لام هه موو شتیك له م ژیانه دا ریژه ییبه (نسبی)!
 جا له بهر نه وه ی که دهستی کار که متر بوو له سهر کارانی کار به تایبه تی
 له م سی وهرزه دا ئیتر هه موو سالیك به کومه ل بیگانهی بو نه هات بو
 کارکردن له گه ل سهرکاره کاند. نه و بیگانانه له شوینه دووره
 دهسته کانه وه نه هاتن: له قهناو له نه سوانه وه... له گونده بی پیته کانی
 نه م دوو به ریوه به ریته ییبه وه که زه وییه کی بهرته سکیان هه بوو دوو شاخ
 زه وییه که یان هینا بوویه وه یهک و زور ته سکیان کرد بوویه وه وه چند
 که سیکی که م دهستیان گرتبوو به سهر نه م زه وییانه دا وه زه وییه وشک و
 بی پیت و فهره کانیشیان دابوو به وانی ترا! نه و بیگانانه ههستیان به
 دهوله مندی گونده که وه خه لکه که ی ده کرد له گه ل نه و نازو نیعمه ته ی که
 خوی گه وره به سهریاندا پژاند بووی... نه وان (نامو بوون) نهک به و ولاته ی
 که بو ی هاتبوون به لکو پووخساریان جیاواز بوو له گه ل پووخساری
 خه لکی گونده که وه جل و بهرگیشیان - نه گهر به جل و بهرگ دابنرایه -
 وه به زمانیشیان که ته واو خوار بوو ههروه ها به گورانییه کانیشیان که
 نور دلگیرو په ژاره نامیز بوون.... به و هه موو پووخسارانهی ژیان جیاواز
 بوون که له چاوی دانیشتونانی گونده که دا (نامو) بوون که بیجگه له ناین

هیچی تر به یه که وهی نه نه به ستنه وه... نه و گهل و ره گزه که لینیکی
که وهی تی که وتبوو نه وان دوو ره گزی جیاواز بوون...!

نه وان کو مه ل کو مه ل نه هاتن هر کو مه له ش پیی نه وترا (گهل) هر
کو مه له یه کیش (سه روک) یکیان هه بوو نه یهینان بو کار له سهر کریکه یان
رینک نه که وت چاودیتری کاره که شیانی ده کرد له به رامبه ر نه مه شدا کریی
که سینی وهرده گرت به بی نه وهی نه وه بکات که نه وان نه یکه ن!

نه م هاوړنیه شمان (گله یه کی) پیک هینا بوو به شیوه یه کی تایبه تی
سه روکیکی پیکه یینا بوو نه م گله ییش هه موو وهرزیک نه هات بو مالیان
ژماره ییشیان له نیوان ده تا پانزه که س بوو... نه مه ش نه و گله له سهره کییه
بوو که باوکی له کشتوکا لدا پشتی پیی ده به ست ئینجا له پروژه
قهره بالغه کاندای بو چهند پروژیک گله یی له تریان نه هینا بو کارکردن پاشان
نه م گله یه ش ته نها نه بوویه وه بو کارکردن به درینژایی وهرزه که... نه مه
گله یی ماله که بوو به راستی په یوه نندیان پیکه وه گریی دابوو به یه کتر
رازی بوون له گهل ماله که و نه وان هی تیای بوون په یوه نندیه کی شیوه
خیزانیان بو دروست بوو بوو.

گورانی نه و خه لکانه په ژاره نامیز بوو باسی تالی و ناخوشی نه باراند له
پیاوه تییدا ، هه ست و دهر وونی مناله که یان نه هینا یه جوش له شیوه یی
نیمچه ته لیسما و ییه ک گوئی بو ده گرتن دهر وونه بچو و که که یی ده وروژاو
نه یه زانی چون دهری بپری... به لام سوژی بو نه جوشان و سال بو سال
چاوه پیی نه کردن.

هرچهند که نهو خه لکه له تاو شه که تی و ماندووی بیدهنگ نه بوون به لام پیی زیاتر نه کردن و گورانیان بو نه چری... نه وانه هه میسه وه لامی داواکه یان نه دایه وه: چونکه نهو کوری سه روک مال که بوو ئینجا... هارپی تاکه تاکه یان بوو وه به شیوه یه کی تایبه تیش سه روکیان بوو... هه موو داخوازییه که یان له مال که وه له کهس و کاره که ی نه ریگه ی نه مه وه ده کرا وه نه ویش زور سوور بوو که هه موو داوا یه کیان وه لام بداته وه ده مه ده مه ی له گه ل هه کهس ده کرد که نه داواکه یاندا قسه بکات ههستی به ئاسووده یی هه ره گه وره ده کرد کاتی که داواکه یانی ده گه یانده مال وه دونیاش خه ریک بوو یه کپارچه بیته خوشی به جی به جی بوونی وه لامی هارپی گه وره کانی! ئینجا نهو سکر تییری تایبه تیان بوو پاش نه وه ی که پوشتن بو قوتابخانه وای لی هات که نامه یان بو بنووسی بو گونده دووره که یان وه نهو نامه نش بخوینیتته وه که ده هاتن و هه والی منال و کهس و کاریانی تیا بوو. نه مهش سه رچاوه ی هارپییه تییه کی نوی بوو. جا هه موو نه یینییه کانیان - که نه ینی ساده و سنووردار بوون - بو نهو ناشکرا بوون وه نهو جیی متمانه یان بوو بو نه مه نه یینیانه که له نامه پوشتوو و هاتوو که اندا نه یخویندنه وه یان به هو ی نه وه وه بوو که دلنیا بوون له پاکیتی منالی نهو بو یه نه مه نه یینیانه یان پی نه دا... ده یان دوانزه یان پانزه کهس له یه که نامه دا به شدار ده بوون و ده یان نارد بو شیخ (محمد نه بو عوله یم) شیخ و پییدراوی گوندی (که لعی خورثاوا)...

هه موو ناوه ڪانين له گوئی مناله ڪهڊا نامو بوون سهير نه بوو ڪه نه وان
 (نامو) بوون هه موو شتيڪ ڪه په يوهندي به وان هه بوو نامو بووا
 نه و پارهيان ڪو نه ڪرده هه ڪه نه يان ويست بينن دن داواشيان له مناله ڪه
 نه ڪرد پوون ڪر نه وهيه ڪ بنووسي: هه ريه ڪه يان و له به رامبه ريشيدا بڙي
 نه و پارهي هه ڪه ده يوويست بينن ري ئينجا بڙي ڪي له هه موويان
 ڪو نه ڪرده هه و بو نه وهه هه و الهه ڪي پوس ته يان به ناوي شيخ
 موحه مده وهه بو بڙي له سهر زماني نه وان هه بوئي نه نووسي ڪه هه ستي
 به دابه ش ڪردني نه م بڙه پارانه به سهر خيزانه ڪانيندا به پيئي نه م
 پوون ڪر نه وهيه. به بيري دا نايهت ڪه پوژيڪ له پوژان نه م بڙه پارهيه
 ڪه شتيته دوو جونهيه.

نه گهر يه ڪيڪيان هه شت يان ده يان به لاي زوره وهه بيست قروشي بو ڪه س
 و ڪاري بناردايه... نه و زور خوشحال و ناسووده ده بوو وا هه ستي نه ڪرد
 ڪه نه وهه نار دووه بو ڪه س و ڪاره ڪه له وي ڪه پيوستيان پڙ بڪاته وهه
 نار هه تيان لابات و دريژه به ژيانين بدات!!

جاريڪيان وا به خه يالي مناله ڪهڊا هات ڪه پڙسي: ته نها نه مه؟ جا نه م
 قروشانه چي نه ڪات..؟ به زهرده خه نه يه ڪه له وان هه وهه لام درايه وهه ڪه پڙ
 بوو له جواني باري سه ختيان وهه خوشيه ڪي ساويلڪانه ي پاڪي تيا
 بوو... ئينجا يه ڪيڪيان يان زياترين به شيوازه ره سه عييديه
 تايه تين ڪه يان وهه لام ي دايه وهه:

(ئو هوو. ئەم هه موو پارهییه...؟ بو وا ئەزانی هه موو کهس باوکه مورتاچه کهی توویه...؟). - واته باوکه دهوله مهنده کهت که دهوله مهنديان به مورتاچی ده رنه پری - که ئەم ده رپرینهش درووست تره به لام نه له ناوچییانداو وه نه له شیوازاره که یاندا ئیره یی نه ئەدره وشایه وه وه هیچ رق و کینیکیش له و وشه ساویلکانه دا نه بوو که ده ریان ئەپرین!

به لام ریسی کارو کری له گونده کهدا به م جوړه بوو:

کری پوژانه له نیوان دوو قرووش بو دوو قرووشو نیو بوو - به پیی گرانی و هه زرانی هه وره ها به پیی زور و کهمی پیویستی به دهستی کار - واته به پیی یاسای خستنه روو داخوازی به لام ئەم کرییه به ده ر بوو له خه وتن و خواردن وه به تایبه تی ژهمی ئیواره.

خاوه ن مال خواردنی ئیواره یان ئەدا به کریکاره کان وه هه ندی جاریش هه ندی ژهمی تریشیان پی ئەدا ژهمی ئیواره به زوری پیک هاتبوو له تریتی گوشت^۲ وه ئەم تریتتهش (تیگوشه) یان پیک هاتبوو له شله ی سپی یان شله یه که پیازی تیابی وه یان شله ی دوینه له گهل ناندا خواردنیکی چه وری خووش بوو جیاوازی بپری چه ورییه تی خواردنه کهش به پیی جیاوازی ماله کان و سنگ فراوانیان یان ره زیلیان له میوانداریدا جیاواز بووه وه گونده کهش به زوری وا هه لسو کهوتی ده کرد که ئەمانه میوانی بیگانه ن... وه پیغه مبه ریش ناموژگاری کردووه که له گهل بیگانه دا باش

³ تریت (ثرید) خواردنیکی سه ره کی عه ره به، که نان نه گوشنه شله وه.

بي او هه ندى ماليش نانى به يانيان ئه دا بهم (ئاوارانه) به تايبه تي له
 وهرزي تهرو تووشيدا چونكه كار كردن له قوردا بو كه تا ئه ژنو قاچ
 نه چه قى وه كه سى ئاواره ش (غريب) دوو پيوانه له تووى نه خسته سهر
 شانى و له گه ل نه رء شدا به دريژايى پوژ به ته خته قوره كه ي تهخت نه كرد
 بو نه وه ي تووه كه داپوشى... چونكه كار كردن بهم جوړه له گه ل
 خواردنيكى باشدا نه بو وايه نه ئه كرا... ئه م نانه ي به يانيش به زورى پيك
 هاتبوو له نانى گه نم له گه ل خورماو پياز... يان پيك هاتبوو له له واشه ي
 تايبه تي كه پيى ئه وترا (هه ئه سا) كه دروست ئه كرا له ئاردى گه نم و
 روڼ و ماست پاش نه وه ي كه هه ويره كه ي ئه ترشا... ئه مه ش خواردنيكى
 زياده بو له گه ل نان و خورما كه دا... ئه مه ش ته نها له ماله سنگ
 فراوانه كاندا رووى ئه دا...!

وه ئه م هاوړپييه شمان به يانيان زوو هه ئه سا بو نه وه ي زورترين بر له م
 له واشه هه ئاوسه بو بيگانه كان ده سته بهر بكا ئه يكرده باخه لى و
 گيرفانييه وه ئينجا نه پوشت بو لايان ئه مه سه ره پراى به شى خويان كه
 وهر يان گرتبوو. به لام ژه مى نيوه پرو به زورى له سه ر حسابى كريكاره كان
 بو... به زوريش پيكه اتبوو له نانه زبره وشكه كه ي خويان كه ئه م ماوه
 دوورو دريژه له ناو گونيدا هه ليان گرتبوو يان له ناو دشداشه كوڼه كانياندا
 كه سه ره كانيان گرى دابوو وه كو تووره كه ي لى هاتبوو بو كهل و پهل و
 تويشيان سه موو كهل و په له كه ش ته نها ئه و تويشووه بوو له نانه زبرو
 وشكه كه يان. تويشووه كه يان پيكه اتبوو له و نانه يان ئه و نانه ي كه له

گونده کهدا نه یانکړی له گهل پیازو خویدا یان له زوربه ی کاته کاند تهنها
 له گهل خویدا. له کوی له گونده کهدا نانیان نه کړی؟ نان فروشتن تیایدا
 شتیکی ناشنا نه بوو. به لکو شهرمه زاری و سهر شوپیه. هموو خیزانیک
 مالنکی هه بوو وه له و ماله وهش فرنیکی خو مالی تایبته هه بوو... که
 خه له و دانه ویله یان نه کړی - به زوری زه پات بوو - نه یان بیژایه وه
 پاکیان نه کرده وه نه یانهارې... به بیژنگی دهستی بچوک نه یان بیژایه وه
 ژنانی مال کو نه بوونه وه له گهل نه و دراوسیپانه ی که نه هاتن بو
 یارمه تیان. گرووپیک له پیژینه وه کهدا تهرخان نه کرا بو لابردنی قوری زبرو
 ماده ی تر... وه گرووپیکیش تهرخان نه کران بو (پاککردنه وه) که
 نه میش پاککردنه وه خه له که بوو له خوئی بچوک و نه و ماددانه ی که
 بیژنگه که گلی نه دابوونه وه نه مهش له خیزانه کهدا پوژیکي بهرچاو بوو
 هموو نه وانیه که له ماله که بوون ئیشیان تیا نه کرد سهره پای هاوکاری
 دراوسیپان. ئینجا نه هارپرا... له م ئاردهش نان دروست نه کرا توژیک
 ئاردی شادانه ی تی نه کرا بو نه وهی که میک خوئی بگریت و تامیکی
 تایبته تی باشی پی بدات... ئیتر پیویستی به نان فروشتن نه بوو چونکه
 تهنها بیگانه کان نانیان نه کړی! وه نه گهر داواشیان بگردایه نه و ماله کان
 پییان نه دان جا چ شهرمه زارییه که له وه گه وره تر هیه که نان بفروشی
 هروه که خه لکی به ندهر نه یان فروشت که بوو بوونه بنیشته خوشه ی
 سه زمان چونکه نانیان به خه لکی نه فروشت!

به لآم نه گهر نان له بازاردا نه نه فروشرا نه و دراویکی دان پيانراو بوو نسـم بازارده!! دراوی پوشتوو له گونده کهدا ته نها پارهی کاغه زیان پارهی زیوی و کانزایی نه بوو به لکو چهند جوریک دراوی تریش هه بوو له پیش هه مووشیا نه وه... (به تاو) بوو به تاویش نانی په تی زه پرات یان زه پراتی تیکه ل به گه نم بوو بو نه وهی جیا بکریته وه له نانی په تی گه نم که پیی نه و ترا له واشه هه چهند هندی جار له سهر شیوهی (به تاو) درووست نه کرا.

جا که مناله کان له ماله هه ژارو مام ناوه ندییه کاندای که پوژانه به زوری پارهی پوژانه یان نه بوو. نه مهش مانای وا نه بوو که پییان نه نه دان چونکه نه م به تاوه بچوو که دراویکی دان پيانراو بوو له گونده کهدا ئیتر مناله که (به تاو یکی رانه کیشاو بوی دهر نه چوو بو بازارچه که ئیتر چهند جوریک میوهی وشکی پی نه کپی هه روهک هه نارو گوژیژی پیی نه کپی وه یان دار قه سه بیان پیی نه کپی که پیی نه و ترا (ده قله) وه یان به پیی نارو ویان نه م میوه بچوو کانه یان نه کپی وه یان دهر نه چوو بو لای فروشیاری به لیله - واته گه نمی خووساو به ئاو و خوئی - به تاویش له م هه موو بوارانه دا دراویکی به نرخ بوو نرخه کهی به رزو نزمی نه کرد به پیی گرانی خه له ی گشتی و به پیی قه باره کهی و پیژهی تیکه له کهی هه روه ها به پیی کوالیتی درووست کردنه کهی جا به م بو نه یه وه (به تاوی) هندی مال له م بوارانه دا ناوبانگی تایبه تی هه بوو هه روهک دراوی هندی ولاتی پشت پیی به ستر او نرخ و بایه خی خوئی هه بوو له بازاردا.

نیتر فروشیاره کان له ههونی وهرگرتنیدا بوون و له بهرامبه ریدا بریکی زور
 له شتومه که هرزانه کانیاں پی نه دا!
 وه تهنا (به تاو) دراوی سه باره نه بوو له بازاری گونده کهدا به لکو چند
 جوړه دراویکی تریش هه بوو بیجگه له فرمییه کان نه وانیش: خه له و
 سوس و (په بیینی) مریشک یان کوتر واته ریقنه که یان... هه موو نه مانه پر
 به گیرفانی شتیان پی نه کپرا یان پر به کلاوی منالیک یان پری قاپیکی
 دیاری کراو له میوه و پیازو توور وه له هه موو شتانه ی که له
 (بازارچه که) یان دووکانه کاندا دانه ترا!

وه تهنا مناله کان له گهل نه م دراوه دا هه لس و که وتیان نه نه کرد به لکو
 گوره کانیش... جا پاره له راستی دا تهنا دراویکی سه ره پایی بوو له
 چاو دراوه باوه کانی گونده کهدا به تایبه تی له کپینی شته بچوو که کاندا!
 (بیگانه کان) نه گهر بیانویستایه خواردنیان بهم نانه ده کپی که لای
 فروشیاره کان کو ده بوویه وه هرچه ند نه گهر داوای نانیان بکر دایه
 به خو پایی پییان نه دان هه روهک پیشتتر باسماں کرد به لام نه مه سوال و
 پارانه وهیه وه نه وانیش سوال که رو ده ست پان که ره وه نه بوون... به لکو
 نه وان که سانی به ریزو به شهره ف بوون.

نینجا هوو داویک پووی دا که نه م هاو پییه مان هر چند بزئی ناتوانی له
 بیری بکات. مالیان خواردنی نه دا به (گه له که) وه دایکیشی خووی
 خواردنه که ی ناماده ده کرد هه روهک چون که خوشی خواردنی بو

خیزانه که ناماده دهکرد نه مهش نهو نارهنزووهی بوو که حزی دهکرد پاداشتی خوایی وهرگری که به دهستی خوئی خواردن چاک دهکات بو ناوارهکان... وه باوکیشی خوئی هله دهستا به کپینی گوشت له لای گوشت فروش وه هه مان نهو جوړه شی نه کپی که بو خیزانه که شی هه لی نه بژارد چونکه قه سابه کان نه م هه له یان ده قوسته وه مپرو مالاتی له پرو لاوازیان سهر نه بری و که میک نرخه که یان هه رزان نه کرد ئیتر زوریک له وانهی که حه زیان نه کرد دهستیان بکه وی پوویان تی کردن... وه (ناواره کانیش) هیچ که م و کورتیه کیان له هیچ جوړه گوشتیکدا به دی نه نه کرد! وه نه م بره خواردنانهش که پیشکه شبه م گه له یه نه کران بری پیویست بوو له هه ر خواردنیک له نان و گوشت و له پیخور. بو نه مهش باوکی سه رسام بوو کاتی که سه روکی گه له که هات و داوای لی کرد تا له سه ر حسایی خویان نانی ئیواره بخون له به رامبه ردا نیو قرشیان بو زیاد بکات له بری نانی ئیواره.

نیو قرش؟ نایا نه م هه موو خواردنه له لای نه وان نیو قرش ناهینی...؟ ئیتر دهستی کرد به تووره بوون به هوئی نه وهی که به و خزمه ته نازانن که پیشکه شیان ده کری به لام سه روکی گه له که ده سپیشخه ری کرد که نه وه له دهرونیا لابات که بوئی دروست بووه تیگه یاند که پاره که بو نه وان و بو خیزانه کانیا ن به رژه وهندی تره به لام چیشته که هه موو خواردنیک هه ر چیشته...! وا دیار بوو باوکی هه ر تووره بوو به لام به بی قسه پیشنیاره که ی قبول کردو گفتووگو که ی واز لیهینا. چوار پوژ ناوا

مانه وه له دهره وهی ماله که نانیاں نه خوارد ئینجا بو خه وتن پووینان له وی ده کرده وه به بی نه وهی خه لکی ماله که شتی که له ژیان و گوزهرانیان بزانی... پوژی پینج شه ممش زوو بووی دهر چون بو نه وهی کاری یه کی که له کیلگه کان ته او بکن و ناماده بن بو دست به کار بوون له کیلگه یه کی نویدا هر له به یانییه وه.

له م پوژده دا سه روکی گه له که له پئی مناله هاو پیکه یانه وه داوای له ماله که کرد که مه نجه لیک مسیان بدن به لاه بو چیشت لیان (بو جاریک)، داواکه یان جی به جی کرا ئینجا پوو خسه تیان خواست که ناگردانی ژیر خانه که به کار بهینن ئیتر پریان پیدرا (ئه م ناگردانه له خشت دروست کرابوو له سی لاه گیرابوو ته نها یه ک لای کرابوو یه وه. مه نجه لیش له سه ر سی پاکه ی دائه نراو له لا کرا وه که یه وه سووته مه نی تی نه کرا ناگره که پی نه کرا تا خواردنه که پی نه گه شت یان ناوه که گهرم نه بوو... چونکه خه لوز به ده گمه ن به کار نه هات و ته باخی نه وتیش زور به که می له گونده که دا هه بوو وه پرواش وها بوو که نه و خواردنه ی به هیواشی پی نه گه شت له سه ر سووته مه نی (پهین) و داری زه پرات و لوکه باشتره له و خواردنه ی که به خیرایی پی نه گات له سه ر ته باخی نه وت.

گه له که ناگره که یان پی کردو ناویان کرده مه نجه له که وه نه یان نویست
چیشته لی بنین... ئینجا داوای که میک مولوخیه⁴ وشک و که میک
خوینان کرد ئیتر پیانندان...

خه لکی ماله که بیگومان بوون له وهی که گه له که بریک له گوشت و
چه رییان ناماده کردوه له گهل که میک پیان یان سیر... نه گهر نا نه وا
پون و پیازو ههروه ها سیریشیان پی نه دان...
به لام چی...؟

نا نه وه تا ناوه که نه کولی وه خوی و مولوخییه که ی تی نه که ن ئینجا
یه کیکیان داریکی وشکی زه پاتی هه لگرت و تویکله که ی لابر دو که میک
خواردنی ناو مه نجه له که ی پاژهنی ئینجا له سه ر ناگره که دایگرت ئیتر
هه موویان به خیرایی جامی مسی بچووکیان نه ژهنییه مه نجه له که وره که وه
هه ندیکیان به چلیسییه کی ناشکرا مولوخییه که ی نه نوشی هه ندیکی
تریشیان جامه که یان لار نه کرده وه و نانه وشک و زبره که یان تی نه گوشتی
وه به دهستیان و به په له نه یان خوارد...

مناله که نه ی نه توانی برپا به چاوی بکات... نه و به دریزایی کرداره که
ناماده بوو. به لام له گهل نه وه شدا برپا ی نه نه کرد خواردن به بی گوشت و
به بی پون و به بی سیر و پیاز ته نانه ت به بی بیبه ر. ئینجا نه م خه لکه ش
نه توانن بیخون سه ره پای نه مه ش ناوه ها هه لمه تی بو ده بن و دینه پیش

⁴ مولوخیه: جوژه پروه کیکه، لی ده نریت.

بوئی...؟! رای کرده سهره وه بو قاتی دووم که باوک و دایک و خوشکه کانی له وی بوون هه واله که ی پی راگه یانندن ههروهک نه وه ی که نه فسانه یه ک بگیریتته وه که جیی بره نه بی... به دلنیا ییشه وه لای نه وان نه فسانه بوو. هیچ کهس له وه گومانی نه بوو که نه مه سوعبه ت نه کا.

به لام نه سویندی نه خوارد ئیتر هه موویان دوو دل بوون له نیوان نه فسانه ی سه یرو نه دوو پاتکردنه وه یه به سوینده کانی. ئینجا پییان وت: له وانیه نه ورد نه بوو بیته وه له گوشت و پونه که له وانیه نه وان به ریگایه کی تر خواردنه که یان ئی بنین که جیاواز بیت له ریگه و شیوازی لیئانی ماله که له وانیه نه و ناگای له شته کانی چیشته که نه بوو بی له کاتی خوئی دا... به لام نه و چاوی درو ناکات... له باوکی پارایه وه که له گه لی بیت و تا له بهر چاوی خوئی پرسیاریان ئی بکات و هه واله راسته که بزانی له گه ل نه وه شدا که باوکی پیاوئیکی به سام و هه یبه ت بوو به لام سه یری رودا وه که ترساندی ئیتر که وته شوین مناله بچوو که که و به قادر مه کاندای به خیرایی و به په له دابهزی بو دلنیا بوون له م کاره ترسناکه..... باوکی راستی هه واله که ی زانی ئیتر له تاو سه رسامی و دوو دلی له کاری نه و خه لکانه دهسته کانی نه پرواند ئیتر پیی راگه یانندن که هه ر له سبه یه وه له ماله وه نانه دیاری کرا وه که ی پیشووی خویمان نه خون و له گه ل مانه وه ی نه و نیو قرشه ی که داوایان کرد بوو... ئیتر بو نه م پیاو ه گه وره و دل فراوانه هه موویان پوو یان کرده خواو دهستیان به سوپاسه وه بوئی بهرز کرد بوو وه و لیی نه پارانه وه!

باوکی پوشت پیش نهوهی نزاکانیان ته او بکن که داوای خوشبختی و ته من دریزیان بو نه کرد وه داوای ژیان و لهش ساغیان بو مناله کهی و نهوه کانی نه کرد.... به لام مناله که نه پوشت. کاری هاوړیکانی سه خله تی کردبو و ه زور حزی نه کرد شتیکی زیاتر سه باره ت به راستییه تی ژیانیان بزانی له گهل نه وه شدا کاتی که نه یان نارد بو کاریک زور پرسپاری نه نه کرد ته نها یه ک پرسپاری نه کردو ه موو جاریکیش یه ک وه لامی وهر نه گرت ه وه... نیتر جاریکی تر نه و پرسپاره ی نه نه کرده وه....

نه و شه وه زور شتی زانی... زانی که گوشت له ژیانی نه واندا میوه یه کی ده گم نه و له جه ژنی قورباندا ساله و سال نه یچیژن زانی که پون له جیهانی نه واندا بوونی نییه وه زهیت - به تایبه تی زهیتی کاهو تا راده یه ک لای هندی که سیان هیه - شوینی پونی گرتبو وه بو چیشت. ده زانی که گهنم ماوه یه که په یوه ندی به وانده وه نییه ته نها زه پراتیان به سه که خوی گوره به میهره بانی خوی نه م نانه زبره ی زه پراتی پی به خشيون که نیستا پیاننه. زانی که شه کر ماده یه که درباره ی شت نه بیستن له ماله دهوله مهنده کانیان ه وه....

وه کو شیخ (موحه ممد عولهیم) نه و پیاوه که متمانه ی پی نه کن که مال و منالیان بدنه دهستی کاتی که خویان له وی نین.... که به جوړی خوی گوره نیعمه تی پی به خشيوه که ه موو مانگیک (یه ک که له شه کر) له ماله که ی نه به خشی وه خه لکیکی زوریش که نه هاتنه نه م ماله قاوه یان ده خوارده وه! وه زانی که نه م قرووشه که مانه که سالانه پینج تا شهش

جاریک نه یان نارده وه بو که س و کاریان بودجه ی خیزانیان بوو بو هه موو
ساله که زور به نارامییه وه چاره پئیان ده کرد مه گهر که سانیک نه بی که
نه پوشتن بو قاهیره و شوینه کانی تر نه وانه بودجه یان زیاتر بوو چونکه
هریه که له وانه سالانه جونیه یهیک تا دوو جونیه یه ی بو خیزانه که ی
ده نارده وه ا زور شت و شتی تریش فییر بوو کاریگهری قولی له سهر
دهروونی و قورسی پوداوه که له سهر ههستی دیار نه بوو ته نها نه وه نه بی
نیستا هه رکات بو کاتیک به بیر ی خویدا نه یهینیتته وه له ناخی دل وه
ههست به شهره زاری نه کات ههست به شهره نده یی خو ی و گه له که ی
نه کات ..

نه و دزه ... دزی نه و (ئاوارانه) ملیونه های وه کو نه وان که ئالتوون له
شیوه که ی نه ودا نه پویو نه وانیش برسی ... دزه دز...!
نه گهر یاسایه کی دادپهروه رانه هه بووایه نه واپیش نه وانه ی که یاسا به
دزو جهرده یان نه زانی نه می پاپیچی زیندان ده کرد...!
نه مه نه و ههسته ی بوو که هه میشه به میشکیا نه هات هه رکات دابنیشتایه
و خواردنیکی چه وریان میوه یه کی به تام یان شیرینییه کی خوشی
بخواردایه وه یان هه رکات چیژی له ساده ترین خوشییه کانی ژیان ببردایه
له نیوان ملیونه ها که سی بهش خوراودا...!

غم و په ژاره ی گونده که

دلنه بچو که که ی هر زوو ههستی به تالی غم و په ژاره کرد... نه و پوژه له قوتا بخانه گه پرایه وه وه کو هه میشه پو شته لای دایکی بینی به دم چرینی بالوره وه به دهنگی کز خه م و په ژاره ی دهر نه پری که له چاوه کانیا به کول فرمیسک دانه باری - وه کاتی که چا ویشی پی کهوت - گریان که ی زیادی کردو خوی پی نه گیرا.

نه مه یه که مجار بوو ببینی که دایکی دهگری ته مه نی له ده سالی تیپه پری نه کرد بوو. پیشتر به دلته نگی بینی بووی به لام هر که پرساری لی بگردایه: دایه گیان چیته...؟! یه کسر به زهرده خه نه وه وه لامی نه دایه وه به سوژه وه له باوهشی نه گرت و نه یوت: هیچ گیان! هیچ نییه ته نها که میک ماندووم.... به لام نه مجاره به ناشکرا دهگری... نه م جاره فرمیسک به چاوه کانیا دانه باری و زهرده خه نه ی نه بو تا دلنه وایی ژان و نازاری بداته وه. به واق و ورمای به رامبهری پاوه ستابوو ههروه که نه وه ی به لایه کی به سهردا هاتبی هیچ ههنگاوی نه نه نا به لام به بی دهنگی روبه پرووی وه ستابوو.. ئیتر به بوونی کوپه که ی و وه ستانی له به رامبه ریدا به ناگا هاته وه به لام له تاو گریان خوی پی نه نه گیرا پاشان خوی پاگرت و له باوهشی نا سهری خسته باوهشی خوی وه ئیتر خه م و په ژاره ی دایکی گوازیه وه بو دلنه بچو که که ی و به بی نه وه ی هویه که بو گریانی خوی و دایکی بزانی...!

لیره دا دلی دایکی به ناگا هات له خوشی کوږه تا قانه که ی دا... ناخر نه و کاته تا قانه ی نه و بوو له گهل دوو خوشکی دا که یه کیکیان سی سال له و گوره ترو نه وی تریشیان هر به و نه اندازه یه لی بچو و کتر بوو... هیشتا برا بچو و که که ی و دوو خوشکه که ی تری نه بوو بوون. تا بینه خیزانیک ترسی تیاچوونی نه بیئت، دایکی به سوژو خوشه ویستییه وه توند به خوئی دا نه گوشه ی نه ویش هیشتا هر نه گریا... کاتی دایکی پیی وت که نه گریی نه ویش پیی وت که جاریکی تر نه گریی.

بو نه وه ی ترسی نه و و خویشی لابیات وتی:

- کوږم هه تا تو مابی ناگرم... خوشی له تو و ژیان تاندا یه - مه بهستی له دوو خوشه که ی بوو - نیوه و باوکتان به سن بو من!

مناله که بیدهنگ بو و سهیری دهم و چاوی دایکی کرد بینی فرمیسه که کانی وشک بوونه ته وه و دهم و چاوی مرژده ده به خشی نیتر نه ویش خوشحال بوو پرسى: دایه گیان چیته...؟!

سهیری چاوی کوږه که ی کرد هه روه که نه وه ی هه ست بکات که مناله که ی بووه به پیاو وه نیستاش نیتر کاتی نه وه یه که هه ندی له دهرده دلپیه کانی خوئی بو بکا و پیی وت:

- کوږم فلانه کهس پیت نه لیم به لام به لیم پی نه ده ی که ببیته پیاو...؟ نه و وشه ی (پیاوه) هینایه لهرز چونکه زور زور حهزی نه کرد که به خیرایی گوره بیئت وتی:

- به دلنپاییه وه.

- دایکیشی وتی: نه مړو باوکت پارچه زهوییه کی فروشت. تا نه و کاته به شیوهیه کی پراکتیزی نهینه زانی واتای نه مه چییه... هر به بچووی کی که نرایه قوتابخانه ئیتر سهرقالی ژیانی قوتابخانه بوو گوئی به کارووباری کشتو کال نه هدا وهکو نه وهی که هاوته مه نه کانی نه و له گونده که گرنگیان پی نه هدا ته نانه ت نه گهر نه م پرسته یه به یه کیکیان بو ترایه یه کسه ر واتای نه زانی!؟

ئیت ردهستی کرد به پرسیار کردن دهر باره ی واتای نه م هه واله و په یوه ندیشی به گریانه وه دایکیشی وه لآمی دایه وه و تی:

- واتای نه مه ش نه وه یه که زهوی و زاره که مان که م نه کات. پیشتریش چند جاریک به م جوړه فروشتنه که می کرد وه. باوکت سال بو سالیک بریک له زهوییه کان نه فروشی... نه گهر ناوا به رده وام بیت پوژیک دیت نه زهویمان دهمینیت و نه مال و نه ئازهل و نه شتیک له مانه ی که نه یان بینی. ئیستا تی گه یشت - یان هستی به و مه ترسییه کرد که هه ره شه ی ئی کرد - هه ره شه ی له خودی نه و نه کرد... ئایا ئیتر نه و (زهوی و زاره) له دست نه دا که پوژانی هینی بوئی نه پوشت و بازی نه داو یاری نه کرد و گالته ی له گهل نه وانده نه کرد که ئیشیان تیا نه کرد و ئازله کانی نه وانیان تیا نه له وه راند...؟! ئازله کانی نه وان! ئایا نه م ئازله لانه له دست نه دات...؟! به تایبه تی ئایا نه و مانگایه له دست نه دا که شانازی پیوه نه کا که هر چند ئازله کانیان بگوپن نه و هر نه مینیته وه و نایفروشن به هوئی نه و خه سلته تایبه تییه ی له شیردانی و زوری که ری... گرنگتر له مه ش:

ئو هاوړییه تییه پته وهی که له گه لی هیه تی په یوه سته پیوه هی هروه ک
چون په یوه سته به دوو خوشکه که هی و به دایکییه وه له راستی دا تا
را دیه ک هاوده می ژیانی ئو و دوو خوشکه هی بوو به جوریک بوو بوریه
(که سایه تییه کی) خوشه ویست لای ئو و هه موو ئه دمانی ماله که!

ئینجا ماله که یان.... ئایا ئه م ماله ش له دست ئه دا...؟ لیروه هستی
به غم و په ژاره کرد که پیشتر هه رگیز ئاوا هستی پی نه کرد بوو. ماله
جوان و فراوانه که یان و بیره تاییه تییه که هی.... ئو بیرهی که مهرو مالاتی
خویان و مهرو مالاتی هه موو کولانه که ئویان تیا ئه خوارده وه ئو بیرهیان
که فیزی پیوه ئه کرد که له مالیاندا هه یه و خه لکی ناچار ئه بوون به خوئی و
نازه له کانیا نه وه بین و ماستاویان بو بکن تا له حه وزه که دا ئاو بخونه وه
ئویش خودی خوئی ریئوینی ئه کردن و پیش نازه له کانیا نه که هوت و
هستی به خوشییه کی زور ئه کرد که مالیان ئه م تاییه تمه ندییه گه وره یه ی
هه یه.... ئو تاییه تمه ندییه کی که مانگا که یان و نازه له کانیا نه له مال
دهرئه چوون بو ئاو خوارده وه هروه ک ن نازه لی خه لکی دهرئه چوو...!!

ئینجا (هوئی فرنه که) ئو ژوره هی که تاییه ت بوو به فرن له ماله که هی
تریان. ئه مهش ئو فرنه نه بوو که له مالی یه که میاندا بوو... ئه مهش
خه سله تیکی تر بوو که خه لکی یه ک فرنیان هه بوو به هوئی به رته سکی
ماله کانیا نه وه به لام ئه م خانووه یان که هه ره شه ی له دستدانی له سه ره
دوو فرنی تیدایه: یه کیکیان زستانان بو گهرم کردنه وه به کار دیت که له
مالی یه که میاندا بوو یه کیکی تریشیان ته نها هاوینان به کار ئه هات بو نان

کردن له وهولده دا بوو که سه قفه که ی کلاو پوژنه یه کی تیا بوو بو دهرچوونی
 دوو که ل دیواره که شی بو هه مان مه به ست کون کون درووست کرابوو که
 نه مه ش وای کردبوو که نه و خوشکه گه وره که ی بتوانن له م دیواره وه باز
 بده نه سهر بانه که له کاتیکدا خوشکه بچوو که که ی هه ولی نه دا به لام
 نه یه توانی ئیتر که میک گالتیه یان له گه ل نه کردو نه ویش نه یقیژاند ئینجا
 له نیوان خویاندا یه کیکیان له ملاوه نه وی تریان له ولاوه هه لیان ده گرت!
 ئینجا (کادانه) که که ژووریکه ته و او دریز بوو له ته نیشته
 خانوو که یانه وه بوو سه قفه نه بوو کاو داری وشکی زه رات و په لاشی
 لوکه ی تیا هه لئه گیرا تا وه کو تووشی سووتان نه بی نه گه ر له سهر بان
 هه لگیری وه کو خه لکی گونده که - چونکه فراوانی زه وی و زاریان نه م
 خه سله ته یان بو ماله که یان ره خساندبوو - نه م کادانه هینده کای تیا بوو
 که نزیکه سهر بانی مائی یه که م بوو بوویه وه ئیتر بو نه و خوشکه
 گه وره که ی ئاسان بوو که له سهر بانه که وه خویان هه لبه نه سهر کاکه به بی
 نه وه ی تووشی مه ترسی بن ئینجا نه پوشتن و له په یژهی خانوو که یانه وه
 که له لایه کی ترییه وه بوو سهر نه که وتنه وه بو نه وه ی سهر له نوی باز
 بده نه وه ناوا پیشپرکییان نه کرد.
 ئینجا ریگه تایبه ته که ی به رده م مالیان که شوینی یاری کردنی بوو
 له گه ل هاوپی بچوو که کانی که توپ توپین و چند یارییه کی ساویلکانه ی
 لادیانیه یان تیا نه کرد...

له چاو ترووسکانیکدا خه یالی ئەم هه موو وینه شیرینانه ی نمایش کرد
حهزی ئە کرد به دهست وینه کانی بگریت و بیانگوشی له ترسی له دهست

چوون...

ئایا ئەمانه هه موویان هه پره شه ی تیا چوونیان ئی ئە کری...؟! بپروای به
شتیک له مانه نه ئە کرد که ئە و ترا. ئینجا به نیمچه تووره بوونه وه پووی

کرده دایکی و وتی:

- به لام بوچی باوکم ئەم زه وییه ده فروشی...؟

وتی:

- ئاخو پارهی خه لکی به لاره بووه ئە بی بویان بگریته وه.

ئهمه وه لامیکی تیرو ته سه ل نه بوو. بوچی ئە بی پارهی خه لکی به لاره
بیته...؟ وه چوون ئە مهش روو ئە دا که هه میشه ئە بینئ تووره که سپییه

دریژه که ی پر له پاره یه وه هه موو شتیکیش به م پارانه ده کری...؟

ههستی کرد که له م ساته یا هه له ی کردووه و په له ی کردووه که کاتی

هاتیته و شت لای مناله بچوو که که ی بدرکینی ویستی گفتوو گو که

کو تایی پی بهینی و به جیی بهیلی... به لام ئە وه هر سوور بوو له سه ر

ئوه ی که بزانی ئیتر به دریژی بو ی باس کرد تا تیگه یشت که باوکی

سالانه زیاتر له دا هاتی خو ی خه رج ده کات بو یه پیویست ده بوو که بو

ئهو جیاوازییه هه ندی له زه وییه کان بفروشی...!

لیږه دا ته واوی کاره کهی زانی ههستی به مهترسی راسته قینه کرد به لام
بیرو هوښی بچووکی بهرگهی نهوهی نه نهگرت که دریژه به خهیالی بدات
تا بگاته نه و پوژه دووره.... وتی:

- نا دایه گیان نه ماله که مان ده فروشین وه نه کیلکه که شمان. وه نه م
نازه لانه وه نه مانگا گه وره یه ش نافروشین! ههروه که نهوهی که دایکی
ناسووده بوویت و بهم وشه سادانهی مناله کهی هیوای گه شایته وه....
وتی:

- خوا لیت بیسی کوره کهم!

ئینجا باوهشی پیا کرد پاشان که میک له خووی دوری خسته وه و چاوی
بریه چاوی وه گهرمای هه موو باوه پری له دهنگی وشه کانی دا کوکرده وه و
وتی:

- نهی فلان کهس گوی بگره. له سهر تو پیویسته نهوه بگیریته وه که
باوکت له دهستی داوه!

له گهل نهوه شدا که گهرمای باوه پری دایکی له دلیدا جیگیر بوو به لام تی
نه نهگشت که چون نه توانی - که له ژیر چاودی پری نهودایه - ههستی بهم
کاره سهرنج پراکیشه. له تیرووانینه کانی دا هه موو واتاکانی زانین دهستی
پی کرد!!

دایکی وتی:

- کاتی که گهره نه بی نه پوی بو میسر - لای خالت - لهوی فیږ ده بی
وه نه بی به ماموستا (نه فندی) پله و پایه یه کت دهست نه که وی.... لهو

کاته دا به بیرت دیته وه که زهوییه کانمان له گونده که به هوی
خهرجییه کانی باوکت هه وه نه فروشران ئیتر پاره کو ده که یته وه وه وه کو برا
گه وره که شت^۵ پاره به فیرو نادهیت به لکو ته نها له پیویستی دا خهرجی
ئه که یته ئه و کاته ش پاره یه کی زور له گیرفانتدا کو ئه بیته وه و ئه و
زهوییه نه ی پی ده کپیت هه وه که له ده ستیان ده ده یین.

له کاتیکا که دایکی هه موو ئاواته جوانه کانی به مناله بچوو که که یه وه
ئه به سته وه نه ویش خه یالی مه له ی نه کرد له گه شت کردنیدا بو میسر و
بوون به (ئه فهند) که ده وله مهن دی ئه کات ئیتر گوئی به قسه کانی تر
نه ئه دا

به لام له پر پراچله کی ، به په ستییه وه ده م و چاوی هه لبری بینی دایکی
سه یری ئه کاو وتی:

- هه روه ها پیویسته وه کو خاله کانت ده ست بلاو نه بیت. ئه وانیش له
ده ست بلاوی دا وه ک باوکت وه هان یان زیاتریش ... وه تووش ده زانی که
هه موو زهوییه فراوانه کان و گه وره کانیاں فروشت ته نها یه ک مالی بچوو ک
نه بی.

لیره دا به ناگا هاته وه له راستی دا ئه مه یاده وه رییه کی تال بوو له
ده روونی دا ... ئه و ناخووشی نه بینیه به لام هه رکاتی به گونده که دا تی
ئه په ری هه سستی پی ئه کرد که له ده می ژنان و ههن دی له پیوان

⁵ برای دایکی نه بوو.

دهیبیست هر وهك هه میسه به تالییه وه له دایکی دهیبیست باپیری ا^۱
 دایکییه وه زور دهوله مند بووه چوار خاله که ی گه وره بوون و دووانیان
 پوشتوون بوئه زهرو دووانیشیان ماونه ته وه بوگه شتیاری هه موویان به
 دست بلاوییه وه خهرجیان کردووه تا باپیری مردووه هه موو سه روهت و
 سامانه که به لای راست و چه پدا پهرش و بلاو بووه ته وه کوتایی
 هاتووه..... ته نها یه کیکیان ژیانی له هه موویان باشت بوو ئه ویش
 ئه و هیان که سه رقالی خویندن و پوژنامه گه ری بوو له قاهیره دا که له گه
 داپیره ی دا (داپیره ی منداله که) دهژی که تا پله ی په رستش خوشی
 ئه وی و ناو ناوه ش دهیبینی.

کاتی که دایکی وینای ئه م چاره نووسه ی بو کیشا که چاوه پئی مالی
 باوکییه تی - ئه گه ره له سه ر ئه م ریچکه یه بروتات - ئیتر توانی هه ست به
 قوولی کاره ساته که بکات یه که م تووی به رپر سیارییه تی راسته قینه ی له
 ناخی دا چینرا وه زانی بوچی دایکی هه میسه په له ی فییر بوونی دهکات
 وه بوچی پیداگره له سه ر ئه وه ی که له قوتا بخانه دا بخوینی نه ک له
 حوجره دا. له سه ری پیویست بوو که فریای ساختمانه که بکه وی پیش
 ئه وه ی بروخی.

زوریک له ژنانی گونده که هر وهك دایکی ئه و ژان و نازاریان له ناخیانا
 هه لگرتبوو وه هه مان ئه و ترسه ش که ئه م هه لی گرتبوو هه رچه ند
 هیوایه کی له م جوړه یان نه بوو به مناله کانیا ن چونکه بریا ن نه بوو له

قاهیرەدا وە قاهرەش ھەمیشە لە خەییالی گوند نشینەکاندا پەیوەست
ئەکرایەو بەرزگار بوونی گەرەو و گۆرانی ژیان لە باریکەو بو باریکی
ترا چونکە سەرۆت و سامان لە گوندەکاندا زۆر سنووردار بوو لەلای
زۆریک لە خیزانە مامناوەندەکان ، ئەویش نەو دواى نەو بە میرات
دەبرا تا دەگەشتە نەوئى سییەم یان چوارەم تەواو کەمى دەکرد ئەگەر
کاریکی نوئى نەدۆزەنەو ئەوا ئەم خیزانە باشانە خوێیان لەبارى خراب و
ھەندى جار ھەژاری وێران بوونی مائەکانیاندا ئەبینییەو ئەم یادگارییە
تالە لە ناخی ھەموو تاکیکدا بوو وە بە تاییبەتیش لەلایەن ئافرەتان ئیتر
غەم و پەژارە بەل بەسەر مائدا دەکیشتى و تاريکی خێوەتی خوئى
بەسەریدا رانەخا ئەگەر ئاسوئى ئومیدىکی نوئى ھەلنەیە...

غەم و پەژارەى گوندەکە مەنگ و دريژ خایەن بوون چونکە کات
ھاوشیوەى جوولەو بزوتنەکانیان بەھێواشی ھەنگاوی ئەنا.... چونکە
مەرگ کە یەك دواى یەك یەخەى ئەندامانى خیزانى دەگرت ھەمیشە
تاریکییەکی رەشى لەگەل خوئى ھەلنەگرت و سەرسنگى ھەمووانى
قورس ئەکردو یەكسەر لە ھەموو دەم و چاویکدا دیار بوو.... ئەم
گوندنشینانەش بو ماوەیەکی دوورو دريژ پاريزگارییان لە غەم و
پەژارەکانیان دەکرد چونکە خوراکی دەروونی ئەدان و لە ھەموو لایەکەو
نائومیدی دایپوشى بوون:

دلتەنگى ھەژاری پاش دەولەمەندی - کە تالە - ناخوشى ھەژاری
پشتاوپشت ماو - کە بە ژانە - ناخوشى مەرگ و یادگارییەکانى .

مردنه کانیښ له گونده کهدا زور بوون پيوستی به نه ژادی زور بوو تا شوینی بگریته وه. به لام هر مهرگیك یادگارییه کی هه میشه یی بوو له دلی دایک یان هاوسه یان خوشک دا به رده وام هر که پرسه ک ببوايه یان پروداویك پووی بدایه دووباره ژان و په ژاره کان نوی ده بوونه وه. ئیتر په نا ده برایه بهر نائومیډی و خه فته به دهم چرینی (بالوره وه).

به هوئی نه وهی که پیاوه کان خویمان له کیلگه کانددا ده بینیه وه نه یان توانی له بیر بکه ن ئاسوی پووناکی دهروونی پووناک ده کردنه وه و ئومیډی پی ده به خشین کشتوکال سهری ده رنه هینا پاش نه وهی که زه وییه که پروته لی و ره شایی بوو ئیتر دلیمان پر ده بوو له ئومیډی شاراوه که ساویلکه ییه قووله که یان ههستی پی نه نه کرد به لام به زوری ژنه کان مالیان به جی نه نه هیشت - ته نها نه وانه نه بن که زور هه ژار بوون و نه پر وشتنه کیلگه کانه وه - نه و ژنانه چی خه م و په ژاره که یان له یاد نه کا ماله کانیا ن تاریک و هو له کانیا ن دلته نگ به تایبه تی که شه و داده هات ته نها نه و چرا کزانه نه بیته هیچ ماله کانیا ن پووناک نه نه کرده وه چرای بچوکی نه وت که پووناکییه کزه که ی به سه ر دیواره تاریکه کانه وه نه دره وشایه وه سیبه ره کانیا ن له سه رییه وه وه کو خیو سه مای ده کرد ههستی خه مباری له ژان و ناسوری خیوه تی به سه ر ماله کان و نه وانه ی تیایدا بوون هه لئه دا.

ئینجا په نگه تاریکه کان له جل و بهر گدا. ته نها بووک له سالانی یه که می دا پی پی نه دار که میك خوئی پرازی نیته وه و دلخوش بیته و جل و بهرگی دلخوش که ره بهر بکات جا هر که چه ند سالیکی پی ده چوو ته مه نی

بهرو پیش دهچوو دهگهشته سی سالی ئیتر له سهری پیویست بوو که
(خوپارین) بیټ وه نه گهر بهردهوام بووایه له پازاندنه وه و جل و بهرگی
جوان و دلخوشی خوئی نهوا زمانه کان ژیانیان نه خوینده وه و نه بوویه
جینی رهخنه له هه موو لایه که وه نه مه له ته مه نیکیدا که کچه هاو پیکه ی له
شاردا ژیان پاسته قینه ی خوشبه ختانه ی دهستی پی ده کردا
هوکاری ئابووریش له پشت هه موو نه مانه وه بوو جل و بهرگی جوان گران
بوو پاک و خاوینی بهردهوام پاره ی تی نه چوو وه جل و بهرگی تاریکیش
بهرگی نه گرت و چلکی پیوه دیار نه ده بوو که بو نه مه بهسته
کرا بوون.... به لام خه لکه که چه زیان نه نه کرد دان بنیین به وه دا که لایه نی
ئابووری پیگای هه لس و که وتیان دیاری ده کات. ئیتر په یوه ستیان
ده کرده وه به ره وشته وه جا نه گهر کچ یان ژن خوئی نه پازاندایه ته وه و
پاکو خاوینی خوئی نه کردایه نهوا نمونه ی ره وشتی ویستراو بوو!

ته نها یه ک مانگ له هه موو سالیکیدا گونده که دلخوش ده بوو غه م و
په ژاره کانی له یاد ده کرد نه ویش مانگی ره مه زان بوو. نهینی نه م
دلخوشییه ش بریتی بوو له: یه که م پووناکی که له زوریک له ماله کاندا
بلاو ده بوویه وه که (داده نیشتن) واته ده رگا کانیان ده کرایه وه بو سهردان و
قورئان خوینه کانیس به دریژی مانگی ره مه زانیس قورئانیان ده خویند
ئینجا چراکانیش له سه ره ندی ده رگا هه لده واسران و پیگای زوریک له
هاتووچو که رانیان پووناک ده کرده وه و داده نیشتن له شه ونخوونی دوا

دهکه وتن و بی ترس بوون له (خيوه کانيش) چونکه هر وهك سهرده می کونیان له گهل پیغه مبر سوله یماندا کوت کرابوون له مانگی ره مه زاندا...!

وه ته نها پروناکی له مانگی ره مه زاندا گونده که ی دلخوش نه ده کرد به لکو به همان شیوه خواردنیش! گونده که به یه کسانی هه ژارو دهوله مندی خوئی ناماده ده کرد بو ئه م مانگه پیروژه به خواردنی تایبته تی باش بو هردوو ژه می به ربانگ و پارشیو پوژانه تا راده یه ک وه کو یه ک خواردنیان لی ده نا گوشت و میوه به بری دیاری کراو ده خورا جووله یه کی ناشکرای بو ئه م ناماده کارییه تیا به دی ئه کرا... وه کاتی که گونده که پروناکی و خواردنی هه بوو له مانگی ره مه زاندا ئیتر غه م و په ژاره شاراوه کانی له یاد ده کرد و به ده م ژیانه وه پی ده که نی!

له بوئه و جه ژنه دووباره بووه کاندا ئه م دیارده یه سهری هه ئه دایه وه به تایبته تی له مه ولوودی پیغه مبردا به هوئی بوونی دوو ماده سهره کییه که ی دلخوش بوون . پاشان ئه م جووله له پره دائه مرکایه وه و گونده که ش ده گه رایه وه بو تاریکییه نوته که که ی ، ده گه رایه وه بو بیبه شییه بو ماوه که ی و غه م و خه فه ته چاویگه رییه که ی ، غه م و په ژاره که ی ئه گیه رایه وه که ناویان لی نابوو (نه گبه تییه کانی زه مانه).

نه گبه تییه کانی زه مانه ش: نه گبه تی هه ژاری و بی به ش بوون... نه گبه تی سته می ده سه لاتداران گوندنشینیش هه میسه رقی له ده سه لاتداران بوو: رقی له دانی باج بوو بو زه وییه که مه کانی رقی له داواکارییه کانی ناغا بوو که ده سته برداری داواکارییه کانی حوکمه ت نه ئه بوو: بلیتی کو مه له ی

خیرخوازی که نرخى باجه کانی له و خه لکانه ده سهند که زور پیویست تر بوون له وهی که هاوکاری کو مه له ی خیر خوازی بکه ن ههروه ها بلیتی مانگی سوورو بلیتی فریا که وتن ... ئینجا به زوره ملی بردنیان بو پرد چاککردنه وه ههروه ها زوره ملی پاککردنه وهی کیلگهی سه رمایه داره کان له کرم و گه پانیان له دهروه وهی گونده که داو له ناوبردنی کولله
 ئا له م جوړه (فرمانانه) که له ژماردن نه هه اتن گوندنشین وا ههستی نه کرد و وا خوئی نه هاته پیش چاو که ناژهل یان (که ری کاره)!
 ئینجا نه گبه تی کویره وه ری بهرده وام له زهوی و زاردا بو به دهست هیئانی قوتی له زهرات ئای خوژکه به دریزایی سال هه بووایه.
 ئینجا نه گبه تی چاولیگه ری - به تایبه تی بو ئافره ت - که له دیدی پیواندا له شت و مهک زیاتر نه بوو وه هه تا ماله باوکانی ئاوه دان بووایه نهوا تا رادمیهک پنژدار بوو چونکه سهروه ت و سامانیك چاوه پئی نه کرد به لام ماله باوانی ویران بووایه - وه زوریک له مالانیش ویران ده بوون ههروهک باسمان کرد - ئیتر لیروه وه به دهست سه رشوپی و کلویییه وه نه هه فالاند که ژییانی یهک پارچه ده بوویه تاریکی.

له نیوان نه م غه م و په ژاره و فاهومییدی و وه له نیوان (نه گبه تییه کانی زه مانه دا) ژیان به یهک بزه بهوی نه گه شایه وه: نه ویش نه و منالانه بوو که گه مه و گالته و گه پیمان نه کرد به دریزایی سال ئازاد بوون له کارکردن و کویره وه ری تا ته مه نیکی دیاری کراو که له ده سال تیپه ری ده کرد.

ئهمه پیش چاره که سه دهیهک بوو. وه کاتی که گه رایه وه بو گونده که خوشه ویسته که تامه زروی ئهم یارییانه بوو پرسیری دهربارهی خوشی منالان کرد..... پیی وترا: هه موو شتی کوتایی هاتوو و کوتا زهرده خه نهش له پرووی ئهم زهمانه پر ژانه دا کوژاوه ته وه ژیان ته واو سهخت بووه ئیتر پی به منالان نادری یاری بکن و پی بکنن و خوشحال بن... هه له کاتر میرحه وت یان شه شه وه به ره و کیلگه کان به پی ده که ون بو کارکردن - کو بوونه وه پاکه کانیا و یارییه جوانه کانیا له گونده که دا به یه کجاری دیار نه مان. کات دووباره رقیان هه لده سیئی و پشتیان ده شکینی و سهه له نوی تووشی چه ره سهه رییا ن ده کاته وه..... نه گبه تییه کانی زهمانه هه موویان ده ستیکیانی لوول کرد و دهسته که ی تریش یاسای به زور فیترکردن منالانی له کارکردن داپری به مهش پارووی ده مییانی ئی گرته وه ئینجا نه زانستی پیدان و نه خواردن!

کوچ

کاتی نه وهی هاتوو که گونده که به جی بهیلی و ئیتر چیتیر تییدا نه مینیتته وه. کاریکی گرنګ چاوه پئی نه کا. خوئی پر چهک کردوو وه نامادهی بهرنگار بوونه وه یه... پر چه که بو نه م کاره گرنګه که دایکی نامادهی کردبوو بوئی و له می شاردبوو یه وه هر له و پوژه وهی که چوو یه قوتا بخانه ئینجا نه و پوژه بوئی ئاشکرا کرد که چوو لای بینی نه گری..! نه و له سهری پیویسته نه و شکومندی و سامانه بو خیزانه که بگپریته وه که له دهستی نه دا. نه مه نه و شتانه بوون که له دایکی بیستنی و به لینی پی نه دا به کوچ کردن... بو نه وهی گهشت بکات بو قاهیره بو لای خالی تا فیر بیی. ئیتر ورده ورده گه وره بوو دوو سالیشه قوتا بخانهی گوندی به جی هیشتوو جه نه گهر شوپش و پچرانی هاتوو چو و تیکچوونی باروودوخ نه بوایه هر نه و کاته گهشتی نه کرد.

به لام نه وه تا باروودوخه که هیور ده بیته وه نه مهش یارمه تی نه دا که گهر متر بی وه نه و کارهش که پر چهک کراوه له پیناوی دا په له ی ئی دهکات تا وه کو به پشتیوانی خوا گهشت بکات!

هندی له هاو پریانی دایکی له گونده کهدا هه واله که یان بیست ئیتر ناماده بون ههروهک پیشتتر له سهر شتیک ریک که وتبن... زمانی هه موویانی وشه ی له یه که نزیکیان نه درکائند.

پیروزه خوشکم پیروزه، نه م بچووکه نهوه دهگپریتتهوه که له دست چوو، به پشتیوانی خوا نه‌میش ههروه‌کو... فلانه‌که‌س ده‌بی نه م پیاوه نمونه بوو له گونده‌که‌دا، باوکی زور به دلفرانیه‌وه خه‌رجی بو نه‌کرد تاوه‌کو شه‌ماده‌ی بالای به‌ده‌ست هیئا که خه‌ریک بوو سامانه‌که‌ی باوکی ته‌واو بیټ پاشان (خوا ده‌رووی خیری لی کرده‌وه) هه‌روه‌ک له گونده‌که‌دا نه‌یان وت: ناوبانگی فیری و خوشبه‌خت بوو سامانه له دست چوو‌ه‌که‌ی گه‌پانده‌وه وه چهند قاتیش زیاد بوو... بو گونده‌که‌و گونده‌کانی ده‌رووبه‌ری بوو به نمونه‌ی خوشی پاش ناخوشی و تاوه‌دان کردنه‌وه‌ی مال پاش دارمان. هه‌موو شتی ده‌رباره‌ی گه‌شتی مناله‌که نه‌وه‌ی ده‌ر نه‌خست که کاریکی گه‌وره‌ی له پییشه هه‌روه‌ک نه‌وه که بپروات بو نازاد کردنی عه‌کاء! به‌لام هه‌موو نه‌مه له‌لایه‌ک و شاهو هه‌سره‌تی دایک و باوکیشی بو کوچکردنی له‌لایه‌ک....

دایکی به‌پراستی هه‌ستی کرد - نه‌و دایکه‌ی که په‌له‌ی گه‌شته‌که‌ی بوو خو‌ی بو ناماده ده‌کردو به خه‌ونه‌کانیش گه‌مارو درابوو - نیستا به‌پراستی هه‌ستی کرد کوچی پراسته‌قینه جیا‌یه له کوچی خه‌یال. به‌لام باوکی هه‌ر به خو‌پراگری و بی‌ده‌نگی مایه‌وه جا کاتی که قسه‌ی نه‌کرد وشه‌کان له قورگیا نه‌خنکینران نیتر بی‌ده‌نگ بوو نه‌وه‌ک بو‌ی ته‌واو نه‌بیټ و نابرووی بچیت.

دایکی نانی به‌یانی بو ناماده کرد له‌و خواردنه شیریه‌ی که هه‌زی لی نه‌کرد و خه‌لکی گونده‌که پینان نه‌وت (پشته) که هه‌ویری لوول دراو بوو

له هویری گهنم ئینجا نه درانه پال یهک و پاشان به چه قو و به ریگه یهکی تایبه تی ریگ ده پرا ئیتر نه بوویه تالی باریک و دریز نه کیشرا به ناو شیرو شه کردا له به یانیانیشدا پون یان که ریی به سردا نه کرا!

نهم خوار دهنی بو ناماده کرد تاوه کو نانی به یانی بخوا و هه مووانیش له گه لیدا نان بخون.... وا ریگ خرابوو که له گه ل نه و نه فه ندییه گه شت بکات بو قاهیره که له ماف ده خوینی و کوتا سالییه تی. که په یوه ندی ژن و ژن خوازی به یه کییا نه وه ده به ستیته وه تاوه کو به خالی رایبسیپیری نه مهش بو نه وه ی زیاتر لی دنیا بن له گه شته که ییدا وه نهم نه فه ندییهش له گه ل قوتابییه کی نه زهر ریگ که وتبوون تا پیکه وه له یهک کاتدا گه شت بکن بو برینی نه و ریگا دوورو دریزه که شه مه نده فهر نه یبری.

له و کاته یا - که نریک بوو - نه و دوو که سه له ده رگا بدهن و داوای بکن و پرون نه میش کهل و په له کانی ریگ ده خست ئیتر کاتی نه وه بو که به شه مه نده فهر که دا را بگهن.

مناله کهش دوو دل و پاراو ههستی شپرزه و بییری پوشتبوو نه یئه زانی نایا مزدهی پی نه دری که به راستی گه شت بکات بو قاهیره که چه ندین ساله خونی پیوه ده بینی وه یان نا ئومید ده بی له به جی هیشتنی نهم جیهانه بچوو که ی که چه ندین ساله هاورییه تی نه کا....

هر که بانگیان کرد پزگاری بوو له م شپرزیه ئیتر یهک یهک خوا حافیزی لی نه کردن دایکی باوهشی پیا کرد توند به سنگییه وه نووساندی ههروهک نه وه ی به دلکی پر ئاهه وه مالئاوایی لی بکات هر بهری نه نه دا تا باوکی

به هینواشی لینی سهندو وشهکانیش له قورگییا خنکا بوون چونکه
بهردهوام له دهرگیان نه‌داو بانگیان نه‌کرد.

نینجا چوو دهره‌وه.... باوکیشی چوو دهره‌وه بو خواحافیزی و په‌له‌ی
له خواحافیزیه‌که ده‌کرد بو نه‌وه‌ی بزگاری بیت له خوئی و نه‌و نازاره‌ی
که له ناخیا حه‌شاری داوه تا به نازادی ده‌ری بپری.

دایکی و دوو خوشکه‌که‌ی سه‌یری قاپه‌که‌یان کرد که نانی به‌یانی تیا بوو
... وا سه‌یریان نه‌کرد هه‌روه‌ک نه‌وه‌ی که نه‌مه یادگاری کوپه‌ گه‌شتیاره‌که
بیت ... هه‌ر سه‌یریان نه‌کردو واقیان و پرما به‌وو....

نه‌مه یادگاریه‌کی پیروزیان گه‌وه‌ریکی پاوکراوه!
باوکی له مائناواییه‌که گه‌پرایه‌وه.

دایکی که وشه‌کان له‌سه‌ر زمانی نه‌له‌رزین وتی:
- گه‌شتی کرد...؟

باوکیشی وتی:

- به‌پشتیوانی خوا!

نیت‌ه‌روه‌ک و منال دایه‌ پر مه‌ی گریان دایکه‌ نازاکه‌شی ژان و نازاری
له‌یادکردو دلنه‌وایی نه‌دایه‌وه! پاشان به‌ته‌نهایی به‌جیی هیشت بو
نه‌وه‌ی بو خوئی بداته‌ پر مه‌ی گریان!

ناوه رۆک

5	پیشه کی
6	دیوانه
16	ئه فسهری جومباز
28	قوتابخانه پیروزه که
55	نیرده یه کی پزشکی
69	سه یید چه کیم
92	خیوه کان
120	بزوتنه وه یه کی روشنییری
147	یاسای دزه کان
160	کوکردنه وه ی چه ک
170	دروینه
188	غهم و په ژاره ی گونده که
204	کوچ

نه مويئانه ي ژيانى گوند له ماوه ي
چاره كه سه ده يه كدا له گه ل
مناليمدا ژيان ، بي جگه له
گواستنه وه له په ره ي ياد گاو ه بو
په ره ي تيانوس هيچي ترم
نه كړد وه ونه نوسيوه ، ئيستاكه ميك
له مويئانه لا چو نووئنه ي نو ي
شوئني گرتونه ته وه ،
تومار كړد نيشيان لير ه دا
پاريز گاري كړد نه له ژيانى جقات
وميرثوي نو ي له تومار گه ي هونه ردا

